

HỎI VÀ ĐÁP VỀ ĐỨC THÁNH LINH

 Và sau tối hôm qua tất cả chúng ta đều thật được đổ đầy. Tôi đã nghe những bản tường thuật tốt đẹp ngày hôm nay về nhiều người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và chúng ta vui mừng vì điều đó.

2 Vui mừng được có Anh Graham ở với chúng ta tối nay, một trong các cộng sự của chúng ta tại đây từ đền tạm, mục sư của giáo hội thánh khiết trên Utica. Và Anh Jackson, anh ấy có mặt ở đây, tối hôm qua, tôi tin là vậy, hoặc anh đã quay trở lại đây trong cử tọa nơi nào đó lúc này, người nào đó nói, trong...Vâng, tôi thấy Anh Jackson ở phía sau trong cử tọa bây giờ. Và—và Anh Ruddell, anh ấy có mặt tại đây tối nay không? Đó là một người khác trong những người cộng tác của chúng ta ngoài đây trên “62.” Chúng ta vui mừng vì có họ. Và với chúng ta...Ồ, Anh Pat, và tất cả những anh em khác này, chúng ta—và bên ngoài cử tọa. Chúng tôi hân hạnh đón tiếp tất cả anh em tại đây tối hôm nay.

3 Bây giờ, nếu tôi muốn biện minh điều này, tôi sẽ đưa một vài người trong những thầy giảng giỏi lên đây để giảng cho anh em, vì tôi bị khàn giọng do đã có một thì giờ lớn lao như vậy tối qua.

4 Bây giờ, vợ tôi, nàng là người sửa sai cho tôi; anh em biết, thưa anh em, những gì tôi đang nói về. Nàng nói dân sự ngồi ở phía sau tối hôm qua đã không nghe tôi được, bởi vì tôi đang nói vào cái này. Và bây giờ, trước khi tôi khởi sự, tôi sẽ thử lại cái gì đó. Bây giờ, tôi tự hỏi cái đó có tốt hơn không. Cách đó có tốt hơn cho phía sau không? Hay thế này thì tốt hơn? Thế này tốt hơn? Bây giờ, Em yêu, đó là một lần mà anh lấy được một điểm hơn em đấy. Bây giờ, họ nói thế là tốt hơn. Được rồi. Ồ, chào ôi! Đó là một người nữ. Đó là một người tốt, vì lâu lắm tôi mới có một lần như vậy. Nàng thường hay đúng.

5 Ồ, chắc chắn chúng ta đã có một thì giờ tuyệt vời trong buổi nhóm ba đêm đó; tôi đã có. Và bây giờ, những cuộn băng, tất cả ngoại trừ tối hôm qua...Tôi đã gọi điện thoại cho Anh Goad và bảo anh đến lấy cuộn băng cho đền tạm. Nhưng ngẫu nhiên mà

tôi biết rằng Billy Paul đã lấy xe hơi mình và đi rồi, vì vậy là băng ghi âm đó đã không được mang đến theo như tôi biết. Vậy chúng ta đã bỏ lỡ cuộn băng đó. Tôi muốn giữ nó trong hội thánh vì có của hội thánh vì—người nào đó nói—những gì chúng ta tin.

⁶ Bây giờ, tối nay tôi sẽ giảng về *Hội Nghị Lớn*, nếu tôi có thể thông qua các câu hỏi kịp thời gian. Và rồi, sáng mai là buổi nhóm chữa lành. Và chúng ta sẽ cầu nguyện cho những người đau ốm. Do đó, chúng ta không thể phát ra—hay chỉ đi và nói, “Bây giờ, tôi sẽ nhận anh, và anh, và anh.” Điều đó sẽ không tốt. Nhưng chúng ta phát ra một bó thẻ, và đâu đó trong những tấm thẻ ấy, tôi gọi một vài người lên trên bục. Và rồi, nếu Đức Thánh Linh bắt đầu khả thi, rồi Điều đó đi ra qua cử tọa và lấy những người đó ra trong vòng cử tọa cho buổi nhóm chữa lành. Và rồi, sáng mai, tôi sẽ giảng, theo ý Chúa, ngay trước buổi nhóm chữa lành.

⁷ Tôi thấy vợ tôi đang cười. Em yêu, em không thể nghe anh chút nào sao? Ồ, em đang nghe anh đấy. Tốt, thế là tốt. Nàng ngồi ở phía sau và nếu điều đó—không thể nghe tôi được, nàng lắc đầu, “Anh...Không thể nghe anh được, không thể nghe anh được.”

⁸ Vậy thì ngày mai—tối mai là buổi truyền giảng phúc âm với buổi lễ báp-têm bằng nước. Và thế thì, ngay khi tôi xong bài giảng tối mai, chúng ta sẽ kéo những tấm màn lại và có phép báp-têm bằng nước tại đây tối mai. Nếu ý Chúa, nếu ý Chúa, vào buổi sáng tôi muốn—hay tối mai tôi muốn giảng về đề tài: *Một—Một Dấu Hiệu Được Ban Cho*. Và rồi, nếu chúng ta có mặt tại đây tối thứ Tư, nếu Chúa cho phép tôi có mặt tại đây vào tối thứ Tư, tôi muốn giảng về đề tài: *Chúng Tôi Đã Nhìn Thấy Ngôi Sao Ngài bên Đông Phương và Đã Đến để Thờ Phụng Ngài*. Vậy thì, đó là ngay trước đêm Giáng Sinh.

⁹ Và rồi, ngay lập tức sau lễ Giáng sinh là tuần nghỉ lễ Giáng sinh. Đó là lúc mà chúng ta nhận tất cả những lá thư...Anh Mercier và họ thường lấy tất cả chúng ra. Và chúng tôi đặt hết thảy chúng ra, và chúng tôi cầu nguyện trên những lá thư này và cầu xin Chúa dẫn dắt chúng tôi đến những nơi nào đó khắp thế giới mà chúng tôi sẽ đi.

¹⁰ Bây giờ, họ là, Thương Gia Cơ-đốc, có một hàng lớn ở miền trên, đó là tại Florida ngay cho hội đồng của họ. Đi từ đó đến Kingston, rồi đến Haiti, và xuống Puerto Rico, vào Nam Mỹ, trở lại lên xuyên qua Mê-xi-cô.

¹¹ Nhưng Chúa dường như đang dẫn tôi đến Na Uy. Tôi không biết tại sao. Anh em có biết quyển sách nhỏ có tên là *Người Được Đức Chúa Trời Sai Đến?* Đó là ấn phẩm tôn giáo lớn nhất tại Na Uy. Hãy nghĩ về điều đó, những gì mà Chúa đã làm ở đó. Và khi tôi có mặt tại đó, họ không muốn để tôi đặt tay trên người đau ốm. Tôi đã có mặt ở đó trong ba đêm. Và họ không muốn để tôi đặt tay trên người đau ốm. Vì vậy anh em thấy những gì Đức Chúa Trời có thể làm. Các đám đông thật là lớn đến nỗi họ phải huy động cảnh sát cưỡi ngựa, những con ngựa, và dọn đường để tôi có thể đi đến được nơi đó. Và tôi đã không đặt tay trên những người đau ốm. Dầu vậy tôi đã cầu nguyện cho họ; để cho họ đặt tay lên nhau.

¹² Vì vậy...[Người nào đó nói với Anh Branham—Bt.] Vâng, chắc chắn tôi sẽ làm, vậy. Vậy thì, sáng mai...Bây giờ, tối nay, có lẽ chúng ta sẽ chỉ đi vào trong những câu hỏi này, vì chúng ta có một vài câu hỏi thật là hay. Và tôi không biết Chúa sẽ giữ chúng ta lâu bao nhiêu về điều đó. Và rồi, sáng mai hoặc là Billy Paul, Gene, hay Leo, một người, sẽ có mặt tại đây để phát ra những tấm thẻ cầu nguyện vào lúc tám giờ đến tám giờ ba mươi. Bây giờ, dân sự ở ngoài thành phố, cho phép tôi nhắc lại điều đó một lần nữa để anh chị em sẽ không quên. Nếu anh chị em muốn đi vào hàng, chúng tôi thích có những người ngoài thành phố hơn nếu có thể được.

¹³ Bây giờ, đôi khi tại đây trong hội thánh chúng ta đến một chỗ mà họ nói, “Ồ...” Chúng ta có dân sự ngoài thành phố, đưa họ lên...Người nào đó sẽ nói, “Ồ, tôi đã không biết điều gì không ổn với họ. Họ có lẽ đã nói điều gì đó sai trật.” Rồi anh em có những người trong thành phố; họ bảo, “Ồ, anh có thể đã biết họ rồi.” Vì vậy...Rồi họ nói—đã được nói, “Ồ, tôi sẽ nói cho anh biết, đó là những thẻ cầu nguyện.”Ồ, thế còn họ những người mà không có thẻ cầu nguyện. Và đã có ngày này sang ngày khác khi nó...

Nói gì vậy? [Anh Branham được mời đứng lại phía sau micrô—Bt.] Đứng lùi lại sau micrô à? Ồ, anh em biết, tôi luôn luôn giảng giữa đường. Vì vậy có lẽ tôi sẽ chỉ lấy nó như thế. Điều đó tốt hơn không? Điều đó tốt hơn. Điều đó tốt. Tôi sẽ bảo cho anh em biết nó là gì. Hệ thống phóng thanh công cộng của—của chúng ta ở đây rất yếu, rất yếu. Và chúng ta không cố gắng cải tiến chút nào bây giờ, bởi vì chúng ta muốn tiến hành xây dựng đền tạm mới thật sớm. Và rồi khi đó chúng ta có nhiều chỗ (hiểu không?), nếu như chúng ta có thể đi xung quanh đây và trải rộng nơi này ra ngoài lớn hơn một chút, và dựng lên thêm vài nơi nữa, và chuẩn bị cho những buổi nhóm khi chúng ta đón tiếp họ tại đây.

¹⁴ Và bây giờ, hãy nhớ, vào buổi sáng những chàng trai, một hay ba người trong họ sẽ phát ra những tấm thẻ giữa tám giờ ba mươi, hay, tám giờ đến tám giờ ba mươi. Như thế cho một cơ hội cho mọi người để ổn định. Và tôi đã nói về cách họ phát ra những tấm thẻ như thế nào, tại sao chúng ta làm điều đó. Đó là để giữ trật tự. Hiểu không? Bây giờ, chuyện gì xảy ra nếu tôi đi vào đây, cứ giống như ngay bây giờ và nói, “Hãy để cho người nữ này, người nữ này, và người nam đó, và người nữ này...?” Anh em thấy, đó sẽ phần nào—điều đó sẽ phần nào khó khăn. Hiểu không? Và thế thì, nếu anh em...Nhiều lần tôi đã làm điều này. Và nếu họ không có quá nhiều vào buổi sáng, tôi có thể làm giống như vậy. Tôi sẽ nói, “Bao nhiêu người trong dân sự tại đây từ ngoài thành phố mà có điều gì đó không ổn với anh em, anh em hãy đứng lên.”

¹⁵ Anh Mercier, anh sắp đến cứu giúp tôi. Anh có định giúp tôi không? [Anh Mercier trả lời—Bt.] Ồ, anh đang đến...Anh ấy đang đến cứu cho chính anh. Hôm nay tôi đã trò chuyện với bạn gái của anh. Bây giờ, tốt hơn anh nên thực sự tốt với tôi. Hiểu không? Được rồi. Thế là tốt. Tôi—tôi ngưỡng mộ sự can đảm đó Anh Leo. Khi nó không đúng đắn, chúng ta hãy—chúng ta hãy làm cho nó đúng như là chúng ta biết cách để có được nó, tốt nhất mà chúng ta có thể.

¹⁶ Vậy thì bây giờ, chỉ mời những người ở ngoài thành phố mà có điều gì đó không ổn với họ đưa tay họ lên. Và rồi cứ đứng tại

đó, biệt ra thánh một người cho đến lúc Đức Thánh Linh khởi sự, và nhận lấy toàn bộ cử tọa. Bao nhiêu anh em có mặt tại đây khi họ đã nhìn thấy điều đó được thực hiện tại đây? Chắc chắn! Đây, thấy không? Vì vậy không thành vấn đề nó là cách nào. Nó chỉ...

17 Tôi muốn anh em ghi nhớ điều này, và tôi sẽ cố gắng đi qua nó một lần nữa vào buổi sáng. Các dân Ngoại, Tin lành mà đã được ban cho họ là một Tin lành đức tin, không phải là công việc gì cả. Hiểu không? Và giống như tôi đã nói đêm qua. Khi Đức Thánh Linh giáng xuống vào lễ Ngũ tuần, lúc họ đến với những người Do Thái (Công Vụ 19:5), họ đã phải đặt tay trên những người đó để họ nhận lãnh Nó. Và khi họ đi xuống với những người Sa-ma-ri, họ đã phải đặt tay trên những người đó. Nhưng khi họ đến với những người Ngoại tại nhà của Cọt-nây, “Trong lúc Phi-e-rơ nói những lời này...” Không có sự đặt tay nào cả.

18 Khi bé gái đã chết, con gái của Giai-ru, thầy tế lễ, nói, “Hãy đến đặt tay trên nó, và nó sẽ sống.” Nhưng khi thầy đội La-mã, người Ngoại bang, nói, “Tôi không xứng đáng Ngài đến dưới mái nhà của tôi, xin hãy phán lời đó.” Vậy đó. Hiểu không?

19 Người đàn bà Sy-rô Phê-ni-xi, thực sự bà là người Hy Lạp, khi bà—khi Chúa Jê-sus phán với bà, phán, “Ta không nên lấy bánh của con cái mà cho những con chó.”

Bà đáp, “Thưa Chúa, đúng vậy; nhưng những con chó ở dưới bàn ăn những mảnh vụn của con cái.”

Ngài phán, “Bởi vì câu nói này, ma quỷ đã rời con gái của ngươi.” Vậy thì hãy nói những điều tốt. Nói điều gì tốt về người nào đó. Hãy nói về Chúa Jê-sus. Hãy nói điều gì đó về lòng trung thành, điều gì đó có thật. Đó là cách để tống khứ những ma quỷ. Ngài đã không hề nói—Ngài đã không hề cầu nguyện cho cô gái. Ngài đã không hề nói một điều về nó được chữa lành; Ngài chỉ phán, “Vì câu nói này, vì câu nói này...”

20 Hattie Wright, ngày nọ, bà đã không cầu xin điều gì. Bà chỉ ngồi ở đó, nhưng bà đã nói điều đúng, mà làm hài lòng Đức Thánh Linh. Và Đức Thánh Linh đã phán trở lại và nói, “Hattie, hãy cầu xin bất kỳ điều gì mà ngươi muốn, bất kỳ điều gì mà ngươi mắc phải và ngươi muốn. Tìm hiểu xem điều này có thực

hay không. Hãy cầu xin bất kỳ điều gì (sự chữa lành người chị tật nguyền của bà đang ngồi ở đó bị co rút hết rồi; mười ngàn đô-la để giữ cho chị khỏi phải đeo bám những ngọn đồi trên đó; thời thanh xuân phục hồi lại cho cơ thể tiêu tụy quá của chị); bất kỳ điều gì mà anh chị em muốn cầu xin, anh chị em cầu xin nó ngay bây giờ. Nếu Điều đó không đến và ban nó cho anh chị em ngay bây giờ, vậy thì tôi là một tiên tri giả.” Đó là—đó là đó là điều gì đó, phải không?

²¹ Chúa Jêsus phán, “Hãy nói với ngọn núi này...” Và anh em đã nghe—về những gì đã xảy ra; đó là chức vụ mà chúng ta đang bước vào. Bây giờ chúng ta đang hướng lên con đường. Chẳng bao lâu sự Đến của Chúa Jêsus sẽ Đến. Và chúng ta phải có đức tin được cất lên trong một Hội thánh để có thể được biến đổi trong khoảnh khắc trong một nháy mắt để đi ra, hay là chúng ta sẽ không đi. Nhưng đừng lo, nó sẽ có ở đó. Nó sẽ có mặt ở đó. Và khi quyền phép của hội thánh này dấy lên, nó sẽ mang đến những người anh em của nó; quyền phép của hội thánh đó dấy lên, sẽ mang những người anh em của nó; quyền phép của hội thánh đó sẽ mang những người anh em khác; rồi sẽ có một sự sống lại chung. Và chúng ta đang trông mong nó.

²² Bây giờ, đừng quên, những thẻ cầu nguyện vào buổi sáng lúc tám giờ cho đến tám giờ ba mươi. Rồi tôi hỏi họ bất kỳ điều gì ở bên trong, rồi bỏ việc phát ra những tấm thẻ, và đi trở lại, và ngồi xuống (hiểu không?), bởi vì có lẽ họ sẽ bảo cho những người đó phát hết ra vào lúc đó dầu sao đi nữa, hoặc thật là nhiều như chúng ta sẽ rút từ đó nơi nào đó. Những chàng trai sẽ đứng lên, trộn tất cả những tấm thẻ ngay trước mắt anh em, rồi nếu anh em muốn có một, anh em muốn có một thẻ, hay bất kỳ điều gì nữa giống như thế...Rồi khi tôi đi vào, tôi sẽ chỉ...Bất cứ nơi nào mà Chúa gọi từ đó...Và nếu Ngài phán, “Đừng gọi gì cả,” tôi sẽ không gọi họ gì cả (hiểu không?), cho dù nó là gì.

²³ Và tôi thì...Chức vụ đó dẫu sao sắp lụi tàn; có điều gì đó vĩ đại hơn đang đến. Hãy nhớ, đó là nơi mỗi lần nó đã được nói ra ngay qua bục giảng này hay qua bục giảng này, và nó chưa bao giờ thất bại. Anh em có nhớ chức vụ về bàn tay không? Thấy nó đã làm gì không? Những ý tưởng của lòng, thấy nó đã làm gì không? Bây

giờ hãy quan sát điều này: nói ra Lời, và xem những gì Nó thực hiện. Thấy không? Tôi đã bảo cho anh em ở đây cách đây nhiều năm—hội thánh (Tôi đang nói chuyện với hội chúng đền tạm)—cách đây nhiều năm, cách đây ba hay bốn năm, điều gì đó sắp thành hiện thực; nó sắp xảy ra. Và ở đây bây giờ nó đang lộ ra ngay với...Nó đang tự hình thành. Bây giờ, chúng ta biết ơn về điều đó. Ồ, chúng ta biết ơn biết bao nhiêu. Thật vui mừng.

²⁴ Bây giờ, chúng ta có một vài câu hỏi rất gay cấn tại đây, và chúng ta muốn đi ngay vào chúng. Người nào đó nhìn vào tất cả những quyển sách này mà tôi đã có. Tôi nói, “Ồ, một người thông minh chỉ cần một quyển thôi.” Nhưng tôi không phải là một người thông minh. Tôi phải có nhiều quyển để nhìn xem. Ồ, đây là quyển Diaglott, và đây là một quyển Kinh Thánh, và đây là sách dẫn đề mục. Vì vậy đó là một...Chúng ta sẽ cứ cầu xin Chúa giúp chúng ta và chỉ đạo chúng ta để giải đáp những câu hỏi này theo ý chỉ Thiênêng liêng của Ngài và Lời Ngài.

²⁵ Vậy giờ này, chúng ta hãy cúi đầu trong một phút để dâng lời cầu nguyện. Lạy Chúa, chúng con biết ơn Ngài từ chính những nơi sâu thẳm lòng chúng con vì những điều mà Ngài đã làm cho chúng con trong ba đêm vừa qua. Ồ, nhìn thấy những nhà truyền đạo gặp gỡ phía sau đó trong căn phòng và bắt tay, đức tin được đổi mới, và—và nhận lấy một bước mới. Gọi trên điện thoại... Và tấm lòng của chúng con mừng rỡ, và dân sự đang nhận lãnh Đức Thánh Linh sau khi họ đã được—được thấy Lời Ngài, cách mà Lời bảo một cách chính xác từng bước một như thế nào để nhận lãnh Đức Thánh Linh của Ngài. Chúng con thật là biết ơn về điều đó, Chúa ôi.

²⁶ Ngài đã làm cho những sự việc thật đơn giản với chúng con, bởi vì chúng con là một dân sự đơn sơ. Và chúng con cầu nguyện, lạy Đức Chúa Trời, rằng—rằng Ngài sẽ để cho chúng con tự làm cho mình luôn luôn đơn giản một cách hoàn toàn. Vì đó là...Đó là kiểu mà một người tự hạ mình xuống sẽ được tôn lên. Và sự khôn ngoan của thế gian là sự ngu dại đối với Đức Chúa Trời; điều đó làm hài lòng Đức Chúa Trời qua sự rao giảng bị cho là ngu dại để cứu những người bị hư mất.

²⁷ Và giờ này, lạ Cha, có tại đây là nhiều câu hỏi con có được hỏi từ những tấm lòng chân thành mà quan tâm. Và một trong những câu trả lời sai trật có thể đưa một người vào con đường sai trật, đưa ra một ánh sáng sai lạc về câu hỏi của họ mà đang làm phiền họ. Vì vậy lạ Chúa là Đức Chúa Trời, con cầu nguyện để Đức Thánh Linh của Ngài sẽ hành động trên chúng con và sẽ bày tỏ những điều này, vì đã được chép trong Kinh Thánh, “Hãy xin và sẽ được; hãy tìm và sẽ gặp; hãy gõ cửa và nó sẽ mở cho.” Và đó là những gì mà chúng con đang làm bây giờ, lạ Chúa, đang gõ vào cánh cửa ơn thương xót của Ngài. Đang đứng trong bóng che công lý Thiêng Liêng của Ngài, chúng con kêu cầu Huyết của Đấng Christ của Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh.

²⁸ Và tối nay, chúng con không đến chỉ bởi vì chúng con đã xong ba đêm rao giảng về Đức Thánh Linh, chúng con đến với sự tôn kính và chân thành sâu sắc nhất. Chúng con đến như thể đây là đêm cuối cùng mà chúng con từng có mặt trên địa cầu. Chúng con đến tin rằng Ngài sẽ đáp những lời cầu nguyện của chúng con. Và Chúa ôi, chúng con cầu xin Ngài giờ đây làm thỏa mãn chúng con với Sự sống Đời đời của Ngài. Và trong sự giải đáp Lời Ngài, cầu xin Đức Thánh Linh... Ôi Đức Chúa Trời, như chúng con tìm thấy rằng chính là Ngài ở giữa vòng chúng con, chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ bày tỏ cho chúng con đêm nay những điều mà chúng con khát khao. Và chúng con chỉ khát khao rằng linh hồn của chúng con có thể được nghỉ an, và tâm trí của chúng con được bình an, và có đức tin nơi Đức Chúa Trời để bước đi về phía trước để tuyên bố những ơn phước mà Ngài đã hứa. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁹ Bây giờ, tôi có tất cả những câu hỏi mà đã được đưa cho tôi, ngoại trừ một câu. Và tôi đã trả lời Anh Martin trẻ tuổi mà đã hỏi tôi một câu hỏi trong đêm hôm kia, chỉ một câu hỏi. Có nhiều câu hỏi tại đây tối hôm qua, nhưng đó là những nan đề cầu nguyện. Và Anh Martin đã hỏi tôi câu hỏi về Giảng 3:16—hay Giảng 3, tôi tin là, về, “Nếu một người không được sanh bởi nước và Thánh Linh, người đó không thể thấy Nước Trời,” và so sánh câu đó với cuộn băng mà tôi đã gọi ra về sách Hê-bơ-rơ. Và tôi đã gặp anh ấy trong căn phòng phía sau tại đây tối qua, và—trước khi

tôi có một cơ hội để trả lời anh, và rồi tôi đã giải đáp ở đó, về đề tài ấy.

³⁰ Bây giờ, có anh em nào tại đây mà đã không có mặt tại đây đêm qua? Xin giơ tay cho chúng tôi thấy, những người đã không có mặt tại đây đêm qua. Ồ, chúng tôi, chắc chắn ao ước anh em hẳn đã có mặt với chúng tôi. Chúng ta đã có một thì giờ vinh hiển. Đức Thánh Linh...

³¹ Tôi có thể, chỉ trong một phút...Sẽ không làm tổn thương. Bài này được ghi vào băng. Và nếu có bất kỳ nhà truyền đạo nào tình cờ—hay người nào mà tình cờ bất đồng về những gì tôi sắp nói bây giờ, hay thậm chí trong những câu hỏi, tôi yêu cầu, thưa anh em, rằng anh em sẽ không nghĩ điều đó lạ, nhưng mà—nhớ rằng cuộn băng này được thực hiện trong đền tạm của chúng tôi tại đây. Chúng ta đang giảng dạy cho dân sự của chúng ta. Nhiều mục sư truyền đạo thuộc các đức tin khác biệt đang ngồi chung quanh. Và tôi muốn đi vào đề tài một lần nữa, vì có vài người trong dân sự chúng ta mà đã không thể đi vào được trong tối hôm qua mà tôi nhìn thấy đang có mặt bên trong tối hôm nay. Và tôi muốn thông suốt chỉ một phút, nếu anh em cho phép, dựa trên những gì mà tôi đã giảng trong tối qua; đó là trên lễ Ngũ tuần, dựa trên sự nhận lãnh Đức Thánh Linh.

Bây giờ, đọc từ quyển *Emphatic Diaglott* của bản dịch Hy Lạp, chỗ mà tôi đã giảng đêm qua, mà đang nằm mở ra trước mặt tôi bây giờ. Đó là bản dịch gốc từ tiếng Hy Lạp sang Anh ngữ. Nó không đi qua những nhà dịch thuật khác, nó thì—và những bản khác, nó ở ngay từ tiếng Hy Lạp sang Anh ngữ. Bây giờ, những từ ngữ tiếng Anh, nhiều lần có những nghĩa như vậy đối với họ, như tôi nói bây giờ, *board*. Đơn cử từ *board* đó. Anh em sẽ bảo “Ồ, anh ấy có ý nói rằng chúng ta đang làm anh ấy *nhàm chán*.” [Trong tiếng Anh: boring—Nd.] Không! “Ồ, anh ấy—anh ấy đã trả tiền *bữa ăn* của anh ấy.” [Trong tiếng Anh: board] Không! Ồ, anh ấy...“Đó là một *tấm bảng* ở bên phía căn nhà.” [Trong tiếng Anh: board] Ồ, hiểu không? Hay bất cứ từ nào trong những từ đó...Có bốn hay năm chữ khác có thể được sử dụng; anh em phải có cho câu đó. Từ *see*. *See* [Trong tiếng

Việt: *thấy*] có nghĩa là “hiểu,” trong Anh ngữ. *Sea* [Trong tiếng Việt: *biển*] có nghĩa là “một vùng nước rộng lớn.” *See* [Trong tiếng Việt: *thấy*] có nghĩa là “nhìn xem.” Hiểu không? Nhưng về những bản dịch này, từ ngữ tại đây được sử dụng, mà tôi đã giảng tối hôm qua trong Công Vụ chương 2, chỗ có nói, “Những lưỡi bằng lửa đậu trên họ...” Bây giờ, tôi muốn quay trở lại chỉ một phút. Anh em có muốn, chỉ một phút, và chỉ xem nó lại một lát trước khi chúng ta đi thêm chút nào không?

³² Bây giờ, anh em giở ra, trong bản King James của anh em hay bất kỳ bản dịch nào mà anh em đang đọc từ...Và tôi muốn đọc nó. Và lắng nghe thật kỹ bây giờ. Đừng hiểu lầm. Nhiều người hôm nay, thậm chí người chị em của tôi, nhiều người trong họ đã gọi điện, nói...Bà Morgan...Nhiều người trong họ đã có mặt tối hôm qua. Bà Morgan là một trong những người chị em của chúng ta đã bị từ chối; và chị ấy đã nằm trong danh sách những người chết tại Louisville trong mười sáu, mười bảy năm trước đây với căn bệnh ung thư. Tôi nghĩ chị đang ngồi tại đây ở phía sau một lần nữa tối nay. Chị không thể nghe được, chị đã nói, bởi vì tôi giảng trực tiếp vào trong micrô. Và vì cơ họ tôi muốn đi lướt qua đoạn này trong một lát.

³³ Bây giờ, tôi đang đọc từ Kinh Thánh này của Công Vụ 2:

...khi ngày lễ Ngũ tuần đến, hết thấy họ đều đồng một tâm trí...(Bây giờ, tôi thích câu đó hơn là đồng một ý: bởi vì anh em có thể đồng một ý về hầu hết vấn đề, nhưng ở đây tâm trí của họ là giống nhau)... đồng một tâm trí và ở cùng một chỗ.

Thình lình có tiếng đến từ trời giống như tiếng gió thổi ào ào, và đầy khắp...toàn bộ nhà nơi họ đang ngồi. (Không phải đang quỳ, không phải đang cầu nguyện, nhưng đang ngồi.)...

...Các lưỡi rời rạc...(T-o-n-g-u-e-s—các lưỡi. “Divided” có nghĩa là, “chia ra.”)...Các lưỡi...hiện ra cùng với họ... giống như...lửa, và một...(“Một,” số ít)...đậu trên mỗi một người trong họ.

Và hết thấy họ đều được đầy đầy... (“Và,” liên từ)... tất cả đều được đầy đầy Đức Thánh Linh, và bắt đầu nói với những thứ tiếng khác, như Thánh Linh cho họ nói.

Bấy giờ, có những người Do Thái cư ngụ tại Giê-ru-sa-lem, những người mộ đạo, từ các dân thiên hạ đến.

...lúc tiếng này được...và sự tường thuật này được lan truyền, đám đông đã đến với nhau, và đều sững sờ, bởi vì...mỗi người nghe...người nói tiếng của xứ mình.

34 Bấy giờ để ý! Khi lửa đến, đó là những cái lưỡi; khi họ đang nói, đó là ngôn ngữ. Vậy thì, có một sự khác biệt lớn giữa các lưỡi và các thứ tiếng. Đối với chúng ta tất cả đều giống nhau. Nhưng, trong tiếng Hy Lạp, “tongue” có nghĩa là *cái này*. [Anh Branham minh họa—Bt.] Tai là *cái này*. Hiểu không? Đó không có nghĩa là ngôn ngữ; nó có nghĩa là một bộ phận của thân thể anh em đó là cái lưỡi. Nếu anh em để ý, nó được dịch *những cái lưỡi bằng lửa* có nghĩa “giống như những cái lưỡi,” giống như lưỡi lửa liếm, một vệt lửa dài. Bấy giờ, hãy xem phần nhấn mạnh bấy giờ. Và mỗi một trong những chỗ đó bấy giờ, đừng quên nó.

35 Bấy giờ, tối nay chúng ta sẽ đưa ra một chút kịch tính. Và tôi sẽ để nó lại cho anh em. Bấy giờ hãy nhớ, nếu có bất kỳ điều gì trái nghịch lại, điều đó tùy anh em. Nhưng cách duy nhất mà bất kỳ người nào có thể từng có được bất kỳ điều gì từ Đức Chúa Trời là bởi đức tin. Và trước khi anh em có thể...

36 Tôi phải biết những gì mà tôi đang làm trước khi tôi có thể có đức tin trong những gì mà tôi đang làm. Tại sao anh em cưới vợ mình? Anh em có niềm tin nơi nàng. Anh em đã thử nàng, quan sát nàng, thấy nàng xuất xứ từ cái gì, nàng là ai. Đó là cách với lời Kinh Thánh, với Đức Chúa Trời. Đó là những gì tạo nên những khả tượng này, Trụ Lửa này—này, tất cả những điều này, bởi vì Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Tôi đã kiểm tra Ngài bởi Lời Ngài và biết rằng Nó là Lẽ thật. Và anh em làm theo Lời Ngài. Thế thì nếu có một chút nhầm lẫn nơi nào đó, thì có điều gì đó sai trật nơi nào đó. Bởi vì Đức Chúa Trời (hãy lắng nghe!)—Đức Chúa Trời đã không bao giờ làm hay sẽ không bao giờ thực hiện của chính

Ngài—hay những gì nghịch lại luật lệ chính Ngài. Mùa đông sẽ không đến vào mùa hạ, và mùa hạ sẽ không đến vào mùa đông. Lá không rơi rụng vào mùa xuân và lại đến trong mùa thu. Anh em thật không thể làm được điều đó.

³⁷ Như tôi đã nói trong đêm qua về cái giếng đào, tưới cho mùa màng của anh em. Hay nếu anh em đang đứng ngoài đây ở giữa cánh đồng, và trời tối sẫm, và anh em nói, “Ồ, nguồn điện lớn, ta biết người đang có mặt trên cánh đồng. Bây giờ, ta bị lạc đường, không biết ta đang đi đâu. Hãy cho ánh sáng, để ta có thể nhìn thấy để đi như thế nào! Có đủ nguồn điện để thắp sáng cho cánh đồng.” Thật vậy. Vâng, thưa quý vị! Có đủ điện trong phòng này để thắp sáng nó lên thậm chí không có những bóng đèn, không có điều đó. Nhưng anh em phải quản trị nó. Vậy thì, anh em có thể gào to với điện cho đến lúc anh em không thể gào lên được nữa, nó sẽ không bao giờ sáng lên được. Nhưng nếu anh em làm việc theo các luật của điện, lúc ấy anh em sẽ nhận được ánh sáng.

³⁸ Ồ, đó cũng là cách mà nó có bởi Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Đấng Sáng Tạo vĩ đại của trời và đất, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài sẽ chỉ làm việc khi anh em làm theo những luật và chỉ thị của Ngài. Thưa các bạn, tôi nói điều này: Tôi đã chưa bao giờ thấy nó sai, và nó sẽ không sai.

³⁹ Bây giờ, chúng ta hãy để ý. Chúa Jêsus trong Lu-ca 24:49 đã ủy thác cho các sứ đồ sau khi họ đã được cứu và được thánh hóa theo Lời; được xưng công bình bởi tin vào Chúa Jêsus; được thánh hóa ở Giảng 17:17 khi Chúa Jêsus thưa, “Lạy Cha, xin khiến họ nên thánh, qua Lễ thật. Lời Cha tức là Lễ thật.” Và Ngài là Lời.

⁴⁰ Bây giờ, đã ban cho họ quyền phép để chữa lành những người đau ốm, đuổi ra các quỷ, làm cho những kẻ chết sống lại; và họ đã quay trở về mừng rỡ. Và tên của họ đã được ghi vào trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Anh em nhớ như thế nào chúng ta đã đi qua điều đó bấy giờ. Nhưng họ vẫn chưa trở lại đạo. Chúa Jêsus đã phán với Phi-e-rơ vào đêm bị đóng đinh trên thập tự giá của Ngài; Ngài phán, “Sau khi người trở lại đạo rồi, thì hãy làm mạnh mẽ các anh em của người.”

41 Đức Thánh Linh là gì...Anh em đang tin vào Sự sống Đời đời, nhưng khi Đức Thánh Linh đến Đó là Sự sống Đời đời. Anh em đang tin đến...Anh em được mang Thánh Linh tại sự nên thánh, nhưng đã chưa hề được sanh ra bởi Thánh Linh cho đến khi Đức Thánh Linh đi vào. Điều đó đúng. Một em bé có sự sống trong tử cung của người mẹ, các cơ bắp nhỏ đang run rẩy; đó là sự sống. Nhưng đó là sự sống khác khi nó thở hơi thở của sự sống vào trong lỗ mũi của nó. Nó là sự khác biệt. Đó là những gì nó là, nó là...

42 Anh em Giám Lý yêu dấu của tôi, và Hành Hương Thánh, và Na-xa-ren, phép báp-têm Đức Thánh Linh thì khác với sự nên thánh. Sự nên thánh là sự thanh tẩy, là sự chuẩn bị của Sự sống. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến, Nó là Sự sống. Sự chuẩn bị là làm thanh sạch bình; Đức Thánh Linh đang đổ đầy bình. *Sự nên thánh* có nghĩa “được làm thanh sạch và được biệt riêng ra cho sự hầu việc.” Đức Thánh Linh thì đặt nó vào trong sự hầu việc. Anh em là cái bình mà Đức Chúa Trời đã làm cho thanh sạch.

43 Và chúng ta nhận ra rằng Đức Thánh Linh là Chính Đức Chúa Trời ở trong anh em. Đức Chúa Trời ở trên anh em trong Trụ Lửa với Môi-se. Đức Chúa Trời ở với anh em trong Chúa Jêsus Christ. Bây giờ Đức Chúa Trời ở trong anh em trong Đức Thánh Linh. Không phải ba thần, một Đức Chúa Trời đang làm việc trong ba chức vụ.

44 Đức Chúa Trời hạ mình, giáng xuống từ trên con người. Con người đã không thể chạm được đến Ngài, bởi vì con người đã phạm tội trong vườn Ê-đen và đã tự phân rẽ mình khỏi sự thông công của Ngài. Rồi điều gì đã xảy ra? Ngài đã phải ở trên con người. Dòng huyết của bò và dê không để Ngài thông công lại với con người; nhưng qua các luật lệ và các nghi thức, phủ bóng trước thời đại này đang đến, việc dâng bò đực, và đại loại như vậy, và chiên...Rồi khi Đức Chúa Trời giáng xuống và ngự trong một thân thể đã được thánh hóa, sanh ra đồng trinh bởi một người nữ, Chính Đức Chúa Trời đó...Anh em biết Đức Chúa Trời đã làm gì không? Ngài—Ngài đã chẳng làm gì ngoài chỉ...Ngài đặt Trại của Ngài ở giữa vòng những lều của chúng ta. Đức Chúa Trời ngự trong một cái Trại được gọi là Chúa Jêsus Christ. Ngài

chỉ cảm Trại của Ngài với chúng ta, trở nên...(Tôi sẽ—giảng về điều đó vào buổi sáng, vì vậy tôi tốt hơn là để yên nó.) Bây giờ, điều đó—cách mà trại Đức Chúa Trời hay là ngự với chúng ta...

⁴⁵ Và bây giờ Đức Chúa Trời ở trong chúng ta. Chúa Jêsus đã phán trong Giảng 14, “Vào ngày đó các người sẽ biết rằng Ta ở trong Cha, Cha ở trong Ta, và Ta ở trong các người, và các người ở trong Ta.” Đức Chúa Trời ở trong chúng ta. Mục đích là gì? Để thực hiện chương trình của Ngài.

⁴⁶ Đức Chúa Trời có một chương trình. Ngài muốn làm việc giữa vòng con người, và Ngài đã mang nó vào trong Trụ Lửa, đó là Ngọn Lửa huyền bí mà treo lơ lửng trên dân Y-sơ-ra-ên. Rồi cũng chính Ngọn Lửa đó đã được bày tỏ trong thân thể của Chúa Jêsus. Và Ngài phán rằng Ngài là Ngọn Lửa đó, “Trước khi có Áp-ra-ham, ĐÃ CÓ TA.” Ngài là Ngọn Lửa đó. Ngài phán, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và Ta đi về với Đức Chúa Trời.” Và sau sự chết, chôn, và sự sống lại của Ngài, Thánh Phao-lô đã gặp Ngài trên đường—khi tên của ông vẫn còn là Sau-lô—trên đường đến Đa-mách, và Ngài đã trở lại với Trụ Lửa đó lần nữa. Một Ánh Sáng đã làm lóa mắt ông. Đúng vậy.

⁴⁷ Và tại đây Ngài hiện diện hôm nay, Trụ Lửa không hề thay đổi đó, cũng Đức Chúa Trời đó đang thực hiện cùng những dấu hiệu, cùng những công việc. Tại sao? Ngài đang làm việc ở giữa vòng dân sự của Ngài. Ngài đang ở trong chúng ta. Tôi...Ngài đang ở với anh em bây giờ, “nhưng Ta sẽ ở cùng các người. Ta sẽ ở cùng với các người, thậm chí ở trong các người, cho đến tận thế,” sự tận cùng của thế giới. Ngài sẽ ở cùng chúng ta.

⁴⁸ Bây giờ, để ý. Chúa Jêsus đã ủy thác cho họ đi lên Giê-ru-sa-lem và chờ đợi. Từ *tarry* có nghĩa là “chờ đợi,” không có nghĩa là cầu nguyện, có nghĩa là “chờ đợi.” Họ chưa phải là những đối tượng xứng hợp để rao giảng, vì họ chỉ biết sự sống lại của Ngài bởi cá nhân Ngài, nhìn thấy Ngài bên ngoài. Ngài—Ngài đã ra lệnh cho họ không rao giảng nữa, không được làm bất kỳ điều gì cho đến lúc trước tiên họ được nhận với Quyền phép từ trên cao.

Tôi không tin rằng bất kỳ thầy giảng nào được Đức Chúa Trời sai đến hay có thể được tấn phong một cách đúng đắn...Vì Đức

Chúa Trời là vô hạn. Những gì mà Đức Chúa Trời thực hiện một lần rồi, Ngài thực hiện mọi lúc. Vậy thì, nếu Đức Chúa Trời không muốn để cho họ rao giảng cho đến lúc họ đi đến lễ Ngũ tuần và nhận lãnh kinh nghiệm Ngũ tuần, không người nào, trừ phi có niềm khao khát sâu thẳm nào đó của riêng mình hay tổ chức nào đó đã giao sứ mạng cho mình, có quyền để đi vào trong bụi giảng cho đến lúc người đó được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Điều đó hoàn toàn đúng. Bởi vì ông đang dẫn dắt họ bởi một quan niệm trí tuệ của tổ chức nào đó cho đến lúc ông được đầy dẫy Đức Thánh Linh; và rồi, ông đang ban phát cho họ thức ăn của chim bồ câu; *Chiên Con và Chim Bồ Câu*, như chúng tôi đã nói đến tối qua.

49 Bây giờ để ý. Ngài phán, “Hãy đi lên Giê-ru-sa-lem và ở lại đó; cứ chờ đợi tại đó cho đến lúc Ta sai lời hứa của Cha đến.” Và rồi, họ đã làm gì? Có một trăm hai mươi người của họ, đàn ông và đàn bà. Họ đi lên một phòng cao tại đền thờ.

Bây giờ, đang gần ngày Lễ Ngũ tuần, từ sự thanh tẩy của nơi thánh, việc giết chiên con của lễ vượt qua cho đến sự—sự đến của lễ Ngũ tuần, mà là những hoa trái của đầu mùa gặt, lễ hân hỉ, lễ hân hỉ Ngũ tuần. Và trên những tòa nhà...

50 Nay, tôi đã có mặt tại các quốc gia. Các quốc gia phương Đông hiếm khi có một cầu thang bên trong. Cầu thang ở bên ngoài. Ở bên ngoài đền thờ, chúng tôi được kể, có một cầu thang dẫn đến một căn phòng nhỏ đường dọc theo; đi lên, và lên, và lên, cho đến lúc anh em lên đến một căn phòng nhỏ trên đó, giống như một kho chứa đồ ở đỉnh của ngôi đền, loại phòng nhỏ nào đó, một phòng cao. Và Kinh Thánh nói rằng họ đã có mặt ở trong đó và những cánh cửa được đóng lại, bởi vì họ sợ những người Do Thái, bởi vì người ta sẽ kéo họ ra vì thờ phượng Chúa Jêsus, sau khi thầy tế lễ thượng phẩm Cai-phe, và Bôn-xơ Phi-lát, và người ta đã hành hình Ngài đến chết. Vì vậy họ sẽ tống khứ tất cả những người được gọi là tín đồ Đấng Christ. Và các cánh cửa bị đóng lại, và họ đang chờ đợi.

51 Bây giờ, trong những căn phòng giống như thế, không có các cửa sổ. Các cửa sổ là những thứ bị chặn bằng các thanh với những cửa chính, anh em kéo mở ra. Trong những căn phòng

đó có những chiếc đèn thả bằng mỡ treo xuống và cháy...Nếu anh em đã từng ở California tại Quán Clifton, đi xuống tầng hầm, và anh em sẽ tìm thấy một trong những thứ rất quen thuộc, của phòng cao. Anh em đã bao giờ có mặt tại đó chưa? Bao nhiêu anh em tại đây đã có mặt ở đó? Tôi nhìn thấy nhiều người gật đầu.Ồ, anh em biết những gì mà tôi đang nói về. Được rồi. Đi xuống đó, và anh em sẽ nhìn thấy Vườn Ghết-sê-ma-nê; trước khi anh em thấy, anh em sẽ đi vào trong một trong những căn phòng đông phương đó. Thật hoàn toàn chính xác. Tại đó anh em tìm thấy một cái đèn nhỏ đầy dầu ô-li-ve với chiếc bấc bằng len nhỏ đang nằm, đang cháy trong đó.

⁵² Bây giờ, chúng ta hãy nói họ đã có mặt trên đó, leo lên vòng quanh ở phía bên ngoài này. Họ đã lên đó và tự ẩn mình đi, bởi vì họ sợ những người Do Thái. Chúa Jê-sus đã không bảo cho họ đi lên phòng cao. Ngài chỉ phán, “Hãy đợi tại Giê-ru-sa-lem.” Họ có mặt dưới đây trong một căn nhà, thật khó để nói những gì sẽ xảy ra. Người ta sẽ đi vào và bắt họ. Vì vậy họ đi đến một phòng nhỏ cũ kỹ trong tầng trên, đường lên đó trong góc xếp, và tại đó, đóng chẵn căn phòng lại để những người Do Thái không thể vào được. Và họ ngồi đó chờ đợi trong mười ngày.

⁵³ Bây giờ, bây giờ, chúng ta ở Công Vụ 1. Bây giờ, lắng nghe kỹ nào. Anh em có tấm hình không? Bên ngoài tòa nhà là cầu thang đi lên, và họ đi vào trong căn phòng nhỏ này. Bên dưới trong đèn thờ họ đang có ngày Lễ Ngũ tuần.Ồ, có một thì giờ vĩ đại đang diễn ra. Giờ đây, khi ngày lễ Ngũ tuần đến trọn vẹn rồi, tất cả họ đều có đồng một tâm tình, một tâm trí tin rằng Đức Chúa Trời sắp ban đến lời hứa đó. Hãy để cho mỗi người tại đây đi vào trong cùng tâm tình đó đêm nay và thấy những gì xảy ra. Nó phải lặp lại. Đó là lời hứa không hề thay đổi mà họ đã có. Hiểu không?

⁵⁴ Họ đang làm gì? Theo sự chỉ dẫn, theo những—những—những luật lệ của Đức Chúa Trời: “Hãy chờ đợi cho đến khi...”

⁵⁵ Bây giờ, họ sợ những người Do Thái. Bây giờ, nên nhớ điều đó. Họ sợ những người Do Thái. Bây giờ, thành linh có một âm thanh đến giống như một tiếng gió ào ào. Nó không phải là tiếng gió ào ào; nó giống như một tiếng gió ào ào. Tôi sẽ đọc những

lời bình luận chỉ trong một vài phút nữa về nhà dịch thuật. Nó giống như một cơn gió ào ào. Nói cách khác, nó là cơn gió siêu nhiên (ồ!), điều gì đó họ có thể cảm thấy. Ngọn gió ở bên trong họ. Một—một ngọn gió ào ào đến, giống như một tiếng gió thổi ào ào. Ngọn gió đã không thổi ào ào, nhưng nó vang âm thanh giống như tiếng gió thổi ào ào, giống cái gì đó đang đi: Phuu! Anh em có bao giờ cảm thấy nó không? Ồ, chao ôi! Giống như tiếng gió ào ào. Bây giờ hãy xem. Và nó đầy đầy...Bây giờ, trong đây có nói “tất cả,” nhưng trong tiếng Hy Lạp nói “Toàn Bộ (Viết Hoa T-o-à-n B-ộ), Toàn bộ Căn Nhà,” mọi nơi ở trong đó. Mỗi chỗ nứt, góc, và hốc dường như đầy đầy nó. Không phải nói, “Này, các Anh em, anh em có cảm thấy những gì tôi cảm thấy không?” Không! Tất cả đã qua rồi, giống như một cơn gió ào ào. Bây giờ hãy xem. “Có một âm thanh đến giống như tiếng gió thổi ào ào và (liên từ. Bây giờ, hãy xem những từ và. Nếu không, anh em làm cho Nó nói điều gì đó mà Nó không nói. Hiếu không?)—và giống như (đó là những gì đã xảy ra đầu tiên là một âm thanh, cái gì đó giống như một—một ngọn gió ào ào đến trên họ)—và (anh em nhớ, tối hôm qua tôi đi đến hiệu tạp hóa và mua một ổ bánh mì và ít thịt. Đó là món gì đó đi với nó. Bánh mì là một thứ, thịt là thứ khác. Và âm thanh là một điều mà đập vào họ)—và ở đó đã hiện ra cho họ, (trước họ) những cái lưỡi—những cái lưỡi rời rạc.”

⁵⁶ Có người nào ở đây từng xem *Mười Điều Răn* của Cecil DeMille chưa? Anh em có để ý những Điều Răn đã được viết khi nào không? Ông đã nắm bắt được nó như thế nào, tôi không biết. Có hai hay ba điều mà tôi đã xem trong đó tôi thực sự thích. Điều đầu tiên là ánh sáng màu ngọc bích đó, đó là chính xác những gì mà Nó trông giống. Hiếu không? Điều nữa là khi Điều Răn được viết, và sau khi nó đã qua rồi, anh em có để ý sự bay ra từ Trụ Lửa lớn đó, có những lưỡi bằng lửa nhỏ đang bay ra không? Anh em có để ý điều đó không? Vậy thì, đó là những gì tôi nghĩ điều này ở lễ Ngũ tuần. Ở đó hiện ra với họ...Để họ có thể nhìn thấy Nó. Nó đã không nói, “Giáng xuống vào họ ở đó.” Nhưng ở đó hiện ra những cái lưỡi trên họ (chúng ta sẽ gọi thế), những lưỡi lửa, giống như cái lưỡi này ở đây [Anh Branham minh họa—Bt.],

hình dáng của cái lưới, lưới bằng lửa. Vậy thì, tai—như tôi đã nói, tai là tai; ngón tay là ngón tay. Ngón tay không có nghĩa anh em cảm thấy nó; nó có nghĩa trông giống như một cái ngón tay. Và nếu nó là một cái lỗ tai, nó không có nghĩa họ đã nghe nó; nó trông giống một cái lỗ tai. Đây là ngọn lửa mà trông giống như cái lưới, không có người nào đó đang nói, một ngọn lửa trông giống như cái lưới.

⁵⁷ Bây giờ, hãy lắng nghe. Hãy quan sát bản tiếng Hy Lạp đọc nó ở đây như thế nào:

Và thình lình, có một tiếng...giống như một tiếng gió thổi ào ào...(Câu thứ 3—câu thứ 3.)

Và các lưới rời rạc *hiện ra* với họ...(Không phải là những lưới rời rạc ở trong họ, hay họ đang nói với một cái lưới rời rạc; đó là một cái lưới rời rạc hiện ra với họ. Bây giờ, hãy xem. Nó chưa ở trên họ. Nó ở tại đó trong phòng, quay chung quanh giống như trong cơn gió này)... *với họ...giống như...lửa...những cái lưới rời rạc...hiện ra cho họ...*(đó là ở trước họ) *giống như...lửa* (các lưới giống như lửa) và một (số ít) đậu trên *mỗi* một người *trong họ*. (Không phải đi vào trong họ; nhưng đậu trên họ.)

⁵⁸ Bây giờ, hãy xem như thế nào bản King James sẽ đưa ra điều đó: “Và những cái lưới chẻ ra đến trên họ, hay ngừng (cách đọc trong bản King James ở đó thế nào?) ngự trên họ.” Hiểu không? Bây giờ, nó không thể đi lên đó và ngồi xuống được. Chúng ta biết điều đó. Nhưng bản gốc nói, “Nó yên nghỉ trên họ,” tôi tin vậy; phải không? Hãy để tôi giải thích nó thật chính xác. Vâng! “...ngừng trên mỗi một người trong họ.” Một cái lưới bằng lửa ngừng trên mỗi một người trong họ. Thấy ở đó không? Anh em có nắm được nó không? Đó là điều thứ hai đã xảy ra. Đầu tiên là gió, rồi sự hiện ra của những lưới lửa.

⁵⁹ Nó ở trong căn phòng nhỏ này tại đây với những cái đèn thấp bằng mỡ này đang cháy. Hãy nghĩ về họ đang ngồi tại đó. Và một người nói, “Ồ!” Người đó nhìn khắp cả tòa nhà; nó tỏa ra khắp cả tòa nhà. Rồi họ bảo, “Nhìn kia!” Các lưới bằng lửa bắt đầu đến

khắp tòa nhà. Bây giờ hãy xem. Và ở đó hiện ra những lưỡi bằng lửa này.

Bây giờ hãy quan sát phần tiếp theo:

Và (Liên từ khác; điều gì đó khác đã xảy ra.) hết thấy họ được đầy đầy với Đức Thánh Linh,...(Điều thứ hai xảy ra.)

⁶⁰ Bây giờ hãy xem, chúng ta muốn thay đổi điều đó chung quanh câu nói, “Họ có những cái lưỡi bằng lửa, và ở đây nói lấp bắp; và rồi đi ra và bắt đầu nói một ngôn ngữ lạ.” Không có chuyện như vậy trong lời Kinh Thánh, thưa bạn. Bất kỳ người nào nói tiếng lạ dựa trên sự nhận lãnh Đức Thánh Linh làm điều đó nghịch lại với Kinh Thánh. Và tôi sẽ tỏ cho anh em thấy trong một vài phút nữa và chứng minh cho anh em tôi tin vào việc nói tiếng lạ, nhưng không phải là sự nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đó là sự ban cho của Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh là Thần Linh.

⁶¹ Bây giờ hãy xem. Những lưỡi này đã ở trong phòng giống như lửa, và nó đậu trên mỗi người. Rồi họ được đầy đầy Đức Thánh Linh (điều thứ hai), và rồi, sau khi họ đã được đầy đầy Đức Thánh Linh, đã nói với các thứ tiếng, không phải với những cái lưỡi, mà với các ngôn ngữ. Anh em có lưu ý điều đó không? Họ bắt đầu nói với những thứ tiếng khác như Thánh Linh cho họ nói. Bây giờ, tiếng này vang rộng ra.

⁶² Bây giờ hãy xem. Bây giờ, chúng ta hãy lấy sự minh họa một lần nữa để anh em sẽ không quên lúc này. Theo lời Kinh Thánh, trong phòng cao đang chờ đợi, thỉnh linh một âm thanh giống như một ngọn gió ào ào, phủ trên họ; đó là Đức Thánh Linh. Bao nhiêu anh em tin rằng đó là sự hiện ra của Đức Thánh Linh? Giống như một ngọn gió, một ngọn gió siêu nhiên. Rồi họ để ý. Và từ bên trong đó ra những lưỡi bằng lửa nhỏ, một trăm hai mươi người trong họ, và bắt đầu hạ xuống và đậu trên mỗi một người trong họ. Đó là gì? Đó là gì? Trụ Lửa, mà là Chính Đức Chúa Trời phân chia chính Ngài ở giữa vòng dân sự của Ngài, đi vào trong dân sự. Chúa Jêsus đã có cả mọi thứ; Ngài có Thánh Linh không đo lường được; chúng ta nhận lãnh Điều đó bởi sự đo lường (Anh em hiểu tôi có ý nói gì không?), bởi vì chúng ta là

những con cái được nhận làm con. Sự sống của Ngài—Sự sống Đòi đòi của Ngài đang đi vào. Bây giờ, điều gì đã xảy ra? Lúc đó hết thấy họ đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh.

⁶³ Bây giờ, tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Lời đồn đại đã được bắt đầu khi nào? Nếu họ đã phải ra khỏi căn phòng cao đó để đi xuống những bậc tam cấp đó và đi ra trong các sân của cung điện—hay ra ngoài vào trong—đến các sân của đền thờ, mà có lẽ là một khối phố từ chỗ họ ở, tầng trên và dưới, bên ngoài trong những sân chỗ mà tất cả dân sự tập hợp lại cùng nhau... Và họ đi ra khỏi đó trong tình trạng giống như say rượu bởi Thánh Linh. Vì dân chúng nói, “Những người này say rượu mới.” Họ không bao giờ nhìn thấy điều gì giống như thế.

⁶⁴ Và mỗi người đang cố gắng nói, “Đức Thánh Linh đã đến. Lời hứa của Đức Chúa Trời đang ở trên tôi. Tôi—tôi đã được đầy dẫy với Đức Thánh Linh.” Và người ấy là người Ga-li-lê, người mà ông đang nói với, một người Ả-rập hay người Ba Tư, nghe ông bằng ngôn ngữ riêng của mình.

⁶⁵ “Làm thế nào chúng ta nghe (không phải một thứ tiếng lạ)—làm thế nào chúng ta mỗi người nghe họ nói trong ngôn ngữ mà chúng ta được sinh ra. Há chẳng phải tất cả những người này mà đang nói là những người Ga-li-lê sao?” Và có lẽ họ đang nói tiếng Ga-li-lê... Nhưng khi người ta nghe nó, nó là thứ tiếng họ được sanh ra. Nếu không phải vậy, tôi muốn anh em hỏi tôi—trả lời tôi câu hỏi này: Làm thế nào mà Phi-e-rơ đã đứng lên ở đó và nói tiếng Ga-li-lê, và cả nhóm người nghe những gì mà ông đang nói? Ba ngàn linh hồn đã đến với Đấng Christ ngay tại đó và Phi-e-rơ đang nói bằng một ngôn ngữ. Chắc chắn! Chính là Đức Chúa Trời đang thi hành một phép lạ. Phi-e-rơ, nói với cùng khán thính giả mà gồm những dân cư ngụ ở Mê-sô-bô-ta-mi, và những khách lạ, và những người mới gia nhập, và mọi người từ khắp thế giới đang đứng ở đó... Và Phi-e-rơ đang đứng và giảng bằng một ngôn ngữ, và mọi người nghe ông, vì ba ngàn người đã ăn năn và được báp-têm trong Danh Chúa Jê-sus Christ ngay lập tức. Điều đó như thế nào?

⁶⁶ Xem đó, thưa các bạn, tôi không thể mong đợi người anh em hệ phái, Ngũ Tuần của tôi tin nhận điều đó ngay bây giờ. Nhưng

anh em lần theo dấu vết đó qua Kinh Thánh và nói cho tôi biết bất cứ lúc nào chỗ mà họ đã từng nhận lãnh Đức Thánh Linh và nói một thứ tiếng mà họ không biết những gì họ đang nói. Và nếu điều đó là cách họ có Nó ở đó, thì Đức Chúa Trời tối cao...Nó phải xảy ra mỗi lần theo cùng một cách.

67 Bây giờ, tôi không thể...Bây giờ, ở nhà của Cọt...Chúng ta nhớ, khi chúng ta đi xuống tới Sa-ma-ri, tối qua, chúng ta nhận thấy chẳng có một điều nào được ghi lại về họ nghe bằng thứ tiếng nào khác, chẳng có điều gì nói về chuyện đó. Nhưng khi họ đi đến nhà của Cọt-nây, nơi có những người thuộc ba quốc tịch khác nhau, họ đã nói những thứ tiếng. Và khi họ nói, nếu họ đã nói, họ có Nó, Phi-e-rơ nói, cùng một cách mà họ đã có Nó vào lúc ban đầu. Và họ biết những người Ngoại bang đã nhận lãnh ân điển từ Đức Chúa Trời, bởi vì họ đã nhận Đức Thánh Linh thật giống như họ nhận lúc ban đầu. Tôi có một câu hỏi tại đây, đôi điều về điều đó trong một vài phút. Tôi muốn đặt nền tảng, để anh em sẽ hiểu được nó là gì.

68 Bây giờ, tôi không thể mong đợi dân sự được dạy khác biệt... Và xin lắng nghe tôi, các anh em Ngũ Tuần quý báu, yêu dấu của tôi. Tôi sẽ không dạy điều này bên ngoài. Đây là...Tôi sẽ không làm bất kỳ điều gì để gây nên sự cãi lầy. Nhưng nếu chúng ta không có Lễ thật, thì chúng ta sẽ bắt đầu khi nào? Chúng ta phải có điều gì đó xảy ra ở đây để chúng ta đi đúng hướng. Chúng ta phải nhận lấy ân điển được cất lên tại đây bây giờ. Lễ thật phải đến.

69 Một người sẽ làm gì nếu anh ta bị điếc, câm, và không thể nói được chút nào? Người đó có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh không? Chuyện gì xảy ra nếu người đó khởi đầu không có lưỡi, và anh chàng tội nghiệp muốn được cứu? Thấy không? Chính là Đức Thánh Linh, là một phép báp-têm. Và rồi, tất cả những ân tứ này giống như việc nói tiếng lạ, sự thông giải những thứ tiếng, đó là sau khi anh em đi vào Thân thể bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Vì những ân tứ đó là trong Thân thể Đấng Christ.

70 Vậy thì, lý do tôi nói...Nào, nhìn ở đây. Anh em có thể mong đợi giáo hội Công giáo, là giáo hội được tổ chức đầu tiên trên thế giới sau các sứ đồ...Rồi giáo hội Công giáo đã được tổ chức,

ồ, nhiều trăm năm sau cái chết của sứ đồ cuối cùng, khoảng sáu trăm và—nhiều năm sau các sứ đồ, ngay sau Giáo hội nghị Nicene, lúc các giáo phụ Nicene họp lại cùng nhau và tổ chức; rồi họ lập ra giáo hội toàn cầu, đó là giáo hội Công giáo. Trong đó họ tạo nên một giáo hội thế giới. Và từ *catholic* có nghĩa là “phổ biến trong công chúng”; đó là mọi nơi. Họ...La-mã—La-mã ngoại giáo được cải đạo thành La-mã thuộc giáo hoàng. Và họ đã thiết lập một giáo hoàng để là người đứng đầu thay thế Phi-e-rơ, người mà họ nghĩ và nói rằng Chúa Jê-sus đã ban cho những chìa khóa vào trong Nước Trời. Và giáo hoàng đó thì không thể sai lầm, và tuy nhiên vẫn còn đến ngày hôm nay đối với giáo hội Công giáo. Mà...Lời người là luật pháp và trật tự. Người là giáo hoàng không thể sai được. Điều đó xuyên suốt.

⁷¹ Và rồi, bởi vì họ không chịu đồng ý với giáo lý Công giáo này, họ đã bị hành hình đến chết, bị đốt trên giàn thiêu, và mọi điều khác. Tất cả chúng ta biết rằng thông qua những bài viết thiêng liêng của Josephus, và *Sách của Fox về Những Người Tử Đạo*, và nhiều quyển sách thánh khác nữa...*Hai Ba-by-lôn* của Hislop, và những—những lịch sử vĩ đại. Rồi, điều đó—sau một ngàn năm trăm năm, như chúng ta biết, của các Thời đại Hắc ám, Kinh Thánh đã bị lấy khỏi dân sự. Và Nó—Nó bị giấu bởi một thầy tu trẻ, và đại loại như vậy, chúng ta hiểu.

⁷² Rồi sau đó xuất hiện cuộc cải chánh đầu tiên mà là Martin Luther. Và ông đã bước ra và nói rằng tiệc thánh mà Công giáo gọi là thân thể—thân thể theo nghĩa đen của Đấng Christ, nó chỉ tượng trưng cho thân thể của Đấng Christ. Và ông đã ném tiệc thánh đó trên tay vịn bàn thờ, hay trên các bậc tam cấp, và từ chối gọi đó là thân thể của Đấng Christ theo nghĩa đen, và rao giảng, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.” Bây giờ, anh em không thể mong đợi giáo hội Công giáo đồng ý với ông, chắc chắn là không, khi người đứng đầu không thể sai lầm của họ bảo họ không. Được rồi.

⁷³ Rồi sau khi Martin Luther, rao giảng sự Xưng công bình, John Wesley đến giảng sự Nền thánh. Và ông đã giảng rằng một người, sau khi đã xưng công bình rồi (điều đó được thôi) nhưng anh em phải được thánh hóa, được thanh tẩy, cội rễ gian ác bị lấy ra khỏi

anh em bởi Huyết Chúa Jêsus. Vậy thì, anh em không thể mong đợi những người Lutheran giảng sự Nên thánh, vì họ sẽ không làm điều đó.

⁷⁴ Sau Wesley giảng Sự nên thánh, và nhiều sự tách xa khỏi đó, rồi xuất hiện, Giám Lý Wesley, và Nazrene, và vân vân, để giữ cho ngọn lửa bùng cháy xuyên qua thời đại của họ, rồi đến Ngũ Tuần và nói, “Ồ, Đức Thánh Linh là phép báp-têm, và chúng ta đang rao giảng với các thứ tiếng khi có được Điều đó.” Chắc chắn. Rồi khi điều đó đến, anh em không thể mong đợi những người Nazarene, và những người Giám Lý Wesley, và đại loại như vậy để tin điều đó. Họ sẽ không làm điều đó. Họ gọi đó là ma quỷ. Được rồi. Chuyện gì đã xảy ra? Họ bắt đầu sa ngã; Ngũ Tuần bắt đầu dấy lên. Bây giờ đã nó dấy lên đến một chỗ cho đến lúc Ngũ Tuần có được sự rung chuyển của nó. Nó đã tổ chức và đi ra, không chấp nhận bất cứ điều gì khác. Họ có những quy tắc và luật lệ của riêng của họ, và thế là xong.

⁷⁵ Bây giờ, khi Đức Thánh Linh đi vào và khải thị Lễ thật của bất kỳ điều gì và chứng minh nó bởi sự Hiện diện của chính Ngài và bởi Lời Ngài, anh em không thể mong đợi dân sự Ngũ Tuần nói, “Tôi sẽ đồng ý với điều đó.” Anh em phải đứng một mình giống như Luther đã đứng, giống như Wesley đã đứng, và giống như những người còn lại của họ đã đứng. Anh em phải đứng trên điều đó bởi vì thời giờ là đây. Và đó là những gì khiến cho tôi trở thành con vẹt xấu xí. Đó là những gì làm cho tôi khác biệt.

⁷⁶ Và tôi không thể khởi đầu giống như Anh Oral Roberts quý báu của tôi, và Tommy Osborn, Tommy Hicks, và họ, bởi vì các giáo hội không đồng ý với tôi. Họ bảo, “Ông ta tin vào sự an ninh đời đời. Ông ta là người Báp-tít. Ông ta không tin vào việc nói tiếng lạ như là bằng chứng đầu tiên của Đức Thánh Linh. Hãy tránh xa gã đó!” Hiểu không?

⁷⁷ Nhưng hãy đến đối mặt với nó. Trực diện với nó. Họ có thể đối mặt những người Lutheran, những—những người Giám Lý có thể. Người Ngũ Tuần có thể đối mặt với những người Giám Lý. Tôi có thể đối mặt Ngũ Tuần với nó. Thật hoàn toàn chính xác. Nó có thật. Tại sao là thế? Chúng ta đang bước đi trong Ánh Sáng như Ngài là ở trong Ánh Sáng. Hiểu không? Chúng ta đang

di chuyển trên Xa Lộ của Nhà Vua, và nó đến càng xa nữa, càng thêm ân điển được ban cho, càng nhiều quyền phép hơn được ban cho, nhiều sự siêu nhiên hơn được ban cho. Và chúng ta có mặt ở đó. Đây là thì giờ tới chỗ mà Đức Thánh Linh đã giáng xuống trong hình dạng của Ánh Sáng giống như Ngài vào ban đầu, một Trụ Lửa, và đã bày tỏ chính Ngài, đang thực hiện chính những điều giống như vậy mà Ngài làm khi Ngài còn ở đây trên đất. Và Chúa Jêsus phán, “Cách nào các người biết được là họ có đúng hay không? Bởi những bông trái của họ các người sẽ biết được họ. Kẻ nào tin Ta, những công việc Ta làm người ấy cũng sẽ làm. Những kẻ tin sẽ có những dấu hiệu này.”

⁷⁸ Bây giờ, những người anh em Ngũ Tuần của tôi. Tôi ở với anh em. Tôi là một người của anh em. Tôi có Đức Thánh Linh. Tôi đã nói tiếng lạ, nhưng tôi không nhận nó dựa trên việc nhận lãnh Đức Thánh Linh. Tôi đã được phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; tôi đã nói tiếng lạ, nói tiên tri, có các ân tứ về tri thức, sự khôn ngoan, các sự thông giải, và mọi sự đang xảy ra. Nhưng tôi đều phục với bất cứ điều nào trong những điều đó, bởi vì bây giờ tôi là một người con của Đức Chúa Trời. Quyền phép, Lửa của Đức Chúa Trời thì ở trong linh hồn tôi; lưỡi bằng Lửa đó đặt trên—đến bên trong tôi và đốt cháy mọi điều nghịch lại Đức Chúa Trời, và bây giờ tôi được dẫn dắt bởi Thánh Linh Ngài. Ngài có thể phán, “Hãy đi ở đây,” và tôi sẽ đi. “Hãy đi ở đây”; tôi sẽ đi. “Giảng ở đây”; tôi sẽ giảng. “Và hãy làm điều này, điều đó, và điều kia.” Thế đấy, thật giống như...Anh em được dẫn dắt bởi Thánh Linh. Đó là Đức Chúa Trời ở trong anh em, đang thực hiện ý chỉ của Ngài. Cho dầu đó là gì đi nữa, Ngài đang thực hiện ý chỉ của Ngài.

⁷⁹ Bây giờ, lắng nghe. Xin để tôi đọc tại đây trước khi chúng ta bắt đầu các câu hỏi về từ vựng. Bây giờ, từ Bản dịch Vatican, Tập 7, 190-1205:

“Thật khó để thẩm định xem đó có phải là tiếng của những người đó đang nói một thứ tiếng ngoại quốc hay không; hay bản tường thuật hoặc lời đồn đại của sự thực hiện về cơn gió siêu nhiên mà thổi ào ào mà khiến cho đám đông phấn khích.”

Họ đã không thể hiểu được điều đó. Nào hãy xem. Có phải đó là dân sự hay không...

⁸⁰ Tôi sẽ chỉ mình họ. Đây là một nhóm người Ga-li-lê nghèo khổ, rách rưới. Và ở đây họ có mặt ngoài đó trên đường phố. Họ chưa bao giờ nhìn thấy bất kỳ điều gì giống như thế: bàn tay của họ giơ lên trong không trung, đến từ phòng cao đó, xuống những bậc tam cấp, ra ngoài vào trong đó, thật đầy đặn; họ chưa bao giờ nói. Hiểu không? Tại đây họ đã đi xuống qua đó. Và bây giờ, chúng ta hãy nói, họ đang có mặt ngoài đó, đang đi loạng choạng trong ngôn ngữ này. Và người ta nói...Một người Hy Lạp chạy đến với tôi và, nói, tôi nói tiếng Ga-li-lê.

Anh em chạy đến với người đó và nói, “Bạn ơi, và có chuyện gì với bạn vậy?”

⁸¹ “Tôi đã được đầy đặn Đức Thánh Linh. Quyền phép của Đức Chúa Trời đã giáng xuống trong căn phòng đó. Điều gì đó đã xảy đến với tôi. Ồ, Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời!”

Và một người khác ở trên đây, anh ta đang trò chuyện với một người Ả-rập, và người đó một người Ga-li-lê đang nói tiếng Ả-rập—Ả-rập.

⁸² Bây giờ, họ không thể kể được, đó là cơn gió ào ào mà kéo dân sự lại với nhau khi đám đông đến với nhau, hay đó là việc họ đang nói một thứ tiếng ngoại quốc? Bây giờ, Kinh Thánh không chính xác...Anh em phải có hai điều mà anh em có thể quan sát. Đó là nó...Người—người bên ngoài bảo, “Làm thế nào chúng ta nghe mỗi người nói bằng ngôn ngữ riêng của chúng ta nơi chúng ta được sinh ra?” Nó không nói rằng họ đang nói nó, nhưng họ đang nghe nó.

⁸³ Rồi cùng một nhóm, cùng một dân sự đó, giải thích điều này. Phi-e-rơ đã nhảy lên trên cái gì đó và nói, “Hỡi các anh em những người Ga-li-lê, và các anh em cư ngụ tại Giê-ru-sa-lem, hãy để điều này tỏ ra cho anh em biết (dân sự nói họ đã không có ngôn ngữ Ga-li-lê) hãy để điều này được tỏ cho anh em biết và hãy lắng nghe những lời của tôi (ngôn ngữ gì—gì ông đang giảng, với tất cả họ?); ồ, đây không phải là những người say rượu giống như anh em tưởng, hãy xem mới là giờ thứ ba trong ngày, nhưng đây

là những gì đã được phán bởi vị tiên tri Giô-ên: ‘Và sẽ xảy đến trong những ngày sau rốt, Đức Chúa Trời phán, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt. Các con trai và các con gái các người sẽ nói tiên tri.’” Ông cứ tiếp tục tiếp tục, và nói, “Anh em với các bàn tay gian ác đã đóng đinh Con Đức Chúa Trời vô tội. Đa-vít đã nói về Ngài... ‘sẽ chẳng để linh hồn Ngài trong âm phủ, Ngài cũng chẳng để cho Đấng Thánh của Ngài thấy sự hư nát.’” Và nói, “Hãy để điều đó được tỏ cho anh em biết rằng Đức Chúa Trời đã tạo nên cũng chính Chúa Jêsus này mà anh em đã đóng đinh cả Chúa và Đấng Christ.” Và khi họ đã nghe điều này...A-men! Ai vậy? Mỗi người ở dưới trời. Điều gì đang xảy ra? Ông không đang nói, “Bây giờ, tôi sẽ nói tiếng Ga-li-lê; tôi sẽ nói thứ tiếng này; và tôi sẽ nói thứ tiếng này...?...”

⁸⁴ Trong lúc Phi-e-rơ nói những lời này, họ nói, “Hỡi các người và các anh em, chúng tôi có thể làm chi để được cứu?” Và Phi-e-rơ đã cho họ công thức. Đó là cách nó luôn luôn xảy ra. Hiểu không?

⁸⁵ Nó đang di chuyển lên, tiến về hướng Đức Chúa Trời, bước đi sát bên. Làm thế nào anh em biết được? Ở bây giờ, khi Luther đã nhận được sự xưng công bình, ông đã gọi đó là Đức Thánh Linh. Quả là vậy. Đức Chúa Trời đã nhúng một chút Nó vào. Rồi Ngài đã phán điều gì? Wesley đã nhận Sự nên thánh, và nói, “Anh bạn, khi anh hét lên, anh nhận được Điều đó đấy.” Nhưng nhiều người trong họ đã hét lên mà không có được Điều đó. Khi Ngũ Tuần nói tiếng—tiếng lạ, họ bảo, “Anh bạn, anh có Điều đó.” Nhưng nhiều người trong họ đã không có Điều đó.

Chẳng có những điều như là những dấu hiệu để biết điều đó. “Cách duy nhất các người biết được một cây,” Chúa Jêsus phán, “là bởi trái của nó,” các công việc của Thánh Linh, bông trái của Thánh Linh. Rồi khi anh em nhìn thấy một người được đầy dẫy với quyền phép, người đó được đầy dẫy với Đức Thánh Linh, thì anh em thấy một đời sống được thay đổi. Anh em thấy những dấu hiệu theo sau họ là những người tin: “Trong Danh Ta họ sẽ đuổi ra các quỷ, nói những thứ tiếng mới. Nếu răn cản họ, nó sẽ không làm hại họ. Nếu họ có uống những thứ, gây chết người, nó sẽ không giết chết họ được. Nếu họ sẽ đặt tay trên những người đau, và người đau sẽ bình phục.” Chà! Những loại dấu hiệu này

theo họ là những người tin. Nhưng làm thế nào anh em đi vào nó được? Những ân tứ là ở trong Thân thể. Làm thế nào anh em đi vào trong Thân thể? Không phải bởi việc nói ra lời của anh em vào; nhưng bởi được báp-têm vào trong một Thân thể (Cô-rinh-tô Nhất 12:13). Một Thánh Linh mà hết thầy chúng ta được báp-têm vào trong Thân thể đó và đối tượng của tất cả những ân tứ. Chúa ban phước cho anh em.

⁸⁶ Bây giờ, nếu người nào đó sẽ nghe cuộn băng này hay người nào đó tại đây không đồng ý, hãy nhớ, hãy làm điều đó thân thiện, thưa anh em, bởi vì tôi yêu thương anh em.

93. Câu hỏi đầu tiên tối nay: Anh Branham, tôi nghĩ vô tuyến truyền hình là sự rửa sả đối với thế gian. Anh nghĩ gì về điều đó?

⁸⁷ Ồ, bất kỳ ai đã viết câu hỏi đó, tôi sẽ đồng ý với anh em. Họ đã tạo nên nó là sự rửa sả đối với thế gian. Nó có thể là ơn phước cho thế gian nhưng họ đã tạo nên nó là một sự rửa sả. Dân sự yêu dấu của tôi, bất kỳ điều gì giống như thế, là những gì anh em nhìn xem chính mình. Nếu các chương trình truyền hình là một sự rửa sả, thế thì báo chí là một sự rửa sả, rồi truyền thanh là một sự rửa sả, và nhiều lần điện thoại cũng vậy. Hiểu, hiểu, hiểu, hiểu không? Đó là những gì mà anh em tạo ra từ nó. Nhưng như là người anh em đó đã nói đêm nọ, rằng hầu như không nên có các chương trình nào trên truyền hình nữa; điều đó tốn quá nhiều tiền. Một thầy giảng nghèo mà giảng Phúc Âm Trọn Vẹn không thể nào đủ tiền cho một chương trình trên truyền hình. Bởi vậy...Người anh em đã nói đêm nọ, tôi tin vậy, chỗ nào đó, nói, “Phủi bụi máy truyền thanh của anh em đi,” hay người nào đó, hay, “Mang nó trở lại từ trong góc và lắng nghe các chương trình đi.” Đúng vậy.

⁸⁸ Nhưng, bạn thân mến, bất kể bạn là ai, tôi chắc chắn đồng ý với bạn. Nó đã trở nên một trong những thứ đáng lên án nhất đối với nhân loại. Trong đó họ đã lấy tất cả tiền tại đây mà nên đi đến chính phủ trả cho các khoản thuế, và bỏ đi việc quảng cáo trên tất cả những chương trình về thuốc lá và rượu uyt-xki này và những điều giống như thế, và xóa đi các khoản thuế của chính phủ; rồi họ lại đến lảng vảng và bắt những thầy giảng và

kéo họ qua tòa án để vắt chút tiền từ họ. Tôi đồng ý với anh em, nó là một thứ đáng tởm. Vậy thì, điều đó không...Anh em biết, nó chỉ là điều gì đó anh em tìm được. Cảm ơn anh, chị em, anh em, bất kỳ ai đã hỏi câu đó.

94. Bây giờ, đây là một câu hỏi hay. Câu hỏi: Có những chỗ trong Kinh Thánh như là Sa-mu-ên Nhất 18:10, mà nói rằng ác thần bởi Đức Chúa Trời đã làm các chuyện. Tôi không hiểu được một “ác thần bởi Đức Chúa Trời.” Làm ơn giải thích điều này.

⁸⁹ Ồ, có lẽ, bởi sự vùa giúp của Chúa, tôi có thể. Nó không có nghĩa rằng Đức Chúa Trời là một ác Thần. Nhưng mỗi thần linh của mọi thứ đều đầu phục Đức Chúa Trời. Và Ngài khiến cho mọi sự làm việc theo ý chỉ của Ngài. Hiểu không?

⁹⁰ Bây giờ, về câu hỏi của anh em, anh em đang nói về ác thần mà đi ra từ Đức Chúa Trời để làm khổ Sau-lơ. Ông đã ở trong một tình trạng—suy sụp, trầm uất, bởi vì, trước hết, ông đã sa sút. Và khi anh em sa ngã, một ác thần—Đức Chúa Trời sẽ cho phép ác thần làm khổ anh em.

⁹¹ Tôi muốn đọc cho anh em điều gì đó trong—trong một lát. Tôi có ý tưởng khác về nó ở đây. Hiểu không? Mỗi linh phải đầu phục với Đức Chúa Trời. Anh em có nhớ khi Giô-sa-phát và A-háp ra trận không? Và điều đầu tiên anh em biết, có một—họ đã ngồi tại cánh cổng. Và Giô-sa-phát là một người công nghĩa, và ông nói (hai vị vua ngồi ở đó, họ kết hợp các lực lượng của họ lại với nhau) và vì vậy ông nói, “Chúng ta hãy cầu vấn Chúa về chuyện chúng ta có nên đi hay không.”

⁹² Và A-háp đi và kiếm bốn trăm vị tiên tri mà ông đã có, tất cả, cho họ ăn và vỗ béo và mọi thứ; họ ở trong tình trạng sung mãn. Và họ đã lên đó, hết thảy họ đều đã nói tiên tri đồng một lòng, nói, “Hãy đi lên, Đức Chúa Trời sẽ ban cho vua chiến thắng. Hãy đi lên Ra-mốt Ga-la-át và tại đó Đức Chúa Trời sẽ lấy xứ đó cho vua.” Một người trong họ tự làm cho mình một cặp sừng và bắt đầu chạy xung quanh như là một sự minh họa, bảo, “Bởi những chiếc sừng sắt này, vua sẽ đẩy chúng khỏi xứ; nó thuộc về vua.”

⁹³ Nhưng anh em biết, có điều gì đó về một người của Đức Chúa Trời mà thật sự không chịu đi vì tất cả điều đó. Hiểu không? Nếu nó không rung lên cùng với lời Kinh Thánh, có điều gì đó sai trật. Bất cứ tín hữu nào... Vì vậy Giô-sa-phát nói, “Ồ, họ bốn trăm người trông tốt đấy. Họ trông giống những người tốt đấy.”

“Ồ, họ là thế,” có lẽ A-háp đáp.

Nhưng Giô-sa-phát hỏi, “Vua chẳng có một người nào nữa chẳng?” Tại sao còn một người nữa khi anh em đã có bốn trăm người đồng lòng rồi? Bởi vì ông biết có điều gì đó nghe có vẻ không đúng. Hiểu không?

Vua đáp, “Vâng, chúng tôi có một người nữa, con trai của Giêm-la, ở trên đây,” nói, “nhưng tôi ghét người đó.” Chắc chắn. Anh em sẽ đóng cửa nhà thờ của ông vào bất kỳ lúc nào anh em có thể. Anh em sẽ đuổi người ra khỏi xứ. Hiểu không? Chắc chắn. “Tôi ghét người đó.”

“Tại sao vua ghét ông ta?”

“Hắn luôn luôn nói tiên tri điều dữ chống lại tôi.” Tôi tin Giô-sa-phát biết ngay lúc đó có—điều gì đó không đúng.

Vậy vua bảo, “Hãy đi lên và đón Mi-chê.”

Vì vậy họ lên tìm ông, và ông đã đi xuống đây... Vì vậy khi họ đi lên, họ sai đến một sứ giả và nói, “Bây giờ, hãy đợi một chút. Đây, họ có bốn trăm Tiến sĩ Thần đạo dưới đó. Họ là những người tài giỏi nhất có ở trong nước, với các bằng Tiến sĩ Triết, Luật, và mọi thứ.” Nói, “Bây giờ, ông biết đấy, ông là kẻ nghèo khổ không học hành gì, ông sẽ không đồng ý với tất cả bậc chức sắc đó.”

⁹⁴ Giêm-la nói điều này, hay tôi có ý nói, Mi-chê nói điều này: “Ta sẽ không nói bất kỳ điều gì cho đến lúc Đức Chúa Trời đặt điều đó vào trong miệng của ta, và rồi ta sẽ nói một cách chính xác những gì mà Ngài nói.” Tôi thích điều đó. Tôi thích điều đó. Nói cách khác, “Tôi sẽ ở lại với Lời.” Cho dầu những gì mà những người còn lại của họ nói. Người đó nói, “Ồ,” nói, “tôi đang nói cho ông biết. Nếu ông không muốn bị ném ra ngoài, tốt hơn ông nên nói điều giống như vậy.”

Vậy là ông đã đi xuống đó. Và vua hỏi, “Ta có nên đi lên không?”

Người nói, “Cứ đi.” Nói, “Cho tôi đêm nay. Hãy cho tôi trò chuyện kỹ điều đó với Chúa.” Tôi thích điều đó. Vì vậy đêm đó Chúa đã xuất hiện với người, và ngày hôm sau người đi lên. Và người nói, khi người đi lên, người nói, “Cứ đi lên; nhưng ta nhìn thấy Y-sơ-ra-ên giống như chiến không có người chặn, tản lạc trên các núi đồi.” Ô, chao ôi! Điều ấy làm vua nổi cơn giận dữ.

Và vua bảo, “Há tôi đã chẳng bảo cho ông hay sao? Tôi đã biết điều đó. Đó là cách chính xác mà hẳn làm mọi lúc, nói ra điều dữ nào đó chống lại tôi.”

⁹⁵ Tại sao? Ông đang ở lại với Lời. Tại sao? Một tiên tri trước ông, Lời Đức Chúa Trời đến từ Ê-li, vị tiên tri thực sự, ông nói, “Bởi vì người đã làm đổ huyết vô tội của Na-bốt, chớ cũng sẽ liếm huyết người.” Và người đã bảo cho ông ta điều dữ. Ê-li-sê đã đi về Trời. Nhưng ông biết rằng Ê-li-sê có Lời Đức Chúa Trời, vì vậy ông ở lại với Lời. Tôi thích điều đó. Hãy ở lại với Lời.

⁹⁶ Nếu Kinh Thánh nói rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi; quyền phép của Ngài vẫn y nguyên; Đức Thánh Linh thì dành cho bất cứ ai muốn, để cho Ngài đến, ở lại với Lời. Vâng, thưa quý vị! Cho dầu những gì mà những người còn lại trong họ nói. Được cho ăn sung túc như thế nào và bao nhiêu trường học mà họ đã trải qua, điều đó chẳng có gì liên quan với nó cả.

Vì thế nên ông đã nói...Anh chàng to lớn với những chiếc sừng trên đầu, định đẩy nó—ra khỏi đất nước xa khỏi vị vua, ông ta bước lên và vả vào miệng người (thầy giảng nhỏ bé này). Ông biết đó chỉ là một tay cuồng tín thánh trẻ vì vậy chẳng có gì sẽ được nói về chuyện đó cả, vậy là ông ta vả vào miệng người. Ông hỏi, “Ta muốn hỏi người đôi điều.” Nói, “Bởi đường nào Thần của Đức Chúa Trời đã đi khi Điều đó ra khỏi ta nếu người có Điều đó?”

⁹⁷ Người đáp, “Người sẽ hiểu được khi người đang ngồi trong cái chuồng bên kia như là một kẻ đi đày.” Người nói, “Ta thấy Đức Chúa Trời ngự trên ngai (A-men! Nào hãy lắng nghe!), và các

thiên binh trên Trời đang tập hợp chung quanh Ngài.” Chuyện gì vậy? Vị tiên tri của Ngài đã nói ra những gì sắp xảy ra cho A-háp rôi. Đức Chúa Trời...Đó không phải là Ê-li đã nói điều đó; đó là vị tiên tri được xúc dầu. Đó là Lời của Chúa, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Và Mi-chê nói, “Ta nhìn thấy tất cả những thiên binh trên Trời tập trung chung quanh Đức Chúa Trời trong một hội nghị lớn. Và họ đang trò chuyện với nhau. Và Chúa phán, ‘Chúng ta có thể sai xuống Ai trong các người có thể đi xuống và lừa phỉnh được A-háp, đem người ra ngoài đó để làm ứng nghiệm Lời Đức Chúa Trời, khiến cho người bị bắt? Ai Chúng ta có thể sai xuống?’”

⁹⁸ Ồ, người thì nói điều *này* hay điều *kia*. Và sau một lát, một ác thần, một linh nói dối xuất hiện từ bên dưới và nói, “Nếu Ngài cho phép tôi. Tôi là một linh nói dối. Tôi sẽ đi xuống và đi vào tất cả những thầy giảng, bởi vì họ không có Đức Thánh Linh; và tôi sẽ khiến họ (họ chỉ là những chàng trai được huấn luyện tại trường)—và tôi sẽ đi xuống, và đi vào trong mỗi người trong họ, và lừa dối họ, và khiến cho họ nói lời tiên tri dối trá.” Há người ấy đã nói thế không? Và nó bảo, “Đó là cách mà chúng ta sẽ lừa dối.” Vậy nó đi xuống.

Ngài phán—Đức Chúa Trời phán, “Người được phép của Ta để đi.”

⁹⁹ Và nó đã đi xuống và đi vào trong những tiên tri giả đó, chức vụ được huấn luyện tại trường học, và khiến họ nói tiên tri dối trá. Đó là linh dối trá đang làm việc theo ý chỉ của Đức Chúa Trời. Xin để tôi...Chỉ điều gì khác anh em có thể thấy ở đây, chờ một chút. Hãy xem điều này. Tôi muốn anh em giở với tôi đến Cô-rinh-tô Nhất chương thứ 5, câu 1, chỉ một phút. Cô-rinh-tô Nhất...Và quan sát điều này nếu anh em muốn nhìn thấy điều gì đó, của Đức Chúa Trời đang làm nên điều gì đó—cách mà những tà linh đó, cách mà họ sẽ—họ sẽ hành động...Được rồi, Phao-lô đang nói:

Có tin đồn ra khắp nơi rằng trong anh em có những sự dâm loạn, và những sự dâm loạn đến thế...dẫu người Ngoại đạo cũng chẳng có giống như vậy...(Anh em nghĩ

gì về chuyện đó ở giữa vòng hội thánh?)...*đến nỗi trong anh em có kẻ lấy vợ của cha mình.*

*Và anh em còn lên mình kiêu ngạo, và không...(Chúng ta hãy xem. Tôi tin mình đã giữ hai trang ở...)...Anh em—
Và anh em còn lên mình kiêu ngạo, và anh em chẳng từng buồn rầu, hầu cho...(Nào, đợi ở đây một chút. Là tôi...
Vâng, đúng vậy. Vâng.)...buồn rầu...(Chính là điều đó.)...
kiêu ngạo, và chẳng...buồn rầu, hầu cho kẻ phạm tội đó bị trừ bỏ khỏi vòng anh em thì hơn.*

¹⁰⁰ Tôi không biết. Tôi không tin rằng bất kỳ người nào sẽ nói đến điều này hay cất lại, nhưng tôi chỉ đang bảo vệ cho những gì mà tôi tin: Nếu một người đã từng một lần được đầy dẫy với Thánh Linh người đó không thể mất Nó được. Đấy, hiểu không?

Vì phần tôi quả thật, thân dầu xa cách, nhưng tâm linh thì ở tại đó, lên án kẻ làm điều ấy rồi, như thể tôi đã có mặt ở tại đó, về người mà đã thực hiện công việc này,

Nhân danh Chúa Jêsus Christ của chúng ta, khi anh em nhóm lại, và tâm linh tôi cũng hiện diện, với quyền năng của Chúa Jêsus Christ,

Để phó cho quỷ Sa-tan để hủy hoại phần xác thịt, hầu cho linh hồn có thể được cứu trong ngày của Chúa Jêsus.

¹⁰¹ Đức Chúa Trời, đang nói cho Hội thánh thánh khiết biết, mà là Thân thể của Ngài tại trên đất đây, rằng (bây giờ, đây là sau Cựu Ước, trong Tân Ước) bảo cho một người đã quá ô uế và nhơ nhớp giữa vòng dân sự mà anh ta sống với vợ của cha chính mình. Đã bảo, “Một điều như thế trong Thân thể của Đấng Christ...Anh em, Hội thánh, hãy giao anh ta cho ma quỷ để hủy diệt...” Hiểu không? Đức Chúa Trời cho phép...Và khi Ngài có điều gì đó Ngài phải nhìn thấy được thực hiện, để quất ngọn roi trên người nào đó, Ngài sẽ thả ra một ác thần trên họ để chúng sẽ hành hạ người đó và—và mang họ về lại. Vậy thì, chúng ta thấy rằng người này sau khi...

¹⁰² Đó là vấn đề với các giáo hội ngày hôm nay. Khi một người đi vào trong Thân thể của Đấng Christ và trở nên một trong những thành viên và bắt đầu làm điều dữ, thay vì hết thảy anh em đến

với nhau và thực hiện cùng chính điều này...Và thưa anh em, Đền tạm Branham, hãy làm điều đó. Bởi vì chừng nào anh em còn đang giữ chặt lấy anh ta, anh ta ở dưới Huyết. Và anh ta cứ tiếp tục làm điều cũ lặp đi lặp lại mọi lúc. Anh em tập trung lại với nhau và giao anh ta cho ma quỷ đi để hủy diệt về xác thịt, hầu cho linh của anh ta được—giống như—có thể được cứu trong ngày của Chúa. Và hãy xem cây roi quất của Đức Chúa Trời đi vào. Hãy xem ma quỷ nắm giữ lấy anh ta. Đó là tà linh nắm lấy anh ta.

¹⁰³ Và chàng trai này ở đây đã được uốn nắn. Anh ta quay trở lại. Chúng ta tìm thấy trong Cô-rinh-tô Nhì chỗ anh ta đã thực sự được thanh tẩy trước Đức Chúa Trời.

¹⁰⁴ Hãy nhìn xem Gióp, một con người hoàn hảo, một con người công nghĩa. Đức Chúa Trời cho phép quỷ dữ giáng trên ông, và sửa trị ông, và mọi điều khác vì sự hoàn hảo của tâm linh ông. Hiểu không? Vì vậy những tà linh có...Đức Chúa Trời sử dụng tà linh nhiều lần để thi hành kế hoạch của Ngài và ý chỉ của Ngài.

95. Bây giờ, đây là một câu hỏi thực sự hóc búa. Câu hỏi (Tôi nghĩ đó là cùng một người bởi vì nó trông giống như cùng chữ viết): **Nếu một người có Đức Thánh Linh để được—có Đức Thánh Linh để được trở lại đạo và đi vào sự cất lên, vậy tình trạng của các con cái mà đã chết trước các năm có trách nhiệm sẽ là gì? Và họ sẽ sống lại khi nào?**

¹⁰⁵ Bây giờ, thưa anh, chị em của tôi, tôi không thể bảo cho anh chị em điều đó. Không có một câu Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh như tôi có thể tìm thấy bất cứ đâu. Nhưng tôi có thể diễn đạt những ý tưởng của tôi. Bây giờ, điều này sẽ làm mạnh mẽ anh em tin vào ân điển của Đức Chúa Trời. Anh em thấy, người đó muốn biết (mà quả là một câu hỏi rất hay. Hiểu không?) người đó muốn biết sự sống lại nào—chuyện gì sẽ xảy ra đối với một em bé, rằng nó phải có Đức Thánh Linh để được cất lên không... Như tôi đã nói, đúng vậy. Đó là theo Kinh Thánh. Đó là sự giảng dạy của Kinh Thánh. Không phải không đi lên Thiên đàng...Bởi vì Đức Thánh Linh đây đây dân sự là sự sống lại đầu tiên, của những người được Chọn. Và những người còn lại của những người đó...Những người chết còn lại không sống trong một ngàn

năm. Sau thời đại Ngàn năm, rồi sự sống lại thứ hai, sự phán xét Ngài Trắng vĩ đại. Hiểu không? Đó là chính xác theo trật tự Kinh Thánh. Nhưng người này muốn biết về những em bé này. Chúng...Nói một cách khác, chúng đã có Đức Thánh Linh trước khi chúng được sinh ra không? Chúng đã nhận Điều đó không? Bây giờ, điều đó tôi không thể nói cho anh em biết.

¹⁰⁶ Nhưng bây giờ, chúng ta hãy nói giống như thế này: Chúng ta biết rằng những em bé chết, bất kể cha mẹ của chúng thế nào, chúng được cứu. Bây giờ, tôi không đồng ý với trường học của những vị tiên tri về điều đó. Họ nói nếu nó đã—đã chết với cha mẹ mà tội lỗi, đứa bé đó sẽ đi đến âm phủ, bị rửa nát; chẳng còn gì nữa với nó. Ô, Chúa Jêsus...Giăng đã nói khi Chúa Jêsus đến, “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời cất tội lỗi của thế gian đi.” Và nếu đứa bé đó là một con người, nó sẽ phải đến dưới những sự phán xét của Đức Chúa Trời, và Chúa Jêsus đã chết để cất tội lỗi đi, tất cả tội lỗi bị trục xuất trước Đức Chúa Trời khi Chúa Jêsus đã chết vì mục đích đó. Các tội lỗi của anh em được tha. Các tội lỗi của tôi được tha. Và cách duy nhất mà anh em từng được tha thứ là tiếp nhận sự tha tội của Ngài. Vậy thì, em bé không thể tiếp nhận sự tha tội của nó, vì vậy nó đã không làm điều gì. Nó đã không làm điều gì cả. Vì vậy nó được tự do tuyệt đối để đi lên Thiên đàng.

¹⁰⁷ Nhưng anh em sẽ nói, “Chúng sẽ đi vào sự cất lên không?” Vậy thì—vậy thì, đây là từ riêng của tôi; đây là ý tưởng riêng của tôi lúc này. Không...Tôi không thể chứng minh điều này bởi Kinh Thánh. Nhưng hãy nhìn. Nếu Đức Chúa Trời, trước khi sáng lập thế giới, đã biết mỗi người từng có mặt trên địa cầu...Anh em có tin điều đó không? Ngài biết mỗi con cào cào, mỗi con bọ chết, mỗi con ruồi, Ngài biết mọi thứ từng có trên địa cầu. Nếu Ngài đã biết điều đó...

¹⁰⁸ Hãy nhìn. Chúng ta hãy lấy ví dụ, Môi-se. Khi Môi-se được sinh ra, ông là một vị tiên tri. Trước khi Giê-rê-mi...Đức Chúa Trời đã bảo Giê-rê-mi, “Thậm chí trước khi người được hình thành trong tử cung của mẹ người, trước khi người được hình thành trong tử cung của mẹ người, Ta đã biết người, và biết người nên thánh, và định cho người là một tiên tri cho các dân

tộc.” Giảng Báp-tít, bảy trăm mười hai năm trước khi ông được sinh ra, Ê-sai đã thấy ông trong một khả tượng, nói, “Người là tiếng của một người đang kêu trong đồng vắng.”

¹⁰⁹ Sự định trước hay sự biết trước của Đức Chúa Trời biết tất cả về những em bé (hiểu không?), những gì mà chúng đã có để làm. Và Ngài đã biết chúng sẽ chết. Ngài đã biết. Không có điều gì có thể xảy ra mà Đức Chúa Trời không biết về nó. Không điều gì có thể xảy ra...Thật giống như Đấng Chấn Chiên Nhân Lành, cách mà Ngài đi vào thế nào...Bây giờ, đơn cử điều này bởi Kinh Thánh, tôi không thể nói Kinh Thánh nói *như vậy như vậy*. Tôi chỉ đang đơn cử nó cho ý tưởng của tôi.

96. Bây giờ, câu hỏi tiếp theo là một câu mà tôi nghĩ có lẽ là những gì mà tôi đã nói đêm nọ. **Xin giải thích một người vợ được cứu bởi việc sinh con.**

¹¹⁰ Người vợ không được cứu bởi việc sinh con. Nhưng chúng ta hãy giở ra Ti-mô-thê Nhất 2:8 chỉ một phút. Và chúng ta hãy tìm thấy những gì Kinh Thánh nói về đứa con. Bây giờ, tôi nhận ra đó là giáo lý Công giáo, mà Công giáo nói rằng người nữ được cứu trong việc sinh con, bởi việc sanh ra một đứa con. Nhưng chúng ta hãy dừng...Tôi không tin điều đó. Ti-mô-thê Nhất chương 2, và chúng ta hãy bắt đầu ở câu 8, và đọc chỉ một lát bây giờ. Được rồi, hãy lắng nghe.

Ta cũng muốn, rằng những người đàn bà của anh em ăn mặc một cách gọn ghẽ...(Chúng ta không nên hỏi chuyện đó, có phải không? Hãy lắng nghe điều này)...lấy nết na đức hạnh giới mình...(Chà!)...và điềm tĩnh; không dùng sự gióc tóc, hay vàng, hay châu ngọc, hay những áo quần đắt giá; (Thưa các anh em, tôi đang giúp anh em ở đây, tôi hy vọng. Tất cả những cái nón mới này mỗi ngày hay ba ngày. Anh em thấy không? Điều đó không trở thành những Cơ-đốc nhân.)

Nhưng (trở nên những người nữ xưng nhận sự tin kính với các việc lành.

Hãy để đàn bà của các anh yên lặng học hỏi với mọi sự vâng phục.

Nhưng ta không cho phép đàn bà dạy dỗ, hay cầm quyền trên... đàn ông, nhưng phải ở... yên lặng.

Vì A-đam được dựng nên trước nhất, và rồi mới tới Ê-va.

...lại không phải A-đam bị đổ dành, bèn là người đàn bà bị đổ dành mà sa vào tội lỗi.

Dầu vậy nàng sẽ được cứu trong việc sanh con nếu... (Vậy thì, ông không nói về người phụ nữ của thế gian, có con cái)...nếu nàng tiếp tục trong đức tin... (Hiểu không? Nếu nàng tiếp tục. Nàng đã được rồi...Đó là người nữ mà ông đang nói về, người nữ đã được cứu. Hiểu không?) ...và sự yêu thương và trong sự nên thánh với mọi nét na đức hạnh.

¹¹¹ Không phải bởi có em bé khiến cho nàng được cứu, nhưng bởi vì nàng đang nuôi con cái, đang thực hiện bốn phận của nàng, không phải đang nuôi những con mèo, những con chó, và cái gì thêm nữa để thay thế cho một đứa con, giống như họ làm ngày hôm nay, cho nó tình yêu thương của người mẹ để cô nàng có thể đi ra và chạy quanh quần suốt đêm. Một số người làm chuyện đó. Xin lỗi, nhưng họ làm thế. Điều đó thật thô lỗ kinh khủng cho tôi để nói, nhưng sự thật là sự thật. Hiểu không? Họ không muốn có con để bị trói buộc với nó. Nhưng trong việc sinh con, nếu nàng tiếp tục trong đức tin, sự thánh khiết, và tất cả nét na đức hạnh, thì nàng sẽ được cứu. Nhưng chữ *nếu* là, chị em cũng sẽ được cứu, *nếu* chị em được sanh lại. Chị em sẽ được chữa lành *nếu* chị em tin. Chị em có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh *nếu* chị em tin Điều đó, sẵn sàng cho Điều đó, *nếu* chị em sẵn sàng cho Nó. Và nàng sẽ được cứu nếu nàng tiếp tục làm những điều này (hiểu không?), nhưng không phải vì nàng là người nữ. Thừa anh em, chị em, vì vậy điều đó đúng. Nó không phải là sự giảng dạy Công giáo gì cả. Bây giờ tôi muốn...Đây là một câu khác mà là một câu rất hóc búa. Rồi chúng ta có một câu nữa. Tôi nghĩ có lẽ chúng ta có thì giờ cho điều đó. Tôi chỉ tranh thủ thời gian của chúng ta. Bây giờ, đây chỉ là—đây chỉ là những hậu ảnh hưởng của buổi nhóm phục hưng. Đây là những hậu ảnh hưởng của buổi nhóm, những câu hỏi này.

97. Bây giờ: Anh Branham (chữ đánh máy), có phải là lời Kinh Thánh dành cho một người nói tiếng lạ và thông giải sứ điệp của riêng người đó không? Nếu vậy, xin hãy giải thích. Cô-rinh-tô Nhất hay Cô-rinh-tô 14:19 và cũng Cô-rinh-tô 14:27.

¹¹² Được rồi, chúng ta hãy đi qua câu Kinh Thánh đó và xem nó nói gì. Và rồi chúng ta sẽ thấy là chúng ta có giữ câu Kinh Thánh này hay không. Chúng ta muốn luôn luôn là dựa trên Kinh Thánh. Và Cô-rinh-tô 14. Bây giờ, một người muốn biết có phải dựa trên Kinh Thánh cho một người để thông giải sứ điệp riêng của người đó mà anh ta nói tiếng lạ không. “Nếu vậy, xin hãy giải thích Cô-rinh-tô 14:19.” Chúng ta hãy xem, 14 và 19. Được rồi, đây này.

Tuy nhiên trong các giáo hội tôi...thà tôi lấy năm lời bằng trí khôn mình, để bởi tiếng của tôi mà tôi cũng có thể dạy bảo những kẻ khác, hơn là nói một vạn lời...bằng... tiếng lạ.

Bây giờ, câu kế tiếp là câu 27, họ muốn biết.

Ví bằng có người nói tiếng lạ, chỉ nên hai, hay...ba người là cùng, và mỗi người phải nói theo lượt mình; và phải để cho một người thông giải.

¹¹³ Bây giờ, tôi lấy những gì mà người đó đang cố gắng để hiểu được (mà tôi muốn—tôi sắp đọc đôi điều cho anh em chỉ một lát). Nhưng tôi nghĩ những gì mà người anh em hay chị em đang cố gắng để hiểu được, “Có đúng cho một người mà nói tiếng lạ cũng thông giải sứ điệp mà anh ta đã nói không?” Bây giờ, hơi bạn rất yêu dấu, nếu anh em chịu đọc câu thứ 13 trong cùng chương đó, nó sẽ nói cho anh em biết:

Bởi đó hãy để kẻ nói tiếng lạ cầu nguyện để được thông giải tiếng ấy.

¹¹⁴ Chắc chắn. Người đó có thể thông giải sứ điệp riêng của mình. Bây giờ, nếu chúng ta chỉ...Chúng ta hãy cứ...Ồ, anh em... Hãy đọc tất cả câu đó tại đây, anh em có thể hiểu được Nó là...Cứ đọc cả chương đó. Nó rất hay, giải thích điều đó.

115 Bây giờ, việc nói tiếng lạ...Bây giờ, trong lúc chúng ta nói về đề tài đó, và điều này được ghi vào băng, tôi muốn nói rằng tôi tin thật nhiều vào việc nói tiếng lạ như tôi tin vào sự chữa lành Thiêng liêng, và phép—phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, sự đến lần thứ hai của Đấng Christ, và quyền phép của thế giới sắp đến; tôi tin cũng nhiều vào điều đó như tôi tin, nhưng tôi tin việc nói tiếng lạ có chỗ của nó giống như sự đến của Đấng Christ có chỗ của mình; sự chữa lành Thiêng liêng có chỗ của nó; mọi thứ có chỗ của nó.

116 Bây giờ, đối với anh em dân sự, tôi có một cơ hội để nói điều này bây giờ, và tôi muốn giải thích nó. Và nếu tôi có làm tổn thương bất kỳ ai, tôi không có ý đó. Tôi không có ý gây sự xào xáo. Nhưng hãy lắng nghe. Việc gì đã xảy ra với việc nói tiếng lạ bởi dân sự Ngũ tuần (mà là chính tôi; tôi là người Ngũ tuần. Hiểu không?)...Vậy thì, những gì là rắc rối là thế này: rằng họ không tôn kính nó. Và điều khác nữa, họ chỉ để cho nó hành động ngẫu nhiên. Họ không trở lại Lời.

117 Bây giờ hãy lắng nghe. Đây là cách—đế—đây là cách hội thánh được thiết lập. Vậy thì, trong giáo hội Ngũ Tuần, nếu tôi chặn bầy hội thánh này, tôi sẽ bảo cho anh em hay cách tôi sẽ thiết lập nó như thế nào (hiểu không?), nếu tôi đã—sẽ ở đây mọi lúc để chặn bầy. Tôi sẽ tán thành mọi ân tứ trong Kinh Thánh. Nói với những tín đồ trước tiên để được phép báp-têm trong Đức Thánh Linh. Và rồi, mọi ân tứ của Cô-rinh-tô Nhất 12 sẽ phải hoạt động trong hội thánh của tôi, nếu tôi có thể đưa họ vào trong đó, cả thân thể đang hoạt động.

118 Bây giờ, nếu anh em để ý...Không đánh dấu ở đây bây giờ. Và nên nhớ, tôi sẽ không nói một lời nghịch lại—tôi có thể báng bổ Đức Thánh Linh. Và Đức Chúa Trời biết tôi sẽ không nói điều đó sai trật. Hiểu không? Nhưng tôi chỉ đang nói điều này để cố gắng đưa ra cho anh em một cái nhìn của Kinh Thánh sau khi tôi đã nghiên cứu nó đến giờ là gần hai mươi năm. Tôi đã rao giảng trong gần ba mươi năm. Và tôi vừa mới xuyên suốt mọi thứ, chỉ kéo qua; anh em có thể tưởng tượng nó giống như cái gì. Và quan sát mỗi người, và giáo lý của họ, cả thế giới. Và nhận lấy nó bởi vì nó là mối quan tâm của tôi. Đó là sự quan tâm đối với con người

ngoài bản thân tôi. Tôi phải rời khỏi đây. Anh em phải rời khỏi đây. Và nếu tôi hành động như là một tiên tri giả, tôi sẽ mất đi linh hồn của chính mình và mất đi những linh hồn của anh em với tôi. Vì vậy nó còn hơn là—nó còn hơn cả bánh hàng ngày; nó còn hơn là sự ưa chuộng của quần chúng; nó còn hơn là bất kỳ điều gì khác; nó là sự sống đối với tôi. Hiểu không? Và tôi muốn luôn luôn là lòng chân thành sâu sắc nhất.

119 Bây giờ, anh em đi vào trong một giáo hội Ngũ Tuần, điều đầu tiên...(Tôi không có ý nói tất cả họ. Một số trong họ...) Hầu hết thời gian anh em đi vào một nhà thờ và bắt đầu rao giảng; trong lúc anh em đang rao giảng, người nào đó sẽ đứng lên và nói tiếng lạ. Vậy thì, người yêu dấu đó có thể được đầy dẫy với Đức Thánh Linh một cách hoàn toàn, và điều đó có thể là Đức Thánh Linh đang phán qua người đó, nhưng sự việc của nó là, họ không được huấn luyện. Nếu chức vụ này tại bục giảng là, ở dưới sự hà hơi để giảng, tâm thần của các đấng tiên tri đầu phục đấng tiên tri. Hiểu không? “Hãy để cho tất cả mọi sự được trọn...” Bây giờ, hãy đi qua đây trong Phao-lô lý do ông nói rằng “khi một người nói,” và đại loại như vậy...“khi người đó đi vào, chỉ có một sự rối loạn.”

120 Vậy thì, tôi đang có lời kêu gọi tin nhận, và người nào đó đứng lên và nói tiếng lạ. Nó chỉ...Ồ, anh em chỉ có thể như bỏ việc kêu gọi tin nhận. Cái đó chặn nó lại. Hiểu không?

121 Và rồi, một điều khác. Nhiều lần nhiều người đứng lên và nói tiếng lạ, và nhiều người ngồi và nhai kẹo cao su, nhìn chung quanh. Nếu Đức Chúa Trời đang giảng, hãy giữ im lặng, hãy lắng nghe! Nếu đó là Lẽ thật, nếu đó là Đức Thánh Linh đang phán trong người đó, anh em hãy ngồi yên và lắng nghe, cung kính. Sự thông giải có thể đến với anh em. Hiểu không? Hãy ngồi lặng yên; hãy lắng nghe cho sự thông giải. Bây giờ, nếu không có người thông giải trong hội thánh, thì họ được cho là phải giữ yên tịnh của họ trong Thân thể.

122 Và rồi, khi họ nói với một tiếng lạ, Kinh Thánh nói, hãy để cho họ nói với chính họ với họ và Đức Chúa Trời. Người nói tiếng lạ gây dựng cho chính mình. Vậy thì, đó là những ngôn ngữ không biết; các thổ ngữ, các ngôn ngữ thì khác biệt. “Chúng chẳng là gì

cả,” người nói...Nhưng những gì tạo nên một âm thanh đều có một ý nghĩa. Nhưng anh em...Nếu một tiếng kèn vang lên, anh em phải biết nó vang lên âm thanh giống cái gì (...cứ thổi nó) hay anh em sẽ không biết được làm thế nào để tự chuẩn bị mình cho trận đánh. Nếu người nào nói tiếng lạ, và chỉ “tútt”; đó là tất cả điều cần làm, ai biết phải làm gì. Nhưng nếu nó bắt đầu *hiệu lệnh báo thức*, đó có nghĩa là “thức dậy!” Nếu nó thổi *hiệu lệnh tắt hết các đèn*, đó có nghĩa “đi ngủ.” Hiểu không? Nếu nó thổi *hiệu lệnh đột kích* điều đó có nghĩa “tấn công.” Nó phải cho một ý nghĩa, và không chỉ nói mà thôi. Vì vậy trong hội thánh, nếu không có người thông giải nào, nhưng mà phải có một người thông giải, thế thì các thứ tiếng là những gì thuộc về hội thánh.

¹²³ Bây giờ, với câu hỏi của anh em, bạn thân mến, mà nói, “Tôi thà nói năm ngàn...năm lời, và để dân sự có thể hiểu được tôi hơn là lấy năm ngàn (hay nói bất cứ cái gì hơn nữa) bằng tiếng lạ.” Đúng vậy. Nhưng đọc tiếp: “...trừ phi đó là bởi sự khải thị hay bởi sự thông giải để gây dựng.” Hiểu không? Để gây dựng.

¹²⁴ Bây giờ, tôi sẽ cho anh em một chú giải nhỏ điều gì xảy ra nếu như—điều gì...Nếu như tôi là mục sư hội thánh này đang đến, nếu Đức Chúa Trời gọi tôi chặn bầy nó, đây là cách mà tôi sẽ điều hành nó: Tôi sẽ cố gắng tìm mỗi người trong đó mà có một ân tứ. Và tôi sẽ có những người đó để gặp khoảng một giờ đồng hồ trước khi những buổi thờ phượng từng bắt đầu, trong phòng với chính họ. Hãy để cho họ ngồi dưới Thánh Linh. Và điều đầu tiên anh em biết, một người đi xuống, anh ta có ân tứ nói tiếng lạ. Và anh ta nói tiếng lạ. Mọi người ngồi yên. Và rồi một người đứng lên và thông giải những gì anh ta nói. Vậy thì, trước khi điều đó có thể được ban cho hội thánh, Kinh Thánh nói nó phải được đoán xét giữa hai hay ba người làm chứng. Vậy thì, đó là những người có sự phân biệt về thần linh (hiểu không?), bởi vì nhiều lần các quyền phép tà ác len vào đó. (Hiểu không?) Phao-lô đã nói về điều đó. Nhưng rồi, quyền phép của Đức Chúa Trời cũng ở trong đó nữa. Hãy nói cho tôi biết một hội chúng chỗ mà ma quỷ không len vào. Hãy nói cho tôi chỗ nào những con trai của Đức Chúa Trời tập trung lại với nhau mà Sa-tan không ở giữa vòng họ. Đó là mọi thứ. Vì vậy đừng có nhú mày về chuyện

đó. Hiểu không? Sa-tan có mặt ở mọi nơi. Bây giờ, chúng ta đây này. Người nào đó nói tiếng lạ. Có ba người đang ngồi ở đó mà có Thánh Linh của sự nhận phân biệt. Và một người nói tiếng lạ và đưa ra một thông điệp. Vậy thì, đó không thể là lời Kinh Thánh trích ra, vì Đức Chúa Trời không sử dụng những sự lặp lại vô ích, và Ngài bảo cho chúng ta đừng vậy. Hiểu không? Vì vậy không phải là thế. Đó là sứ điệp cho hội thánh.

¹²⁵ Cho đến nay chúng ta có hai điều trong buổi nhóm phục hưng này. Hãy quan sát những gì mà mỗi người trong họ là—hoàn hảo, đúng ngay. Hiểu không? Di chuyển vào. Một người dấy lên, và nói tiếng lạ, và đã đưa ra sự thông giải, và đứng đưa về bên phải quay quanh, và xác nhận sứ điệp đó mà cứ đưa ra. Người khác đứng lên đem nọ, và nói trong—dưới sự hà hơi của lời tiên tri, và nói điều gì đó, không biết những gì mà anh ta đang nói; và rồi vào lúc cuối cùng anh ta nói lớn, “Phước cho kẻ như Danh Chúa mà đến.” Điều gì đó bắt lấy tôi thật nhanh và bảo, “Ngược lại phước cho người tin rằng đây là Chúa đã đến.”

¹²⁶ Thấy sự—rồi Đức Thánh Linh đã giáng xuống trong tòa nhà tối qua. Hiểu không? Đó là vì sự gây dựng. Tôi đang đứng đó cố gắng nói cho dân sự biết rằng họ phải nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và ma quỷ đến bao quanh dân sự, bảo, “Đừng lắng nghe; cứ ngồi yên.”

Người chị của tôi nói, “Bill này, tôi thật hạnh phúc trong khi anh đang giảng; cảm thấy như tôi có thể đứng lên và nhảy xuyên qua bức tường.”

Tôi bảo, “Hãy đứng lên và nhảy đi.” Tất cả chỉ thế thôi.

Và chị ấy nói, “Nhưng khi anh đi đến làm điều đó,” và nói, “dân sự bắt đầu hét lớn lên,” nói, “rồi tôi cảm thấy giống như tôi chẳng là cái gì cũ cả.”

¹²⁷ Tôi nói, “Đó là ma quỷ. Đó là Sa-tan. Khi nó đi vào làm điều đó,” tôi nói, “chị nên dẫu sao cứ đứng lên.” Chúng ta là những thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời, làm của lễ—của lễ thuộc linh, những bông trái của môi miệng chúng ta dâng sự ngợi khen cho Danh Ngài. Hiểu không?

¹²⁸ Bây giờ, bây giờ, đây là những gì đã xảy ra. Rồi Đức Thánh Linh lộ ra, bởi vì đó là chỉ...“Phước cho người nào tin.” Hai, ba đêm liên tiếp tôi đã cố gắng đặt điều đó trong đó; và rồi, Đức Thánh Linh phán và nói (dưới sự hà hơi) nói, “Phước cho người nào như Danh Chúa mà đến.” Và trước khi tôi có thể nói bất kỳ điều gì, tôi đã nói nó kỹ rồi. “Phước cho người tin Chúa đã vào trong nơi này.” Anh em hiểu không? Và tôi vừa mới trò chuyện về điều này, Đức Thánh Linh là Chính Đức Chúa Trời ở trong anh em. Hiểu không? Và họ đã nắm bắt được điều đó. Hiểu không? rồi Đức Thánh Linh giáng xuống giữa vòng dân sự. Thấy cách Nó—Nó gây dựng, lời tiên tri không?

¹²⁹ Vậy thì, có sự khác biệt giữa lời tiên tri và một vị tiên tri. Lời tiên tri đi từ người này đến người khác, nhưng vị tiên tri được sinh từ chiếc nôi là một đấng tiên tri. Họ có CHỨA PHÁN NHƯ VẬY! Không có sự phán xét gì về họ. Anh em không nhìn thấy họ đứng trước Ê-sai, hay Giê-rê-mi, bất kỳ người nào trong họ những vị tiên tri, bởi vì họ có CHỨA PHÁN NHƯ VẬY! Nhưng một linh của lời tiên tri ở giữa vòng dân sự; anh em phải quan sát điều đó, vì Sa-tan sẽ lên vào đó. Hiểu không? Bây giờ. Nhưng nó phải bị xét đoán.

¹³⁰ Bây giờ, chúng ta—chúng ta sẽ có một cuộc phục hưng. Bây giờ hãy xem điều này thật kỹ nào, thưa quý vị mục sư truyền đạo. Chúng ta sắp có một buổi nhóm phục hưng. Được rồi. Hay có lẽ chúng ta chỉ đang có một buổi thờ phượng hội thánh thường lệ. Hội thánh đang nóng cháy. Nó nên như vậy luôn.Ồ, có lẽ, chúng ta có năm hay sáu người mà là người có ân tứ; một người nói tiếng lạ, hai hay ba người có thể nói các thứ tiếng, bốn hay năm thứ tiếng, có ân tứ về các thứ tiếng, nói những ngôn ngữ lạ. Hai hay ba người trong họ có thể thông giải. Có lẽ có một—hai, hay ba người trong họ có các ân tứ của sự khôn ngoan. Được rồi. Hết thấy họ gặp gỡ, những người có ân tứ đó...Anh em...Những ân tứ chúng được ban cho anh em không phải để đùa chơi, không phải để nói, “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, tôi nói tiếng lạ! Halêlugia!” Anh em sẽ—anh em—anh em đang hạ thấp chính mình. Chúng được, ban cho anh em để làm việc với. Và phần của anh em trong hội thánh nên đến trước khi buổi thờ phượng

chính bắt đầu, bởi vì có những người không học biết sẽ ở giữa vòng chúng ta.

¹³¹ Rồi anh em đi vào trong căn phòng, và anh em ngồi đó, anh em dân sự ngồi với nhau, bởi vì anh em là những người đồng lao trong Tin lành. Thế thì anh em ngồi ở đó. “Lạy Chúa, có điều gì mà Ngài muốn chúng con biết đêm nay không? Xin phán với chúng con, ồ, lạy Cha thiên thượng,” dâng lên lời cầu nguyện, những điều khẩn xin; hát những bài hát. Thánh Linh giáng xuống trực tiếp, giáng trên người nào đó, nói tiếng lạ. Một người đứng lên và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Đó là gì? Hãy lắng nghe. “Hãy đi nói Anh Jones dọn đi khỏi nơi mà anh ta đang sống, vì chiều ngày mai sẽ có một cơn lốc xoáy quét qua miền quê đó; và nó sẽ làm đổ nhà của anh ấy. Hãy lấy cửa của anh ấy và ra đi!”

¹³² Bây giờ, điều đó—điều đó nghe có vẻ tốt. Nhưng đợi một chút. Phải có ba người tại đó mà có sự phân biệt Thần Linh. Một người trong họ bảo, “Đó là của Chúa.” Người khác nói, “Đó là của Chúa.” Đó là hai chống lại ba—hai hay ba người làm chứng. Được rồi. Họ viết điều đó xuống một mảnh giấy. Đó là những gì mà Thánh Linh nói. Được rồi. Họ đi về để cầu nguyện, cảm tạ Chúa.

¹³³ Sau một lát, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY (một vị tiên tri dấy lên) CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, đêm nay, sẽ có một người nữ đến từ thành phố New York; bà nằm trên một cái cáng; bà sẽ đi vào trong tòa nhà trên một cái cáng. Bà có một cái khăn quàng màu xanh lá cây quanh đầu mình. Bà đang hấp hối với căn bệnh ung thư. Điều gì đã khiến cho bà phải chịu cách này, Chúa chống lại bà—một lần bà đã ăn cắp tiền từ Hội thánh của Ngài khi bà mười sáu tuổi. Hãy bảo Anh Branham nói cho bà ấy biết những điều này. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, nếu bà làm cho chuyện đó cho đúng lại, bà sẽ được chữa lành.” Hãy đợi một chút. Điều ấy nghe tốt kinh khủng, nhưng hãy đợi một chút. Anh định ghi tên của mình trên tờ giấy này không, người nhận biết rõ? Anh có định ghi tên của mình không?

¹³⁴ “Đó là của Chúa.” Một người nói, “Đó là của Chúa.” Rồi—rồi anh em viết xuống, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, đêm nay, sẽ có một người nữ đi vào, người nào đó nào đó.” Con người với sự nhận

thấu rõ tâm linh, hai hay ba người trong họ ký tên mình vào đó. Tất cả những sứ điệp này được đưa ra. Được rồi.

¹³⁵ Rồi sau một lát họ bắt đầu nghe tiếng chuông rung. Hội thánh bắt đầu tiếp tục. Rồi họ sẽ mang những thông điệp này, đặt chúng ngay ở trên bàn. Ngay tại đây là chỗ chúng được cho là đang nằm. Tôi đang ở nơi nào đó đang nghiên cứu, cầu nguyện. Sau một lát tôi bước ra sau khi những bài hát đã được hát. Hội thánh đều ở trong trật tự, dân sự đang đến, đang ngồi, suy gẫm, cầu nguyện; đó là những gì mà anh em được cho làm. không phải đến nhà thờ và nói chuyện với nhau, hãy đến nhà thờ để nói chuyện với Đức Chúa Trời. Có sự thông công của anh em ngoài đó. Hiểu không? Bây giờ chúng ta đang thông công với Đức Chúa Trời. Và chúng ta đến đây trò chuyện, mọi thứ một cách yên lặng, cung kính, Thánh Linh đang vận hành. Người chơi piano đến với đàn piano, khoảng năm phút trước khi buổi thờ phượng ngợi khen bắt đầu, bắt đầu thực sự êm dịu:

Chính chỗ thập tự xưa Cứu Chúa tôi đã chết,
Nay tôi kêu khóc xóa muôn tội trắng tinh,...

Hay bài hát hay êm dịu nào đó, thật yên lặng. Nó mang sự Hiện diện của Đức Thánh Linh vào trong buổi nhóm. Hiểu không? Được rồi.

¹³⁶ Dân sự đang ngồi tại đó. Một số người trong họ thực sự—đang bắt đầu khóc và đến tin nhận, ăn năn trước khi buổi nhóm bắt đầu. Đức Thánh Linh hiện diện tại đó. Hiểu không? Hội thánh đang cơn đau sanh nở. Các Cơ-đốc nhân đang cầu nguyện; họ có các vị trí của họ. Họ không phải đang ngồi đó nhai kẹo cao su, nói, “Này, Liddie, cho tôi một ít son môi của chị đi; tôi muốn...Chị biết đấy. Chị biết đấy. Tôi cần...Chị biết không, ngày nọ khi tôi đi xuống đó mua sắm, tôi nói với chị, tôi suýt giẫm lên ngón cái của chị. Tôi chưa hề thấy như vậy...Chị nghĩ gì về chuyện đó?” Ồ, chào ôi! Và gọi nó là nhà của Đức Chúa Trời. Ồ, thật là một sự sỉ nhục. Thân thể của Đấng Christ đang đến với nhau. Chúng ta ngồi tại đó.

Người đàn ông đang ngồi bên, “Này, anh biết khi chúng ta đi qua đó, điều này *như vậy như vậy* và *như vậy như vậy như vậy*...”

Chuyện đó ở bên ngoài thì được, nhưng trong đây nó là nhà của Đức Chúa Trời.

¹³⁷ Hãy đến trong sự cầu nguyện; nhận lấy những vị trí của mình. Bây giờ tôi đang trò chuyện, không phải với các giáo hội của anh em, thừa các anh. Tôi không biết anh em làm gì; tôi đang nói chuyện với đền tạm này. Tôi đang trò chuyện với cánh cửa sau của riêng tôi. Hiểu không? Đúng vậy.

¹³⁸ Vậy thì, khi anh em đi vào giống như thế, thì điều đầu tiên mà anh em biết, mục sư bước ra. Ông thật tươi mới. Ông không phải trả lời *điều này*, *điều nọ*, và *điều kia*. Ông đến ngay từ—giọt sương của chức vụ của ông. Ông ở dưới quyền phép của Đức Thánh Linh. Ông bước ngay vào chỗ có thêm những cái lưới bằng lửa đang nhóm họp với nhau. Bây giờ nó gần như là một cái trụ (hiểu không?), nó đang di chuyển chung quanh. Ông bước ra đây, nhặt lên cái này. “Một sứ điệp từ hội thánh: ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, Anh Jones phải dọn nhà của anh. Vào lúc hai giờ đúng chiều mai một cơn lốc xoáy sẽ quét qua xứ của anh. Lấy các thứ của anh và bỏ đi.’” Anh Jones nhận điều đó. Được rồi. Điều đó được ghi âm. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, sẽ có một người đàn bà có tên là *A* gì đó sẽ đến đây tối nay, và đó là—bà ấy đã làm *thế này thế nọ*.” (Như tôi vừa mới nói, đấy, giống như thế.) Được rồi, điều đó đặt lên. Vậy đó. Họ đã có vị trí của họ rồi trong hội thánh bây giờ. Được rồi.

¹³⁹ Sau đó ông nhận lấy sứ điệp. Điều đầu tiên anh em biết, ông bắt đầu giảng. Không có điều gì gián đoạn; nó đã xảy ra rồi. Bây giờ, chúng ta sẽ tiếp tục, chúng ta rao giảng sứ điệp đó.

¹⁴⁰ Và sau một lát khi...Điều đầu tiên anh em biết khi sứ điệp chấm dứt, hàng chữa bệnh bắt đầu. Một người đàn bà đến đây. Người nào đó nói tiếng lạ và bảo rằng bà đang đến. Hiểu không? Mỗi một người trong chúng ta biết những gì sẽ xảy ra. Mỗi người trong chúng ta biết điều đó. Thấy như thế nào đức tin bắt đầu gây dựng với họ những cái lưới bằng lửa đang đứng trên anh em bây giờ. Nó bắt đầu tích lũy với nhau. Ồ, đó là một công việc hoàn tất; chỉ thế thôi.

Người đàn bà đó...Tôi sẽ bảo, “Bà A gì đó, đến từ Thành phố New York, đang ngồi tại đây...” Hiểu không?

“Ồ, đúng thế. Làm thế nào anh biết được chuyện đó?”

“Đó là một sứ điệp từ Chúa đối với hội thánh. Khi chị mười sáu tuổi, chị chẳng đã có mặt tại một chỗ nào đó nào đó và đã làm—đã lấy một số tiền của hội thánh, và ăn cắp nó, và đi ra ngoài, và dùng nó mua quần áo mới?”

“Ồ, đúng vậy. Đúng vậy.”

“Đó chính xác là những gì mà Đức Chúa Trời đã bảo cho chúng ta tối nay thông qua Anh A gì đó, nói tiếng lạ; Anh B gì đó thông giải; Anh C gì đó ở đây đã nói, về sự nhận biết rõ, nói rằng điều đó là từ Chúa. Và đó là sự thật.”

“Vâng!”

“Thế thì, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, hãy đi làm cho nó đúng, chị sẽ vượt qua được bệnh ung thư của chị.”

¹⁴¹ Anh Jones đi về nhà, kiểm các toa xe, quay về, dọn các đồ đạc trong nhà mình, và đi khỏi nơi đó. Vào hai giờ đúng chiều mai: Xoeai! đi hết mọi thứ. Hiểu không? Rồi hội thánh vinh hiển... “Cảm tạ, Chúa Jêsus, vì sự tốt lành của Ngài.” Vậy thì, đó là những gì nó là, để gây dựng, cho hội thánh.

¹⁴² Bây giờ, nếu như nó không xảy ra sau khi họ đã nói điều đó thì sao? Rồi anh em có một tà linh ở giữa vòng anh em. Anh em không muốn điều dữ đó. Tại sao anh em muốn điều gì đó xấu ác khi mà những—những trời đây những điều Ngũ tuần chân thật? Đừng nhận lấy một thứ thay thế cũ từ ma quỷ. Hãy lấy điều gì đó chân thật. Đức Chúa Trời đã có nó cho anh em. Thế thì anh em không có thêm những buổi nhóm nữa, và đặt bất kỳ điều gì trên đây, cho đến lúc Đức Chúa Trời đã xác chứng rằng anh em đúng, bởi vì anh em là một người giúp đỡ cho hội thánh trong công tác của Phúc âm. Bây giờ, anh em hiểu nó là gì chưa?

¹⁴³ Và các thứ tiếng, tiếng lạ...Không người nào—biết những gì mà người đó đang nói về. Người đó nói; nhưng mỗi âm thanh có một ý nghĩa. Điều đó có một ý nghĩa [Anh Branham vỗ tay—Bt.] “Bộp, bộp, bộp!” Điều đó có—đó là một—đó là một ngôn ngữ nơi nào đó.

144 Khi tôi ở Châu Phi, tôi chẳng bao giờ tin chuyện đó, nhưng mọi thứ mà đã tạo nên một tiếng động có loại ý nghĩa nào đó với nó. Kinh Thánh nói rằng không có âm thanh nào mà không mang một ý nghĩa quan trọng, không có một ý nghĩa. Mọi âm thanh tạo nên ý nghĩa nào đó đối với điều gì đó.Ồ, tôi nghe dân sự nói...Tôi có thể nói, “Jésus Christ, Con Đức Chúa Trời.”

145 Một người trong họ sẽ kêu [Anh Branham bắt chước âm thanh của một người thông dịch Châu Phi—Bt.]. Một người khác kêu [Anh Branham minh họa một lần nữa—Bt.]. Và đó là, “Jésus Christ, Con Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Nó có một...Và chẳng có nghĩa gì đối với tôi, nhưng đối với họ, đó là một ngôn ngữ cũng y hệt như tôi đang nói với anh em. Khi người thông dịch tiếng Zulu, tiếng Xhosa, tiếng Basuto, và bất kỳ tiếng gì nữa, theo đó, mọi tiếng mà đã được nói, mọi người đã hiểu được. Và những điều này anh em nghe những người này chỉ lẩm bầm, và nghĩ đó là nhiều sự nói lấp bắp, nó không phải; nó có một ý nghĩa. Vì vậy chúng ta nên tôn kính nó, đặt nó vào trong chỗ của nó.

146 Bây giờ, có lẽ không có sứ điệp nào nữa. Bây giờ, buổi thờ phượng chấm dứt; sự kêu gọi tin nhận đang được tiến hành. Và sau một lát người nào đó (không có sứ điệp nào phía sau đó) người nào đó đứng lên ngay khi họ có một cơ hội. Đức Thánh Linh...Bây giờ, Kinh Thánh nói, “Nếu không có người thông giải nào, hãy để người ấy nín lặng.” Cho dầu có đang thật muốn nói đến bao nhiêu đi nữa, anh em hãy nín lặng.

147 Nói, “Tôi không thể làm điều đó.” Kinh Thánh nói anh em có thể. Hiểu không? Vậy điều đó—điều đó đã xong. Hiểu không? Hãy để cho người đó nín lặng.

148 Rồi, khi điều đó, dịp tiện đến chỗ mà mọi thứ trong trật tự, lúc ấy nếu Đức Thánh Linh phủ che trên người đó để đưa ra sứ điệp, thì đưa nó ra. Đó chính xác là những gì anh em nên làm. Rồi sự thông giải đến, bảo, “Có một người nữ tại đây có tên là Sally Jones (tôi hy vọng người nữ đó không có mặt tại đây bởi tên đó, nhưng...) Sally Jones. (Hiểu không?) Hãy bảo cho bà ấy rằng đây là đêm cuối cùng của sự kêu gọi của bà. Hãy làm chuyện đó cho đúng với Đức Chúa Trời bởi vì bà đã có một thì giờ ngắn ngủi bà sẽ có mặt tại đây.” Bây giờ, Sally Jones sẽ chạy đến bàn thờ thật

nhanh như bà có thể đến được ở đó (hiểu không?), bởi vì đó là sự kêu gọi cuối cùng của bà. Hiểu không? Điều ấy sẽ đưa ra một sự điệp, hay một sự chứng thực, hay điều gì đó.

¹⁴⁹ Đó là giáo hội Ngũ Tuần trong sự hoạt động. Không có những khả năng nào cho các tà linh lên vào được, bởi vì nó đã rời...Kinh Thánh đưa ra một cách chính xác, “Chỉ nên có ba người, mỗi người nói theo lượt mình; và để cho hai hay nhiều người hơn nữa phán xét.” Đó là hội thánh. Nhưng hôm nay chúng ta có nó ở đâu? Nhảy lên, ưỡn ẹo, cười cợt và tiếp tục trong lúc người nào đó đang nói tiếng lạ; một người khác nhìn, nói chuyện về điều gì khác và đám đông chung quanh; mục sư đang làm điều gì đó; hay người nào đó tụ lại đông chung quanh.Ồ, điều đó không đúng. Có lẽ mục sư đang giảng, và người nào đó đứng lên và ngắt lời ông trong...Có thể đang đọc Kinh Thánh và người nào đó...Đang đọc Kinh Thánh, và người nào đó đằng sau đó đang nói tiếng lạ.Ồ, không! Hiểu không? Thầy giảng đứng lên giảng trên bục giảng, người nào đó đứng lên và ngắt lời ông, nói tiếng lạ. Được thôi. Tôi không nói đó không phải là Đức Thánh Linh, nhưng anh em nên biết như thế nào để sử dụng Đức Thánh Linh (hiểu không?), sử dụng Nó.

Bây giờ, tôi—tôi đang lấy...Anh em có chỗ cho một câu nữa không? Rồi, ngày mai là Chúa nhật. Thế thì, chúng ta sẽ...Chúng ta hãy chỉ...Đây là một câu hỏi. Tôi nghĩ đó là một câu đầy ơn nhất. Và bây giờ, nếu tất cả anh em cùng chịu với tôi chỉ trong vài phút nữa, xin vui lòng. Và thế thì, tôi sẽ...tôi muốn anh em—tôi muốn anh em hiểu được điều này. Tôi đã để dành lại câu này có mục đích. Đây là câu cuối cùng của tôi.

Bây giờ, trước tiên, tôi sẽ đọc hai điều mà người đó đã hỏi. Nó được viết trên một mẩu giấy cũ, được viết với một nét chữ đẹp. Không biết đó là ai, không có tên nào được—được ký vào đó.

98. Anh Branham, có đúng cho các mục sư để cứ đốc thúc mãi chuyện tiền bạc trong những buổi nhóm của họ, bảo rằng Đức Chúa Trời đã bảo cho họ rằng thật nhiều người trong vòng hội chúng được cho là dâng rất nhiều? Nếu điều này đúng, tôi muốn biết. Hay nếu nó sai, tôi muốn biết. Chuyện này đã làm phiền tôi kinh khủng.

150 Bây giờ, anh em thấy đó, thưa bạn, tôi sẽ nói cho anh em biết, tôi sẽ nói cho anh em biết những gì tôi nghĩ. Hiểu không? Vậy thì, điều đó không có nghĩa là nó đúng. Tôi nghĩ nó kinh khủng.

151 Vậy thì, tôi nghĩ điều này. Đức Chúa Trời đã sai tôi vào cánh đồng. Tôi đã nhìn thấy có lúc mà tôi trong giống như tôi sẽ ít nhất... Và tôi—tôi không có tiền gì cả. Và tôi có thể nói, “Cứ chuyềן đĩa đựng tiền dăng.”

Và viên quản lý sẽ đến với tôi và nói, “Xem kìa, Billy, chúng ta mắc nợ năm ngàn đô-la tối nay đây, Anh bạn à. Anh có tiền ở Jeffersonville để trả cho nó không?”

152 Tôi sẽ bảo, “Được rồi. Đức Chúa Trời đã sai tôi đến đây, nếu không thì tôi sẽ không đến. (Hiểu không?) Cứ chuyềן đĩa quyeן tiền đi.”

Và trước khi buổi nhóm chấm dứt, người nào đó nói, “Anh biết, Chúa đặt trong lòng tôi để dăng năm ngàn đô-la cho buổi nhóm này.” Đây, hiểu không? Trước hết, được dẫn dắt để làm điều đó.

153 Tôi không tin vào chuyện lôi kéo, van xin, và hối thúc tiền bạc. Tôi nghĩ đó là điều sai trái. Vậy thì, thưa anh em, nếu anh em làm điều đó, đừng để tôi làm tổn thương tình cảm của anh em. Hiểu không? Anh em—anh em có thể có cách đúng của Đức Chúa Trời để làm điều đó. Nhưng tôi chỉ đang nói cho chính mình. Tôi không tin vào điều đó.

154 Vậy thì, tôi thậm chí đã biết về những mục sư đi và nói... Tôi đã đứng ngay tại đó, cách đây không lâu... Vậy thì, đây không phải là những tín đồ Ngũ Tuần, đây là...Ồ, đó là những giáo hội (hiểu không?), những giáo hội khác. Đó là tại một buổi nhóm cắm trại lớn. Gertie, anh đã có mặt với tôi, nhiều người khác cũng có mặt. Và họ dành cả một buổi chiều tại một giáo phái nổi tiếng—hai hay ba giáo phái cùng với nhau (đó là những giáo hội bình thường bình thường, giống như những giáo hội hiện đại của chúng ta tại thành phố đây, và đại loại như vậy) tại một hội đồng lớn—và họ dành cả một buổi chiều, đứng trên bục giảng—và đe dọa rằng Đức Chúa Trời đó sẽ hủy diệt mùa màng của họ, sẽ đem bệnh bại liệt đến cho các con cái của họ, và những thứ

giống như thế, nếu họ không bỏ tiền vào trong buổi nhóm đó. Đó chính xác là sự thật, với quyển Kinh Thánh này trước mặt tôi. Tôi nói, “Đó là sự phi báng đối với Đức Chúa Trời và những người theo Ngài.” Nếu Đức Chúa Trời sai anh em đi, Ngài sẽ chăm sóc anh em. Nếu Ngài không sai anh em đi, lúc ấy hãy để cho giáo phái đó chăm sóc anh em vậy. Nhưng—nhưng anh em...Nếu Đức Chúa Trời sai anh em đi, Ngài sẽ lo liệu cho anh em.

99. Thế còn về một vở kịch Giáng sinh trong nhà thờ có Đức Thánh Linh thì thế nào?

¹⁵⁵ Ồ, nếu đó là về Đấng Christ, điều đó có thể được thôi. Nhưng nếu nó là về Ông già Nô-ên, tôi không tin vào ông ta. Tôi—tôi đã trưởng thành—tôi đã trưởng thành để tránh khỏi điều đó. Tôi không tin vào Ông già Nô-ên chút nào cả. Hiểu không? Và một vài trong các thứ nhỏ nhặt này của Giáng sinh, tôi nghĩ chúng thật lố bịch. Và...Nhưng tôi nghĩ họ đã lấy tất cả Đấng Christ ra khỏi lễ Giáng sinh và đưa Ông già Nô-ên vào đó.

¹⁵⁶ Và Ông già Nô-ên là chuyện tưởng tượng. (Tôi hy vọng, tôi không làm tổn thương các cảm xúc của các em, về các em nhỏ.) Nhưng tôi sẽ nói cho anh em biết. Cách đây không lâu ở đây, khoảng hai mươi lăm, ba mươi năm trước, khi một mục sư trong thành phố này ở đây, mục sư của—của một giáo hội lớn nào đó tại đây trong thành phố, mà tôi biết thật là rõ, một người bạn tri kỷ của tôi, ông đã bước đến với tôi. Và Charlie Bohannon (Anh Mike, anh nhớ Charlie Bohannon, một người bạn tốt của tôi)... Ngài tại đó trong văn phòng của ông và nói, “Tôi sẽ không bao giờ bảo những đứa con của tôi hay những đứa cháu của tôi kể điều dối trá đó nữa.” Ông nói, “Con trai nhỏ của chính tôi đã bước đến với tôi sau khi nó khoảng mười hai tuổi, và nói về Ông già Nô-ên...” Và nó, nói, “Tại sao...Bố ơi, con có đôi điều kể cho bố,” Nói, “Mẹ ơi...” Anh em biết, và cứ tiếp tục kể những gì nó đã làm.

Rồi sau đó nó quay trở lại, nói, “Vậy thì, Bố ơi, Chúa Jêsus này có giống như vậy hay không?”

¹⁵⁷ Hãy nói sự thật. Ông già Nô-ên là một sự thêu dệt của Công giáo về một người, một Kriss Kringle hay Thánh Nicola, một vị thánh Công giáo ngày xưa ở nước Đức cách đây nhiều năm người

mà đi khắp nơi làm chuyện tốt đẹp cho trẻ con. Và họ đã thực hiện chuyện đó như là một truyền thống. Nhưng Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời. Ngài có thực, và Ngài sống.

Bây giờ, đây là một câu hỏi, câu cuối cùng, mà rất là...

158 Bây giờ hãy xem. Anh em có thể không đồng ý với tôi về chuyện đó. Nhưng nếu anh em thật sự không đồng ý với tôi, hãy nhớ, hãy để chuyện ấy xảy ra một cách thân thiện, được chứ? Tôi yêu thương anh em, và tôi không muốn—không muốn làm tổn thương anh em. Tôi chỉ, tôi đang muốn trung thực. Nếu tôi không thể...nếu tôi kể cho con trai của tôi một lời nói dối, thì tôi là một kẻ nói dối. Hiểu không? Tôi muốn kể cho nó sự thật.

159 Bây giờ, tôi kể cho nó hay về Ông già Nô-ên, tôi nói, “Vâng, chắc chắn, có Ông già Nô-ên. Cứ xem Bố vào đêm Giáng sinh.” Hiểu không? Vâng.

160 Anh em biết, ngày nọ tôi có mặt ở dưới đó, và tôi đã thử điều đó trên một cô bé để xem sao. Tôi chắc chắn là tôi đã được đền đáp ngày hôm kia. Tôi đã có mặt trong tòa nhà. Và chúng đang đứng tại đó, dưới đây tại Tiệm Quaker Maid. Và tôi đi xuống đó để mua những món hàng tạp hóa. Và vì vậy chúng tôi, tôi và vợ, đã có mặt tại đó. Và có một bé gái nhỏ xíu, chưa đầy mười tám tháng tuổi, và bé đang đứng đó, đang đi, đang hát, “Rung Chuông Lên, Rung Chuông Lên...” Và tôi nói...Cô bé đứng trong cái bọc nhỏ của mình, anh em biết, đang ngồi phía sau cỗ xe nhỏ.

Tôi nói, “Có phải bé đang chờ Ông già Nô-ên không?”

Cô bé nói, “Đó là cha của cháu, thưa Ông.”

Tôi nói, “Phước cho tấm lòng nhỏ bé của cháu, Cháu yêu quý. Cháu có sự khôn ngoan đấy.”

Vậy thì, đây là một vấn đề khó giải quyết thực sự, thưa các bạn. Và trong điều này...Rồi tôi sẽ kết thúc. Ồ—đó là—đó là một câu Kinh Thánh tuyệt diệu, nhưng nó là một vấn đề khó giải quyết với mỗi người mà dường như vậy. Và nó đã đeo dính tôi trong nhiều năm; và chỉ bởi ân điển của Đức Chúa Trời... Và người vợ quý báu của tôi, đang ngồi ngay đằng sau đó bây giờ, lúc nàng nghe rằng tôi đã có câu hỏi đó chiều nay, nàng nói, “Bill này, làm thế nào anh trả lời câu đó?” Nàng nói, “Em luôn

tự hỏi mình câu đó.” Nói, “Em chẳng bao giờ hiểu được điều đó.”
Và nói...

Tôi nói, “Hãy đi xuống tối nay, Em yêu. Anh sẽ cố hết sức bởi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời.”

100. Anh Branham, xin vui lòng giải thích Hê-bơ-rơ 6:4 đến 6.

¹⁶¹ Đó là một lần nó thật sự...Đấy, bây giờ anh em sẽ phải quan sát tại đây về đức tin, ân điển, sự an ninh của những tín hữu, sự bền đỗ của những bậc thánh nhân, sự kiên trì, thì đúng hơn, của các thánh đồ. Hê-bơ-rơ chương thứ 6, câu 4 đến 6.

Bây giờ, ngay khi nó...hoàn thành câu này, thì tôi hy vọng rằng Đức Chúa Trời sẽ vừa giúp tôi để làm cho nó thật rõ ràng cho anh em. Tôi xin lỗi, tôi—tôi có Sứ điệp của tôi cho tối nay; có lẽ tôi sẽ rao giảng điều giống như vậy vào buổi sáng ở buổi—ở buổi nhóm. Rồi tôi sẽ ra đi.

¹⁶² Bây giờ, đây là một vấn đề hóc búa. Hiểu không? Bây giờ, anh em hãy quan sát. Bây giờ nên nhớ, chúng ta tin và giảng dạy tại hội thánh này, không phải rằng mọi thứ xuất hiện và những lời là hết, mọi việc mà nói tiếng lạ, mọi việc mà bắt tay với thầy giảng, có Sự sống Đời đời. Nhưng chúng ta tin nếu anh em có Sự sống Đời đời, nếu Đức Chúa Trời ban cho anh em Sự sống Đời đời, anh em có Nó mãi mãi. Hiểu không? Bởi vì hãy nhìn xem. Nếu không, thì Chúa Jêsus đã bị thấy là một giáo sư giả. Trong Tin lành Giảng 5:24, Ngài phán, “Người nào nghe những Lời Ta và tin Đấng sai Ta đến có Sự sống Đời đời, và sẽ không bao giờ đến sự phán xét, nhưng đã vượt qua từ sự chết mà đến với Sự Sống.” Bây giờ, hãy tranh luận với Ngài. “Tất cả điều Cha đã ban cho Ta...Không ai có thể đến cùng Ta nếu Cha không kéo người đến. (Tôi đang trích dẫn Kinh Thánh.) Tất cả những ai đến...Không một ai có thể đến cùng Ta nếu Cha Ta không kéo người đến. Và tất cả những người mà Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta. (Hiểu không?) Và tất cả những kẻ đến cùng Ta, Ta sẽ ban cho họ Sự sống Đời đời (Tin lành Giảng 6), và sẽ khiến họ sống lại vào những ngày sau rốt.” Đó là những lời của Ngài.

¹⁶³ Bây giờ hãy xem. Nếu tôi muốn quay trở lại với Ê-phê-sô chương 1, Phao-lô rao giảng...Bây giờ, những người Cô-rinh-tô, mỗi người có một thứ tiếng và một bài hát. Anh em để ý những hội thánh khác đã không có rắc rối đó. Ông đã không hề nói gì về chuyện đó. Ông đã từng đề cập đến tiếng lạ ở bất kỳ nơi nào trong hội thánh Ê-phê-sô, hội thánh Rô-ma không? Không! Họ có các tiếng lạ và mọi thứ giống như những người Cô-rinh-tô đã làm, nhưng họ đã thiết lập nó trong trật tự. Những người Cô-rinh-tô đã không thể làm cho nó có trật tự. Hiểu không? Nhưng Phao-lô đã đi xuống đó và lập trật tự trong hội thánh.

Vậy thì, anh ấy...tôi tin, như Oral Roberts có nói, “Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời nhân lành.” Anh em há không tin điều đó sao?

¹⁶⁴ Và anh em nói, “Ồ, thế còn về những người Ngũ Tuần với các tiếng lạ thì sao, Anh Branham?” Tôi nghĩ họ có Đức Thánh Linh. Chắc chắn là họ có. Được rồi, tại sao? Hãy nhìn. Anh em có tin Ngài là Đức Chúa Trời nhân lành không? Tho-ma có lần đã nói, “Ngài biết, lạ Chúa...”

Tất cả những môn đồ còn lại tin Ngài. Nói, “Ồ, chúng ta biết Ngài là thật!”

“Ồ,” Tho-ma nói, “không, không, tôi không tin điều đó. Cách duy nhất mà tôi sẽ tin điều đó, là tôi sẽ phải có bằng chứng nào đó. Tôi sẽ phải để dính những ngón tay của tôi vào hông Ngài và những dấu đinh trong những bàn tay của Ngài.”

Ngài là Đức Chúa Trời nhân lành. Ngài phán, “Hãy đến nào, hỡi Tho-ma. Đây này.”

“Ồ,” Tho-ma thưa, “bây giờ tôi tin.”

¹⁶⁵ Ngài phán, “Đúng, Tho-ma, sau khi người đã thấy Ta, và cảm thấy được Ta, và đặt tay Ta...bàn tay của người vào sườn Ta, thì người tin. Nhưng phần thưởng của những người chưa bao giờ nhìn thấy Ta mà tin thì lớn hơn biết bao.” Ngài là Đức Chúa Trời nhân lành. Ngài ban cho anh em sự ao ước của lòng anh em, dĩ nhiên. Chúng ta hãy cứ tin Ngài. Đó là—đó là—đó là cú đòn chết người cho Sa-tan. Khi một người nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lời Ngài, thưa anh em, điều đó sẽ giết chết Sa-tan mọi lúc. Đó là

cú đánh mạnh nhất mà Sa-tan có thể nhận được, khi một người nhận Đức Chúa Trời ở Lời Ngài. Vâng, thưa quý vị. Như tôi đã nói, “Người ta sống không chỉ nhờ bánh mà thôi (Chúa Jêsus, phán đêm nọ), nhưng bởi mọi Lời phán ra...”

¹⁶⁶ Bây giờ, hãy để ý điều này. Tôi sẽ bắt đầu câu thứ nhất:

Ấy vậy phải bỏ qua các điều sơ học về sự dạy dỗ của Đấng Christ, mà chúng ta hãy tấn tới sự trọn lành;...(Bây giờ, điều đầu tiên tôi muốn cho anh em biết: Phao-lô đã nói với ai tại đây? Những người Hê-bơ-rơ. Họ nói, “Những người Hê-bơ-rơ,” ở đầu, Sách Hê-bơ-rơ. Đúng vậy không? Những người Do Thái đã chối bỏ Chúa Jêsus...Anh em có thể—anh em nắm được điều đó bây giờ không? Người đang nói với người Do Thái, tỏ cho họ thấy cái bóng của luật pháp là một hình bóng của Đấng Christ. Tất cả những điều cũ xưa là một hình bóng của những điều mới. Bây giờ hãy xem.)

...phải bỏ qua các điều sơ học về sự dạy dỗ của Đấng Christ, mà tấn tới sự trọn lành;...

¹⁶⁷ Vậy thì, người đang nói với họ về những sự dạy dỗ. Chúng ta hãy đi nói về những sự trọn lành. Bây giờ, anh em được trọn lành trong Đức Chúa Trời khi anh em được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh *cho đến* ngày cứu chuộc của anh em. “Người nào mà được sanh bởi Đức Chúa Trời (Giăng Nhất) thì không phạm tội; vì người đó không thể phạm tội, vì Hạt Giống của Đức Chúa Trời vẫn còn lại ở trong người.”

¹⁶⁸ Một người mà được đầy dẫy Đức Thánh Linh, không nghĩ rằng mình được đầy dẫy, nhưng người mà được sanh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời không phạm tội, vì Hạt Giống của Đức Chúa Trời đang ở trong người đó, và người đó không thể phạm tội. Hiểu không? Kinh Thánh có nói điều đó không? Vậy nó đó. Anh em...Không phải là những gì anh em làm, điều gì, là những gì, không phải những gì thế gian nghĩ về anh em, đó là những gì Đức Chúa Trời nghĩ về anh em. Đấy, hiểu không? Anh em không thể...Làm thế nào tôi có thể có một cái lệnh được viết bởi thị trưởng của thành phố, rằng tôi có thể chạy bốn mươi dặm

một giờ qua thành phố, và bất cứ viên cảnh sát nào bắt giữ tôi không? Tôi không thể. Làm thế nào tôi có thể phạm tội khi có một cửa lễ dâng bằng Huyết trước Đức Chúa Trời thường xuyên, nơi mà Ngài thậm chí không thể nhìn thấy tôi; khi có một thanh chắn trên—trên...ở trước tôi và Đức Chúa Trời, một lá chắn bằng Huyết? Vì chúng ta đã chết, và sự sống của chúng ta được giấu trong Đấng Christ thông qua Đức Chúa Trời, được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh. Làm thế nào trên đời anh em có thể làm bất kỳ điều gì sai trật trước mắt của Đức Chúa Trời? “Nếu chúng ta cố ý phạm tội (Hê-bơ-rơ 10) sau khi chúng ta đã nhận biết về Lễ thật, thì không còn có cửa lễ chuộc tội lỗi nữa.” Tại đây không thể (hiểu không?) cố ý phạm tội.

169 Bây giờ, chúng ta hãy tiếp tục và đọc. Được rồi.

...sự trọn lành; chớ nên lập lại nền tảng của—của sự ăn năn nữa tức là từ bỏ các việc chết, và...đức tin đến Đức Chúa Trời,

Về sự dạy về phép báp-têm,...phép đặt tay, và về sự sống lại của kẻ chết, và...sự phán xét đời đời.

Và điều này...chúng ta làm, ví bằng Đức Chúa Trời cho phép.

(Bây giờ ở đây chỗ mà họ muốn bắt đầu, từ câu 4.) Vì không thể được cho những kẻ...đã từng được soi sáng một lần, và đã ném sự ban cho từ trên trời, và đã được dự phần về Đức Thánh Linh,

Và đã ném đạo lành của Đức Chúa Trời, và những quyền phép của đời sau,

Nếu họ lại vấp ngã, thì không thể khiến—khiến họ lại ăn năn nữa; vì họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho mình một lần nữa, và làm cho Ngài sỉ nhục tỏ tường.

170 Vậy thì, vậy thì, điều đó trông giống như, từ cách mà anh em đang đọc nó ở đó, rằng một người có thể nhận lãnh Đức Thánh Linh, và rồi lại sa ngã và bị hư mất. Nhưng nó không thể được cho anh ta để làm điều đó. Hiểu không? Anh ta không thể làm điều đó. Nếu anh ta đã làm, thì Đấng Christ nói dối. Hiểu không?

Nó không thể cho những người đã từng một lần được soi sáng. Bây giờ, hãy xem tại đây. Ông đang nói với ai? Ông đang nói với những người Do Thái lưng chừng đó. Ông đã không hề nói một người được đầy dẫy Đức Thánh Linh; ông nói, “Nếu người đó đã ném biết Lời Đức Chúa Trời.”

¹⁷¹ Bây giờ, xin để tôi đưa nó ra theo một chuyện ngụ ngôn, để anh em sẽ nhìn thấy được và không bỏ lỡ nó lúc này. Bây giờ, ông đang viết thư cho những người Do Thái này. Một vài người trong họ là những người tin lưng chừng. Hiểu không? Người nói, “Bây giờ, chúng ta sẽ để lại những công việc này và tiếp tục nói về sự trọn lành.” Nói, “Bây giờ, chúng ta đang nói về các phép báp-têm, và sự sống lại của những người chết, và sự đặt tay, và mọi thứ; nhưng chúng ta hãy đi tới bây giờ để nói về sự trọn lành. Bây giờ, chúng ta sẽ nói về khi nào anh em đi vào trong Đức Thánh Linh. Bây giờ, anh em đã lưu lại quanh buổi nhóm một thời gian dài...”

¹⁷² Và anh em đã nhìn thấy những người đó. Họ sẽ ở ở lại chung quanh; họ sẽ không đi vào hay đi ra. Họ biết ơn Đức Thánh Linh. Họ sẽ đến chung quanh. Và có lẽ Đức Thánh Linh làm điều gì đó và, những người đàn ông, họ sẽ đứng lên và la hét, và nhảy lên và xuống sàn nhà về điều đó, nhưng bản thân họ không bao giờ muốn nhận Nó. Không, không! Hiểu không? Và họ sẽ nói, “Ồ, vâng, điều đó tốt.Ồ, tôi không biết về điều đó bây giờ.” Đấy, hiểu, hiểu không? Những tín đồ lưng chừng. Thật rất gần đến nỗi họ có thể ném được Nó, nhưng tuy nhiên họ không nhận lãnh Nó. Thấy không? Vậy thì, họ lảng vảng chung quanh giống như thế thật lâu cho đến nỗi sau một lúc họ hoàn toàn trôi giạt đi. Tôi có thể gọi các tên của nhiều người tại đền tạm, đã làm giống như vậy. Sa ngã suốt con đường lần nữa, để làm mới lại chính họ với sự ăn năn, không còn sự ăn năn nào cho họ nữa. Họ chỉ làm buồn lòng Thánh Linh dang xa khỏi họ. Họ đã ở rất gần cho đến nỗi...

¹⁷³ Tại đây, nếu anh em giở với tôi (anh em không có thì giờ, tôi biết, lúc này) nhưng nếu anh em giở đến Phục Truyền chương 1 và đọc nó, anh em sẽ có được điều giống như vậy. Hãy đánh dấu xuống nào, Phục Truyền chương 1. Bây giờ, và bắt đầu ở câu 19

và đọc suốt đến câu 26. Phục Truyền...Anh em sẽ thấy...Nào, hãy xem. Tất cả dân Y-sơ-ra-ên...Những gì họ làm, lúc họ đến Ca-đe Ba-ne-a. Ô, tôi nhìn thấy điều gì đó! Đền tạm này, thế giới Ngũ Tuần này là ở tại Ca-đe Ba-ne-a ngay bây giờ. Điều đó hoàn toàn chính xác, Anh Neville à. Chúng ta hiện ở tại Ca-đe Ba-ne-a, ngại phán xét của thế gian (đã từng là ngại phán xét.)

¹⁷⁴ Và các thám tử đã đi ra. Giô-suê đã nói ở đây, “Bây giờ, ta sai những thám tử đi,” hay đúng hơn là, Môi-se, “Ta sai các thám tử, mười hai người, một trong, một thám tử từ mỗi một chi phái của các người. Ta sai họ đi để do thám xứ và mang về bản tường thuật.” Đúng vậy không?

Và khi họ quay về, có chín trong số mười hai người đã nói, “Ồ, đó là một xứ tốt lành, nhưng ồ, chao ôi, chúng ta không thể chiếm nó được đâu. Ô, chao ôi! Những người A-mô-rít ở tại đó, và chúng ta trông giống như những con cào cào bên cạnh họ. Họ là những người có vũ trang. Những bức tường của họ thì lớn. Ô, nó thì quá...ồ, tôi ước gì chúng ta đã chết ở dưới xa kia trong xứ Ai-cập thay vì ông mang chúng tôi đến đây.”

¹⁷⁵ Nhưng, Ca-lép và Giô-suê trẻ xưa đã nhảy lên đó và khiến họ im lặng; nói, “Chúng ta có nhiều khả năng hơn để chiếm lấy nó.” Vâng, thưa quý vị! Có một người như vậy. Bây giờ hãy nhìn. Điều gì đã xảy ra? Ca-lép và Giô-suê biết rằng Đức Chúa Trời đã ban cho lời hứa về nó: “Ta không quan tâm nó lớn thế nào, các trở ngại nhiều thế nào, chúng cao thế nào, chúng lớn như thế nào, điều đó chẳng có gì liên quan cả. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và chúng ta có thể chiếm lấy nó.” Và anh em biết họ là hai người duy nhất mà, từ trong hai triệu rưỡi người, mà đã từng vượt qua vào trong xứ? Bởi vì họ nắm giữ đức tin của họ vào những gì mà Đức Chúa Trời đã phán là Lẽ thật. A-men!

¹⁷⁶ Đền tạm, ngay bây giờ, đứng tại Ca-đe Ba-nê-a. Nhìn xem, dân sự thật là rất gần gũi cho đến nỗi họ thậm chí đã ném được những quả nho trong xứ. Họ ăn những quả nho. Khi Ca-lép và những người đó đi qua và mang những quả nho trở về, những anh chàng đó ngắt ra một vài quả và ăn chúng. “Ồ, chúng ngon lắm, nhưng chúng ta không thể làm điều đó được.” “Những người mà đã ném biết việc lành của Đức Chúa Trời, đã ném biết

về Đức Thánh Linh, đã thấy được sự tốt lành của Nó, đã ném biết Nó, đã ném được Lời của Đức Chúa Trời...” Hiểu điều đó không? Không một người nào trong họ, không một người nào trong họ từng được phép để đi qua. Họ đã chết mất trong xứ của chính họ, qua đây trong đồng vắng. Họ không bao giờ đi qua, tuy nhiên họ gần đủ để ném được Nó, nhưng không đủ ân điển và đức tin để nhận lấy Nó. Đó là những gì nó là.

¹⁷⁷ Bây giờ. Bây giờ hãy lắng nghe người yêu dấu đó đã viết lá thư này. Chúng ta hãy cứ đọc câu tiếp theo. Chờ một chút. Hãy xem Phao-lô. Bây giờ chúng ta hãy đọc câu 7:

Vì một đám đất...nhờ mưa đượm nhuần trên nó, mà sinh cây cỏ làm thức ăn cho người cày cấy, thì đất đó hưởng phần phước lành của Đức Chúa Trời:

Nhưng đất nào chỉ sinh ra những cỏ rạ và gai góc thì bị bỏ, và hầu bị rửa; cuối cùng phải bị đốt.

¹⁷⁸ Bây giờ, thấy những gì người nói không? Nào hãy xem. Có câu hỏi này tại đây; bây giờ, và rồi chúng ta sẽ kết thúc...Điều này giống như đã giết tôi đi trong nhiều năm.

¹⁷⁹ Có lần tôi đi đến một buổi nhóm nơi nhiều người đang nói tiếng lạ tại Mishawaka, Indiana. Bây giờ, tôi có mặt trước đám đông riêng của tôi. Anh em đã nghe nhiều người họ...nghe tôi kể về chuyện đời tôi, và về người đàn ông da màu mà đã nói, “Ông ấy đây. Ông ấy đây.” Vậy thì, tôi đã kể chuyện đó.

¹⁸⁰ Nhưng phần còn lại của nó: Tôi đã thấy hai người. Họ là... Một người đưa ra một sứ điệp, một người khác thông giải nó. Người khác đưa ra sứ điệp, và người khác thông giải nó. Và thưa anh em, chúng thì đúng. Thật sự điều này...Tôi nghĩ, “Chao ôi! Tôi chưa bao giờ thấy điều gì giống như thế.” Tôi nói, “Minh có mặt giữa các thiên sứ.” Tôi nghĩ, tôi chưa bao giờ thấy điều gì... Một người sẽ nói, và một người khác...

¹⁸¹ Và tôi ngồi đằng sau đó, khi một thầy giảng già nhỏ bé, anh em...[Băng trống—Bt.]...cả hai người đôi khi và bắt tay nhau. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy những người như thế trong đời mình. Họ nói một sứ điệp, và người khác sẽ thông giải nó. Và chao ôi, chao ôi! Nó thật tuyệt vời! Một người, sẽ nói và một người khác thông

giải. Cả hai...Và họ trở nên trắng như phấn khi họ giơ tay họ lên. Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi, chao ôi, chỗ mà tôi đáng lẽ có mặt suốt đời. Chính là đây!” Tôi nói, “Chao ôi, những người Ngũ tuần là đúng.” Điều đó hoàn toàn đúng.

¹⁸² Tôi chưa bao giờ thấy điều đó nhiều ngoài đúng là những gì ngay dưới chung quanh đây, nơi mà...Có lẽ là đôi người nữ với một sứ mạng nơi nào đó. Và họ đang làm âm ĩ với nhau; và người này gọi người kia, “chim ó bù tèo,” và, anh em biết, đúng y như thế, hầu như làm làm ĩ lên với nhau. Không phải là khinhể những người nữ bây giờ hay là gì, song chỉ...Nó—nó ở mức thấp kém. Nếu người nào trong anh em...Anh còn nhớ, Anh Graham. Anh chỉ là một cậu bé vào lúc đó. Và vì vậy, đó là cách mà nó đã xảy ra.

Và tôi đã lắng nghe điều đó, và tôi suy nghĩ, “Ồ, chao ôi, tôi đã đụng những thiên thần.”

¹⁸³ Một ngày kia đến gần góc nhà, khoảng ngày thứ hai, tôi đã gặp một trong hai người. Tôi nói, “Ông thế nào, thưa Ông?”

Ông đáp, “Ông thế nào?” Ông ấy nói, “Có phải...Tên ông là gì?”

Và tôi đáp, “Branham.”

Ông hỏi, “Ông ở đâu đến? Ở đây à?”

Và tôi đáp, “Không, tôi đến từ Jeffersonville.”

Ông nói, “Ồ, được lắm. Ông có phải là người Ngũ Tuần không?”

Tôi đáp, “Không, thưa ông, tôi không phải.” Tôi nói, “Tôi chỉ không chấp nhận phương cách Ngũ Tuần nhận lãnh Đức Thánh Linh,” tôi nói, “tuy nhiên,” tôi nói, “tôi có mặt tại đây để học hỏi.”

¹⁸⁴ Ông ấy nói, “Ồ, thế thật là hay.” Và nói chuyện với ông ta, nắm bắt được linh của ông (giống như người đàn bà bên giếng), ông là một Cơ-đốc nhân thực sự. Thưa anh em, tôi có ý nói ông nghe có vẻ được lắm. Ông ấy thì tốt. Bây giờ, hết thấy anh em... Bao nhiêu anh em đã có mặt trong những buổi nhóm của tôi và thấy những điều đó xảy ra? Anh em hiểu không? Và người đó

hoàn toàn được lắm. Vậy nên, tôi—tôi nghĩ, “Đó! Chao ôi, tuyệt vời biết bao!”

¹⁸⁵ Khoảng lúc nào đó chiều, tối hôm ấy, tôi gặp một người khác. Tôi nói, “Ông thế nào, thưa Ông?”

Ông đáp, “Ông thế nào? Tên ông là gì?” Và tôi nói cho ông ấy biết. Và ông nói, “Có...Có—có phải ông là người Ngũ Tuần không?”

Tôi đáp, “Không, thưa ông, không chính xác là Ngũ Tuần, tôi không nghĩ vậy.” Tôi nói, “Tôi chỉ lên đây để học hỏi.”

Ông ấy nói, tôi nói, ông ấy nói, “Ông nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?”

Tôi đáp, “Tôi—tôi không biết.” Tôi nói, “Theo những gì mà tất cả các ông có, tôi nghĩ là tôi chưa có.”

Và ông hỏi, “Đã từng nói tiếng lạ chưa?” Tôi đáp, “Không, thưa ông!”

Ông nói, “Thế thì ông chưa có Điều đó.”

¹⁸⁶ Và tôi đáp, “Ồ, tôi—tôi nghĩ đúng thế.” Tôi nói, “Tôi không biết. Tôi đã giảng được khoảng hai năm, ít hơn,” và tôi nói, “tôi không biết nhiều về Điều đó.” Tôi nói, “Có lẽ tôi không biết.” Tôi nói, “Tôi không thể hiểu được...” Chuyện là vì, tôi đang cố gắng giữ ông ta ở đó (hiểu không?), để nắm bắt nó. Và khi tôi làm thế, nếu tôi đã từng gặp một người giả hình, thì đó là một trong họ. Vợ ông ta tóc đen; và ông ta đang sống với một người đàn bà tóc hung, có với bà ấy hai đứa con; và nói tiếng lạ, thông giải nó một cách hoàn hảo như có thể được. Và tôi nói, “Vậy thì, Chúa ôi, con phải đi vào cái gì?” Từ các thiên sứ, tôi không biết tôi đi vào điều gì. Tôi nói, “Tôi—tôi—tôi thuộc chính thống; nó phải là Kinh Thánh. Nó phải đúng. Có điều gì sai trật nơi nào đó, Chúa ôi. Làm sao có thể thế được?”

¹⁸⁷ Tôi đến buổi nhóm tối hôm ấy, và Thánh Linh đó giảng xuống; và thưa anh em, anh em có thể cảm thấy Điều đó, mà Đó là Đức Thánh Linh. Vâng, thưa quý vị! Nếu Điều đó không phải, Nó làm chứng với linh của tôi rằng Đó là Đức Thánh Linh. Và tôi chỉ là một thầy giảng trẻ tuổi, không biết thế nào, nhiều về sự phân biệt thần linh. Nhưng tôi đang ngồi ở đó. Và tôi biết

chính Đức Chúa Trời đã cứu tôi, đó là cùng cảm giác ấy...Cảm thấy giống như tôi đang đi xuyên qua mái nhà, đó quả là một cảm giác thật tuyệt vời như vậy trong tòa nhà đó. Và tôi nghĩ...

¹⁸⁸ Khoảng một ngàn năm trăm người trong họ có mặt tại đó. Và tôi nghĩ, “Chao ôi, ồ chao ôi!” Hai hay ba nhóm trong họ đã gặp nhau. Và tôi nghĩ, “Này, chao ôi! Làm sao có thể thế được? Bây giờ, Thánh Linh lớn đó trong tòa nhà này đang giáng xuống giống như thế; và ở đây, nhìn vào người này đang đi lên trên đó, những người mà đang nói tiếng lạ, đang thông giải, đưa ra sứ điệp một cách hoàn hảo—và một người trong họ là kẻ giả hình và người kia là một người chân chính của Đức Chúa Trời.” Và tôi nghĩ, “Bây giờ, mình hoang mang hết cả. Mình không biết làm gì.”

¹⁸⁹ Ồ, lập tức sau đó, một người bạn tốt của tôi, Anh Davis (anh em biết), bắt đầu nói tôi là một con rối. Đó là thứ đồ chơi của bé gái, anh em biết đấy. Và vì vậy, tôi còn độc thân, và vì vậy tôi... Anh ta bắt đầu có hành động kỳ cục với tôi, và rồi cứ như vậy, hầu như bỡn chợt với tôi.

¹⁹⁰ Và chúng tôi đã có một chút...Và mẹ của anh em và tất cả chúng ta đang có những buổi nhóm nhỏ khắp những nơi khác nhau. Đèn tạm đã không—đã không hành động vào thời gian đó, và chúng ta đang có những buổi nhóm nhỏ ở những nơi khác nhau. Và một ngày cuối cùng, sau khi đèn tạm đã được xây, nhiều năm sau, tôi đi lên nhà máy Green’s Mill đến hang động của tôi để cầu nguyện, vì Anh Davis đã nói một số điều khủng khiếp về tôi trong—trong—trong tờ báo của anh. Tôi đã yêu thương anh ta. Tôi không muốn điều gì xảy ra, và tôi—tôi đi lên đó để cầu nguyện cho anh. Và tôi đã đi lên đó, và tôi đi vào trong hang động. Và tôi đã ở lại trong đó khoảng hai ngày. Và tôi đã nói, “Thưa Chúa, xin tha thứ cho anh ta. Anh ta—anh ta không có ý—có ý đó.” Và tôi nghĩ, “Ngài biết...” Tôi chỉ chợt nghĩ đến một câu Kinh Thánh.

¹⁹¹ Và tôi đi ra ngoài. Và có một khúc gỗ (khúc gỗ đó vẫn đang nằm ở đó, đã có trên đó cách đây không lâu) lăn xuống ngọn núi và nằm vắt ngang qua lối mòn nhỏ mà đến gần con lạch. Và tôi chỉ xoắn chân trên khúc gỗ, nhìn ngang những ngọn núi trên con

đường phía sau—phía sau đó, và đặt quyển Kinh Thánh ra ngoài như thế. Tôi nghĩ, “Anh em biết...” Tôi đang nghĩ về một câu Kinh Thánh: “Tay thợ đồng, kẻ đã gây hại nhiều cho ta, và đã nói các điều.” Anh em biết...Tôi nghĩ, “Tôi tin mình sẽ chỉ đọc câu đó.” Tôi mở Kinh Thánh ra, và tôi nói, “Ồ...” Lau mặt tôi, và ngọn gió thổi, và nó lật qua đến Hê-bơ-rơ 6. “Ồ,” tôi nói, “đó không phải là chỗ của nó.” Và tôi đặt Nó trở lại giống thế này. Và ngọn gió thổi một lần nữa và gỡ Nó trở lại. Và tôi nói, “Vậy thì, điều đó lạ quá, gió đang thổi nó trở lại như thế.” Vì vậy tôi nghĩ, “Ồ, mình tin mình sẽ đọc nó.” Và có chép:

Vì không thể cho những người mà đã từng một lần được soi sáng,...được dự phần của Đức Thánh Linh, và đã nếm...Lời của Đức Chúa Trời, và sự việc của thế gian hầu đến.

Tôi nghĩ, “Ồ, mình không thấy gì với điều đó.” Đọc tiếp nó, đến phần còn lại của đoạn. Chẳng có gì trong đó cả. Tôi nói, “Ồ, điều đó thì—điều đó không có gì tranh cãi nữa.” Và tôi—tôi đã thấy nó giống như thế này, và nó quay trở lại một lần nữa. Và tôi nhặt Nó lên, và tôi nghĩ, “Ồ, đó là cái gì thế?” Tôi tiếp tục đọc nó, và đọc nó, và đọc nó, tôi nói, “Ồ, mình không thể hiểu được.” Rồi tôi cứ...Và tôi đọc tiếp nữa đến:

...vì không thể được cho những người mà từng một lần được soi sáng,...

Nó tiếp tục xuống tới chỗ ở đây nơi có chép:

Và đất...nhờ mưa được nhuần trên nó, để sanh ra cây cỏ có thức ăn cho người cày cấy, thì đất đó được hưởng những phước lành từ Đức Chúa Trời:

Nhưng đất nào chỉ sanh ra những cỏ rạ, gai góc thì bị bỏ, và...hầu bị rửa; sự phán xét của nó là bị đốt.

¹⁹² Tôi nói, “Không biết điều đó có nghĩa gì?” Tôi chỉ...Bấy giờ, tôi đã không nghĩ ra được điều gì ở đó. Chỉ nghĩ thế. Và ngay lúc đó khi tôi đang ngồi đó, tôi nghĩ Chúa sẽ ban cho tôi một khả năng về Anh Davis và họ ở dưới đó. Và tôi đang ngồi ở đó; tôi nhìn, và tôi thấy cái gì đó biến hóa ngang qua cái hố trước mặt tôi. Và đó là sự xoay chuyển của thế giới. Và tôi đã thấy nó bị vỡ ra tất

cả, thật giống như nó bị cày xới lên hết thấy. Và một Người đi tới với một—một—một vật to lớn phía trước Người đầy hạt giống, và Người đang ném hạt giống suốt đường khắp cả địa cầu khi Người đi. Và Người đi quanh đường cong của địa cầu, và Người đi khuất tầm nhìn của tôi. Và ngay khi Người đi ra khỏi tầm nhìn của tôi, ở đây xuất hiện một người trông thật gian xảo, mặc bộ đồ màu đen, đi vòng quanh giống như thế này, đi, phều, phều, quăng ra những hạt giống xấu, phều, phều. Và tôi nhìn xem điều đó, và khi trái đất cứ quay quanh...

¹⁹³ Sau một lát, lúa mì mọc lên. Và khi lúa mì mọc lên, từ đó xuất hiện những cây chổi, và cây tật lê, và những cây gai, và cỏ thối, và mọi thứ đang mọc lên, cỏ lùng, và mọi thứ đang mọc lên trong lúa mì. Và tất cả chúng cùng lớn lên với nhau. Và có một cơn hạn hán tồi tệ, thật sự xảy đến, và lúa mì nhỏ bé gục đầu của nó giống như thế, và cây chổi nhỏ, và tật lê, cây gai, gục đầu của chúng. Mỗi loại cỏ cứ [Anh Branham tạo nên một âm thanh thờ hồng hộc—Bt.] thờ giống như thế. Anh em có thể thật sự nghe chúng. Và chúng đang xin mưa, mưa.

¹⁹⁴ Và sau một thời gian ngắn, một đám mây to lớn kéo đến, và nước xối xả đổ xuống. Và khi mưa rơi xuống ở đó, lúa mì đó nhảy lên và bắt đầu hô to, “Vinh quang thay, Halêlugia, Ngợi khen Chúa!” Cỏ thối nhỏ cũng nhảy lên và hô to, “Vinh quang thay, Ngợi khen Chúa, Halêlugia!” Những cây gai và tất cả chúng, nhảy múa khắp cả trên trong cánh đồng hô to, “Vinh quang thay, Halêlugia, Ngợi khen Chúa!”

Ồ, tôi nói, “Tôi không thể hiểu được điều đó.”

¹⁹⁵ Khả tượng rời khỏi tôi; rời tôi lại rơi vào câu đó lần nữa: “Các cây chổi gân bị bỏ.” Rồi tôi hiểu được. Chúa Jêsus phán, “Mưa rơi xuống trên người công bình và người gian ác.” Một người có thể ngồi trong buổi nhóm, có thể nói tiếng lạ, có thể la lớn và hành động giống như những người còn lại trong họ với Đức Thánh Linh chân chính mà vẫn không có mặt được trong Nước Đức Chúa Trời. Hoàn toàn chính xác. Há Jêsus chẳng đã phán, “Ngày đó sẽ có nhiều người đứng và nói rằng, ‘Lạy Chúa, tôi chẳng từng nhân danh Ngài mà đui mắt; tôi chẳng từng nhân Danh Ngài mà nói tiên tri (giảng dạy) sao; tôi chẳng đã làm nhiều công việc

quyền năng nhân Danh Ngài sao?” Chúa Jêsus phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi các người là những kẻ làm công gian ác, Ta chẳng biết các người bao giờ.” Việc đó thì sao?

¹⁹⁶ Đây chính xác là những gì nó có ý nói tại đây. Hiểu không? Họ đã nếm được cơn mưa tốt lành từ Trời. Nhưng để bắt đầu với, họ đã sai trật. Khởi đầu với những đối tượng của họ là không đúng; những động cơ của họ là không đúng. Mà, anh em không thể nói. Sự...Anh em biết, trong mùa thu hoạch người đó bảo, “Tôi sẽ đi vào nhổ hết chúng chứ?”

¹⁹⁷ Ngài phán, “Hãy để cho chúng cùng lớn lên với nhau, và vào ngày đó những cỏ gai và tật lê này sẽ bị đốt với nhau, còn lúa mì sẽ được thu trữ vào kho.” Vậy thì, làm thế nào anh em biết được cái nào là gai, cái nào là tật lê, và cái nào là lúa mì? “Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được họ.” Anh chị em thấy, thưa anh, chị em, một cây tốt không thể sinh ra trái xấu. Cho dầu, nơi nào đó dọc đường, nó sẽ bắt kịp với anh em. Vì vậy, anh em trong việc tìm kiếm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh...Tôi mừng vui người đã từng viết điều đó. Hiểu không?

¹⁹⁸ Những người tin lung chừng sau đó, họ ở ngay với họ. Họ đã chịu cắt bì với phép cắt bì của họ. Họ đã đi ngay vào trong xứ mà Đức Chúa Trời đã hứa, ngay tới bờ mếp của xứ. Nhiều người bước tới bờ mếp đó. Anh ta sẽ bước ngay đến phép báp-têm của Đức Thánh Linh và khước từ nó. Anh ta không muốn bỏ cuộc. Anh ta sẽ bước ngay đến phép báp-têm theo Kinh Thánh trong Danh Jêsus Christ, và quay lưng lại, và khước từ nó để khỏi nhìn thấy nó.

¹⁹⁹ Không có một câu Kinh Thánh nào trong cả Kinh Thánh mà bất kỳ ai đã từng được báp-têm trong Danh Cha, Con, Thánh Linh, không câu Kinh Thánh nào. Giáo hội Công giáo đã khởi đầu chuyện đó, đi ra trong Luther, xuống tới Wesley, và kéo tiếp nữa qua tới đây. Điều đó hoàn toàn đúng. Nhưng trật tự Kinh Thánh là Danh Chúa Jêsus Christ. Đó là phép báp-têm sứ đồ. Anh em không thể làm điều đó và ở lại trong một giáo phái. Đúng vậy.

²⁰⁰ Bây giờ, anh em thấy những điều đó không? Phép báp-têm Đức Thánh Linh, những ân tứ của Thánh Linh, những điều mà

Đức Chúa Trời mang đến...Bông trái của Thánh Linh là tình yêu thương, sự vui mừng, nhịn nhục (ồ, anh em nói, “Nhưng Anh Branham, chúc tụng Chúa, tôi đang nhịn nhục.” Nó dường như giống như vậy. Tôi đã đi lên Ohio ở đây cách đây không lâu, và người nào đó đã hỏi tôi, đã viết một lá thư xuống đây và hỏi tôi xem thử tôi có báp-têm cho dân sự trong Danh Chúa Jêsus Christ không. Tôi chẳng hề nói một lời. Họ đã nhận ra điều đó dù sao đi nữa, và mười sáu thầy giảng đang hợp tác lui đi. Đó là sự nhịn nhục phải chăng!)—sự nhịn nhục, nhân từ, nhu mì, dịu dàng, nhẫn nại, và Đức Thánh Linh. Hiểu không?

²⁰¹ Ồ, thưa anh, chị em, chúng ta—chúng ta hiện ở tại Ca-đe Ban-nê-a. Anh chị em đang ném nó bây giờ. Đêm qua Đức Thánh Linh đã giảng trên chúng ta, đến trong chúng ta, giống như một ngọn gió ào ào. Nó đã đậu trên nhiều người trong anh chị em. Hôm nay những mục sư truyền đạo đang viếng thăm những nhà đây và đó, đặt tay cầu nguyện cho họ những người đang tìm kiếm Đức Thánh Linh. Anh chị em đừng lấy cái thay thế. Đừng lấy kiểu tiếng ồn ào nào đó. Đừng lấy kiểu cảm giác nào đó. Anh chị em chờ đợi ở đó cho đến khi Đức Chúa Trời đã hun đúc anh chị em và làm cho anh chị em thành một tạo vật mới, làm cho anh chị em thành một con người mới. Anh chị em đang ném biết Nó bây giờ, chỉ đang ném biết Nó, nhưng hãy để cho Bò Câu dẫn dắt anh em ngay đến ngay bàn, và—và Chiên Con và Bò Câu ngồi xuống với nhau, và dự tiệc mãi mãi trên Lời Đức Chúa Trời. Vì Nó sẽ đứng vững khi không còn trời đất; Lời Đức Chúa Trời sẽ vẫn y nguyên. Thật vậy.

²⁰² Xin đừng nghĩ rằng tôi cực đoan. Nếu tôi có, tôi đã không có ý như vậy. Nếu tôi...Tôi hy vọng tôi đã trả lời những câu hỏi này; tôi đã, theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi.

²⁰³ Và do đó, trong Hê-bơ-rơ 6, nếu anh em xem, Phao-lô đang nói chuyện với những người Hê-bơ-rơ mà nói rằng, “Ồ, chúng tôi sẽ đi với ông.” Họ sẽ đến. Anh em thấy không? Nói, “Bây giờ, anh...” Những người mà đến và đã ném biết.

²⁰⁴ Tôi chỉ tình cờ nhìn trở lại trong tòa nhà. Để tỏ cho anh em thấy bằng chứng của một Đức Chúa Trời Hằng Sống. Tôi hy vọng tôi không làm cho con người này dễ nhận thấy. Tôi đi vào trong

từ một buổi nhóm cách đây không lâu, và đến đây, và thông báo cho anh em rằng một người bạn tốt, một bạn cá nhân của tôi, một người cùng đi săn, một người đã tốt với tôi, một người đã tới hội thánh của tôi, và đã là người anh em của tôi; tôi gọi anh ta là Busty. Tên anh là Everett Rodgers; sống tại Milltown. Bao nhiêu anh em nhớ tôi đến đây để thông báo điều đó không? Anh đang nằm trong bệnh viện tại đây; các bác sĩ đã giải phẫu cho anh, mở toang anh ra, và rất đầy bệnh ung thư đến nỗi họ xẻ anh. Nói, “Anh ta sẽ suy yếu ngay; trong một vài tuần lễ nữa anh ta sẽ tiêu đời; tất cả ở đó chỉ có vậy thôi. Anh ta sẽ xong, tất cả là thế.”

205 Anh em có nhớ tôi đã đứng ở đây thể nào trên bục, cầu nguyện cho anh ấy không? Đã đi xuống đó và đi vào trong phòng, điều gì đó đang ăn trong lòng tôi. Tôi bước vào trong phòng, và ngay khi tôi bảo mọi người ra ngoài để tôi có thể...Anh Everett đang nằm tại đó. Và anh em sẽ nhớ điều này. Tôi bước vào; tôi nói, “Anh—Anh Busty.” (Tôi gọi anh ấy là Busty.)

206 Cách đây đã lâu lúc tôi đang có những buổi nhóm có những khóm cây bao quanh dưới đó, tất cả họ những người Giám Lý, ở sau đó trên ngọn đồi (Gertie, là một trong họ), lén tới gần, nhìn qua hàng rào nhỏ để xem những gì tôi sắp nói, và như thế, sợ rằng giáo hội Giám Lý sẽ dứt phép thông công họ. Và rồi, tôi đi và có một khả tượng tại đó, và tôi nhìn thấy thật tất cả chất đồng trong một cái hộp thiếc. Tôi bắt lấy một đám cá và buộc chúng bằng sợi dây, đặt—đặt chúng trên những sợi dây này, và tôi cột chúng lại. Và khi tôi nhìn...Và tất cả điều đó là trong một khả tượng; tôi—tôi đã rời nhóm người đang đứng dưới hàng rào bằng khóm cây đêm đó và đi lên đỉnh núi tại nhà của Anh Wright. Và họ thậm chí đã không tìm thấy tôi vào buổi sáng hôm sau. Tôi nói, “Không người nào trong anh em...”

207 Trong lúc tôi đang đứng đó rao giảng, Ánh Sáng đó đến đây; Trụ Lửa đó treo lủng lơ ngay tại đây trước tôi và nói, “Rời nơi đây và đi vào rừng; Ta sẽ nói chuyện với ngươi.” Đó là cùng ngày hôm đó, ngày hôm sau khi họ tìm tôi ở phía trên ngọn đồi. Và tôi đã có mặt trên đó; tôi giấu xe hơi của mình trong cỏ dại, và đã đi lên núi cầu nguyện suốt đêm và cả ngày hôm sau. Một vài người trong họ đã lên đó, tìm thấy chiếc xe hơi và đến gần đó...Đó

là ngày mà Anh Graham Snelling, tại đây, nhận lãnh Đức Thánh Linh và sự kêu gọi vào trong chức vụ.

²⁰⁸ Ở trên đó phía bên sườn đồi nơi tôi đang nằm tại đó, và Ngài—Ngài đã bảo tôi những điều khác biệt để làm và những gì tiệc thánh mà chúng tôi đã có với nhau. Ngài ban cho khả tượng về việc thấy những con cá bị cột này, phán, “Đây là hội thánh Milltown của người.”

Và bốn hay năm con cá rơi tõm xuống; và tôi nói, “Ai thế?”

Phán, “Một trong họ là Guy Spencer và vợ anh ta. Người khác là một Spencer khác ở đó, và các con của họ.” Và Ngài bảo những người khác, những gì sẽ rơi ra.

²⁰⁹ Tôi đã bảo họ; Tôi nói, “Đừng có ai trong anh em ăn.” Vợ tôi và tôi đã không...Đó là trước khi chúng tôi cưới nhau; và nàng đã đi về nhà để ở lại suốt đêm với Chị Spencer, một phụ nữ tuyệt vời. Một người đàn ông tuyệt vời, Guy Spencer thật là một người đàn ông tốt nhất trần gian. Và anh—và anh đã đi xuống đó, và Opal nói, “Này, nhìn xem...” Nói với Meda, chị ấy nói, “Này, Meda, tôi tin Anh Bill.” Chị ấy nói, “Nhưng khi Opal bị đói, chị ấy phải có thịt muối và trứng.” Vậy là chị đi qua đó, và chiên thịt muối và trứng của mình, và ngồi xuống để ăn chúng, và bắt đầu nói sự phước hạnh, và tựa trên bàn, kêu khóc, không thể chạm đến nó. Rồi họ đi sẵn.

²¹⁰ Và trên ngọn núi ngày đó, Ngài đã bảo tôi một cách chính xác những gì sẽ xảy ra. Ngài phán, “Những người này sẽ rời khỏi, và rời những người này sẽ rời khỏi.” Nhưng Ngài có một đồng lớn thịt hộp. Ngài phán, “Hãy giữ thịt này để dùng sau này cho dân sự Milltown.” Và đêm nọ khi tôi đã nghe Anh Creech...Anh đã ngồi ở đây đêm qua. Tôi không...Anh Creech, anh có mặt đây tối nay không? Khi Anh Creech đến với tôi, gọi tôi lên, và Chị Creech, đang khóc; cha của chị đang nằm ở đó. Nói, “Anh Bill, đừng nói với ông ấy nhé. Ông đang hấp hối.” Nói, “Ông bị ung thư ăn hết; các bác sĩ đã mổ xẻ ông, và ông đúng là đầy dẫy ung thư như ông có thể có.” Và Will Hall (và tất cả anh em nhớ anh ấy), lúc cùng vị bác sĩ ấy mổ xẻ ông và ông đầy dẫy ung thư...Tôi đã bắt đầu đi sẵn sóc nhám buổi sáng đó, và tôi nhìn thấy những quả táo đang

treo ở trong phòng. (Anh em còn nhớ câu chuyện về nó không?) Và ở đó con người ấy đang sống hôm nay. Chuyện đó đã xảy ra cách đây nhiều năm. Ông ấy và Anh Busty là bạn bè.

211 Và tôi đi xuống bệnh viện, bệnh viện mới (Tôi quên họ gọi nó là gì, ngoài đó ở New Albany) bệnh viện mới. Và tôi đi ra ngoài đó để gặp Busty; và khi tôi đi vào căn phòng, tôi bảo, “Anh Busty.”

Anh nói, “Anh Bill.” Năm chặt lấy tay tôi với cái bắt tay người lớn tuổi đó; một cựu chiến binh của Đệ nhất Thế Chiến, không nói chuyện đó trong sự có mặt của anh, nhưng đúng là một trái tim tốt đẹp đập dưới chiếc áo sơ mi cũ màu xanh. Anh năm chặt lấy tay tôi. Tôi đã có mặt trong nhà của anh; ăn trong nhà của anh; ngủ trong nhà của anh, thật giống như tôi là người anh trai của anh. Các con của anh và tất cả, chúng tôi thật—thật sự giống như anh em cùng dòng máu. Một người đàn ông tốt.

212 Và anh ấy...Nhưng anh đã không bao giờ đến trong chiều sâu của Chúa. Anh ấy...Tôi đã làm báp-têm cho anh trong Danh Chúa Jêsus Christ. Nhưng ngày đó lúc thầy giảng Giám Lý đó nói, “Bất kỳ người nào chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy đi ra khỏi trại của tôi.” Điều đó ổn thôi. George Wright và họ đã bước ra. Chiều hôm đó tôi đi xuống đó để báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ tại Totten Ford. Cả hội chúng của anh đã bước đến dòng nước và được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Vậy là tôi cứ tiếp tục. Điều đó ổn thỏa. Đức Chúa Trời là dành cho anh em, còn ai có thể chống lại anh em được? Thậm chí tôi đã không biết người đàn ông đã đi đâu, chuyện gì đã xảy ra cho anh ta.

213 Tuy nhiên, tôi đã bước vào trong bệnh viện. Có Busty nằm tại đó đầy ung thư, các bác sĩ thậm chí, đã chẳng làm bất kỳ điều gì nhưng chỉ may anh ta lại với nhau. Busty đã nói với tôi; anh nói, “Anh Bill, đây là vì một mục đích. Điều gì đó đã xảy ra.”

Tôi nói, “Vâng, Busty.” Bắt đầu cảm thấy rằng Thánh Linh giống như cơn gió ào ào đó mà tôi đã nói về, anh em biết đấy, đi vào.

Anh ấy nói...Khi tôi đi bộ vào đây, có một cầu vồng trong góc đó, đang đứng trong góc đó. Một cầu vồng là một giao ước; giao

ước của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã lập một giao ước với tôi trên ngọn núi đó ngày ấy. Đã đặt tay tôi trên Anh Busty và cầu nguyện cho anh.

Các bác sĩ bảo, “Anh ta sẽ suy yếu đi. Anh ta sẽ suy sụp. Chẳng còn gì nữa để làm...Anh ta sẽ chết chỉ trong một vài ngày nữa.” Và Busty Rodgers...Đó đã là cách đây nhiều tuần và nhiều tuần và nhiều tuần, và Busty Rodgers, đang ngồi ngay đằng sau đây trong hội thánh tối nay, khỏe mạnh và to khỏe như tôi từng nhìn thấy anh nhìn trong đời mình. Hãy đứng lên, Anh Busty. Anh ấy đó. Chúng ta hãy dâng lên cho Đức Chúa Trời lời ngợi khen, mọi người.

Họ nhóm lại trong phòng cao đó,
Tất cả cầu nguyện trong Danh Ngài.
Được báp-têm bằng Đức Thánh Linh,
Và quyền phép cho sự hầu việc đã đến.
Bây giờ, những gì Ngài đã làm cho họ ngày đó,
Ngài cũng sẽ làm như vậy cho anh em.
Tôi thật vui mừng rằng tôi có thể nói, “Tôi là
một trong họ.”

Tôi là một trong họ, một trong họ;
Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
trong họ.” (Halêlugia!)
Một trong họ, tôi là một trong họ;
Tôi thật là vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
trong họ.”

Dù những người này có thể đã không tuyên bố
là,
Hay khoe khoang về danh tiếng trần gian,
Tất cả họ đã nhận lãnh Ngũ tuần của họ,
Được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus.
Và bây giờ họ đang nói ra cho cả xa và rộng,
Quyền phép của Ngài vẫn y nguyên.
Tôi thật vui mừng rằng tôi có thể nói, “Tôi là
một trong họ.”

Tôi là một trong họ, tôi là một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.” (Halêlugia!)
 Một trong họ, tôi là một trong họ;
 Tôi thật là vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.”

Nào, anh em tôi hãy đến, tìm kiếm ơn phước
 này
 Điều đó sẽ thanh tẩy lòng anh em khỏi tội lỗi,
 Sẽ bắt đầu những tiếng chuông rung,
 Và sẽ giữ linh hồn của anh em luôn nóng cháy.
 Ồ, nó đã bùng cháy giờ đây trong lòng tôi,
 Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài.
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.” (Chúng ta hãy hát bài đó!)

Ồ, một trong họ, một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.” (Halêlugia!)
 Một trong họ, một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.” (Bao nhiêu anh em là một người ở
 trong số họ? Hãy đưa tay mình lên. Ồ, chào
 ôi! Ồ, thật tôi vui mừng biết bao tôi là một
 trong họ.)

Một trong họ, một người trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.” (Halêlugia!)
 Một trong họ, một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.”

Họ nhóm lại trong phòng cao đó,
 Tất cả cầu nguyện trong Danh Ngài.
 Được báp-têm với Đức Thánh Linh,
 Và quyền phép cho sự hầu việc đến.
 Bây giờ, những gì Ngài đã làm cho họ ngày đó,

Ngài cũng sẽ làm như vậy cho anh em.
 Tôi thật vui mừng rằng tôi có thể nói, “Tôi là
 một trong họ.”

Ồ, một trong họ, một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 người trong họ.” (Halêlugia!)
 Một trong họ, một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói. “Tôi là một
 trong họ.”

Bây giờ, trong lúc chúng ta hát điệp khúc đó một lần nữa, tôi
 muốn mỗi một người trong anh em quay lại, và bắt tay với người
 nào đó bên cạnh, và nói, “Anh em có phải là một người trong họ
 không?” Hiểu không? Được rồi.

Ồ, một trong họ (Tôi biết anh là, Anh Neville.
 Tôi biết anh là, Anh Capps. Tôi biết anh là.
 Tôi biết anh là...?...)
 ...một trong họ.

Ồ, một trong họ, một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.”

²¹⁴Ồ, anh em há không vui mừng anh em là một người trong họ
 sao. Bao nhiêu anh em muốn là một người như vậy? Giơ tay anh
 em lên. Được rồi. Bây giờ, tôi sẽ hát bài này cho anh em:

Thế thì anh em tôi hãy đến, tìm kiếm ơn phước
 này

Điều đó sẽ thanh tẩy lòng anh em khỏi tội lỗi,
 Điều đó sẽ bắt đầu những tiếng chuông rung,
 Và sẽ giữ linh hồn của anh em luôn nóng cháy.

Ồ, nó đã bùng cháy giờ đây trong lòng tôi,

Ồ, vinh hiển thay Danh Ngài.

Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.”

Ồ, một trong họ, một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.” (Halêlugia!)

Một trong họ, một trong họ,
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 người trong họ.”

²¹⁵ Nhớ những gì cô bé đã nói với Phi-e-rơ, “Ông có phải là một trong họ không?” Tôi thật vui mừng, còn anh em? Anh em biết, Phi-e-rơ đã nói vào ngày lễ Ngũ tuần, “Đây là Điều Đó!” Bây giờ, tôi luôn luôn nói, “Nếu đây không phải là Điều Đó, tôi vui mừng tôi có điều này, chờ đợi cho Điều Đó đến.” Đúng vậy. Tôi vui mừng về điều này.

Vì tôi là một trong họ, tôi là một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.”
 Ồ, một trong họ, một trong họ;
 Tôi thật vui đến nỗi tôi có thể nói, “Tôi là một
 trong họ.”

²¹⁶Ồ, điều này há không tuyệt vời sao, đang ngồi với nhau trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jê-sus, thông công với Thánh Linh, thông công qua Lời, trò chuyện về những điều tốt đẹp sẽ đến. Nó thật tốt đẹp. Tôi thật vui biết điều đó, còn anh em thì sao? Anh em há không vui anh em là Cơ-đốc nhân sao? Anh em há không vui vì những tội lỗi của anh em ở dưới Huyết sao? Ngài sẽ đến một trong những ngày này, và chúng ta sẽ cùng đi với Ngài. Thế thì suy nghĩ, tất cả tuổi già sẽ rơi ra khỏi chúng ta; tất cả những bệnh tật, những nỗi khổ, tất cả đời sống phàm trần sẽ thay đổi.Ồ, chao ôi! Tôi có thể chỉ suy nghĩ về những người anh em cao niên yêu dấu mà đã đứng tại đây. Tôi nhớ... Bao nhiêu anh em nhớ Ra-bi Lawson? Chà, hầu hết anh em. Tôi có thể thấy anh ấy đang treo cây gậy cũ ngay tại đây. Và tôi có thể đang ngồi đằng sau đó. Anh ấy sẽ hát bài hát quen thuộc này... (Chờ một chút, Teddy, anh ơi.) Tôi sẽ cố gắng, xem thử là tôi có thể bắt điệu từ bài đó không. Tôi không biết.

Ở đó một ngày mai mừng vui chờ đợi tôi,
 Nơi mà những cánh cổng bằng ngọc rộng mở
 ra,
 Và khi tôi băng qua tấm màn buồn phiền này,
 Tôi sẽ an nghỉ trên phía bên kia.

Ngày nào đó vượt ra ngoài tầm hiểu biết phàm nhân,
 Ngày nào đó, chỉ Đức Chúa Trời biết đúng nơi
 nào hay khi nào,
 Những bánh xe của đời sống phàm trần tất cả
 sẽ đứng im,
 Rồi tôi sẽ đến cư ngụ trên núi Si-ôn. (Vâng.)

217 Những chiếc bánh xe nhỏ này đang quay trong chúng ta—nhìn thấy, nếm, cảm xúc, nghĩ, và nghe, những giác quan nhỏ này và những bánh xe đang quay trong đời sống phàm trần này, ngày nào đó chúng sẽ đứng yên. Rồi tôi, chính tôi, và anh em, chúng ta sẽ đến cư ngụ trên núi Si-ôn. Ồ, tôi yêu thích điều đó, còn anh em? Biết rằng chúng ta có sự đảm bảo phước hạnh đó. Được rồi. Bao nhiêu anh em biết bài hát báp-têm cũ của chúng ta? Bây giờ, chúng ta sẽ thay đổi bài đó. Chúng ta hãy lấy bài hát kết thúc của chúng ta:

Mang Danh Jêsus với anh,
 Hỏi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Lòng chắc sẽ được vui vẻ thanh thoi,
 Mang danh ấy trong mọi nơi anh đi.

218 Hãy đem Danh Chúa Jêsus đi với anh em. Chỉ làm điều đó, khi anh em đi. Được rồi, bây giờ tất cả với nhau. Đừng quên, lúc tám giờ đúng vào buổi sáng các thẻ cầu nguyện sẽ được phát ra cho buổi nhóm. Buổi nhóm sẽ bắt đầu vào chín giờ ba mươi. Tôi sẽ giảng vào lúc mười giờ. Buổi hầu việc cầu nguyện cho người đau sẽ bắt đầu vào khoảng mười một giờ.

219 Chiều mai, tối mai sẽ là một sứ điệp truyền giảng phúc âm tại đền tạm. Và tối mai, tất cả anh em đã ăn năn rồi và chưa được báp-têm bao giờ, sẽ có...hồ nước sẽ mở ra; chúng ta sẽ làm báp-têm cho dân sự trong Danh Chúa Jêsus Christ.

220 Mọi người cùng nhau bây giờ, trong khi chúng ta hát hết giọng mình. Anh Busty, anh không biết tôi vui mừng và biết ơn Đức Chúa Trời biết chừng nào. Anh em biết, anh ấy đã đi đến bác sĩ. Và họ bảo cho tôi bác sĩ đã khám cho anh, và thật sự chẳng biết nghĩ gì. Ông ấy đã không tin nổi đó có phải là cùng một người

không. Ồ, nó không là bí mật với những gì mà Đức Chúa Trời có thể làm. Điều đó há chẳng đúng sao? Được rồi.

Mang Danh (Làm vang danh đó ra!) Jêsus với anh,

Hỡi con cái sống trong lao khổ và ưu sầu;

Danh ấy sẽ ban sự vui mừng thanh thoi,

Nào, mang danh ấy trong mọi nơi anh đi.

Danh Tôn Quý (Danh Tôn Quý!), Ô thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh Tôn Quý (Ồ, Danh tôn quý!), Ô thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

²²¹ Được rồi. Tôi giao buổi thờ phượng lại cho mục sư. Anh sẽ có một vài lời, hay nói giùm cho ai đó để kết thúc cho chúng ta, bất cứ điều gì anh ấy nghĩ.

HỎI VÀ ĐÁP VỀ ĐỨC THÁNH LINH VIE59-1219

(Questions And Answers On The Holy Ghost)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỠ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 19 tháng Mười Hai, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org